ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2-0-0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-76

ΚΥΡΙΑΚΗ
17
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.42'—Δύσις 5.29'
Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου

Η ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Κ. Ε. PRIESTLEY

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. — Τὸ Ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα ἐπέδειξεν ἐπινοητικότητα εἰς πολλοὺς τομεῖς, εἰς τὸν οἰκονομικὸν ὅμως τομέα ἐλάχιστα πρωτότυπα κατώρθωσε νὰ μηχανευθῇ. Αἱ ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ Τετραετὲς σχέδιον πηγάζουν ἐκ τῆς παραδόσεως. Ὅταν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονὸς τοῦτο, δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν εὐκολώτερον τοὺς ἀπωτέρους σκοποὺς τῆς Γερμανίας. Δὲν θὰ ἦτο καθόλου παράλογον νὰ δεχθῇ τις ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Γερμανία χρησιμοποιεῖ τώρα τὰς ἐκ παραδόσεωςοἰκονομικὰς μεθόδους, ἐπιδιώκει καὶ σκοποὺς συμφώνους πρὸς τὴν παράδοσιν.

Ἡ ρύθμισις τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας,στηριζομένηἐπὶ ἰσχυροῦ προστατευτικοῦ συστήματος, ἐφηρμόσθη εἰς τοπικὴν κλίμακα ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἐκλέκτορος τοῦ Βραδεμβούργου — Πρωσσίας κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, καὶ εἰς εὐρωπαϊκὴν κλίμακα ὑπὸ τοῦ Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου. Ὁ Βίσμαρκ ἐτελειοποίησε τὴν παράδοσιν ταύτην καὶ μόνον ἡ καταστροφὴ τοῦ 1918 τὴν ἐξηφάνισε.

Ἡ τελειότης μὲ τὴν ὁποίαν συντελεῖται ἡ παροῦσα γεωργικὴ ἀναδιοργάνωσις, μαρτυρεῖ τὴν ζωτικότητα τοῦ Γ' Ράϊχ καὶ δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς δύο κυρίως λόγους: Πρῶτον, τὸ ἔργον τῆς παραγωγῆς τροφίμων διὰ τὸν γερμανικὸν λαὸν θὰ ἀνατεθῇ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς γεωργοὺς τῆς Γερμανίας. Δεύτερον, ἡ γεωργία εὑρίσκετο εἰς τοιαύτην ὀπισθοδρόμησιν περὶ τὸ 1930, ὥστε διὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ πλήρη καταστροφὴν οἱ Γερμανοὶ γεωργοὶ παρίστατο ἀνάγκη μιᾶς ὅλως νέας πολιτικῆς.

Ἀκόμη καὶ πρὸ τοῦ 1933 ἔβλεπον εἰς τὴν Γερμανίαν μὲ ἀνησυχίαν τὴν προϊοῦσαν ἐκφύλισιν τῆς γεωργίας. Ἡ Κυβέρνησις ἐσχεδίαζε τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν ἀναζωογόνησίν της. Ἀλλὰ τὰ μέτρα ταῦτα μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ προβλήματος ἔθιγον. Ἡ Ὀστχίλφε ἐπρομήθευσεν εἰς τοὺς γεωργοὺς νέας μηχανάς, οἱ δὲ Ἐπιθεωρηταὶ ἠμπόδισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτήσεων κατὰ τῶν γεωργῶν, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἔφερεν εἰς χρεωκοπίαν. Ριζικὰ ὅμως μέτρα μόνον μετὰ τὸ 1933 ἐλήφθησαν.

Ἀναφέρω τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας διότι ἀποκαλύπτουν σαφέστατα τὴν ἀληθῆ σημασίαν τῆς γερμανικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ὅταν ἐτέθη ὡς ὑπέρτατος σκοπὸς ἡ αὐτάρκεια, ἐφηρμόσθησαν αὐστηραὶ ἀπαγορεύσεις εἰς τὰ ξένα τρόφιμα, τόσον τὰ προοριζόμενα διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅσον καὶ τὰ προοριζόμενα διὰ τὰ κτήνη. Ἡ Κυβέρνησις ἤρχισε νὰ ὁρίζῃ τὰς τιμάς, ἀντὶ νὰ ἀφήσῃ τὸν Γερμανὸν γεωργὸν ν' ἀποσυθῇ εἰς ἕνα ἄνισον ἀγῶνα πρὸς τὰς ἀγορὰς τοῦ κόσμου.

Ὁ γεωργὸς ἐξησφάλισε τὴν ζωήν του καὶ δι' αὐτὸ ἡ νέα πολιτικὴ ἐστέφθη ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ἡ καταστροφή, ἡ ὁποία εἶχεν ἀπειλήσει ὅλους τοὺς γεωργούς, μικροὺς καὶ μεγάλους, εἶχεν ἀποτραπῆ καὶ τὸ 1934 οἱ γεωργοὶ διεπίστωσαν οἱ ἴδιοι ὅτι ἐπραγματοποίησαν σημαντικὰ κέρδη, διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τοῦ 1918.

Ἔναντι τῆς εὐδαιμονίας ταύτης ὁ Γερμανὸς γεωργὸς ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν εὐθύνην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ἐπισιτιστικὰς ἀνάγκας ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐπάρκεια, ἡ γεωργία διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κράτους.

Ὁ ἐπὶ μέρους Γερμανὸς γεωργὸς δὲν διευθύνει πλέον ὁ ἴδιος τὰ κτήματά του. Πόσον θὰ σπείρῃ, πόσον θὰ πωλήσῃ καὶ εἰς ποίαν τιμήν, ὅλα αὐτὰ ὁρίζονται εἰς κάθε γεωργὸν ὑπὸ τοῦ Βερολίνου. Κάθε ἑβδομάδα ὁ ἔλεγχος τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως καθίσταται καὶ αὐστηρότερος.

Ἡ διὰ τὰ τρόφιμα παραγωγικὴ ἱκανότης τῶν γεωργῶν ὀργανοῦται μὲ ἰδιαιτέραν φροντίδα. Ταὐτοχρόνως περιορίζεται ἡ κατανάλωσις, ἔχουν δὲ γίνει πειράματα διὰ τὴν μείωσιν τῆς καταναλώσεως τῶν σημαντικωτέρων τροφίμων.

Ὅ,τι συμβαίνει μὲ τὴν γεωργίαν, τὸ ἴδιον ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν. «Ἡ ἐπιχείρησις καὶ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ κέρδους δὲν εἶνε ὁ πρωταρχικὸς παράγων», ἔλεγεν ὁ στρατηγὸς Γκαῖριγκ τὴν 18ην Δεκεμβρίου· «δι' αὐτὸ καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις πρέπει νὰ ἐξυπηρετοῦν τοὺς σκοποὺς τοῦ κράτους». Ὁ Γκαῖριγκ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἰδέαι τοῦ φιλελευθερισμοῦ ἐτάφησαν εἰς τὴν Γερμανίαν. Τὸ γερμανικὸν κράτος δὲν δίδει «ἐντολάς», μὲ τὴν ἐμπορικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως· διατάσσει καὶ οἱ βιομήχανοι ὀφείλουν νὰ ἱκανοποιοῦν τὰς ἀπαιτήσεις του.

Ὑποκατάστατα ἐρίου, μετάξης, ρουμανικῆς φορβῆς καὶ καουτσοὺκ δοκιμάζονται εἰς τὰ κρατικὰ ἐργαστήρια καὶ ἡ κατασκευή των ἐπιβάλλεται εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Ἀλλὰ τὸ κύριον ρεῦμα τῆς γερμανικῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος ἔχει διοχετευθῆ πρὸς τὴν κατασκευὴν ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων. Ὁ οἶκος Κρούπ, ὁ ὁποῖος πρὸ τετραετίας ἀπησχόλει 4.000 ἐργάτας διὰ τὴν κατασκευὴν ἀγροτικῶν μηχανῶν, τώρα ἀπασχολεῖ 90.000 διὰ τὴν παραγωγὴν ὅπλων.

Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ προκύπτει τὸ συμπέρασμα —τὸ ὁποῖον δυσκόλως δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν— ὅτι ἡ Γερμανία ἐφαρμόζει τὴν τέχνην τοῦ νὰ ζῇ ὑπὸ συνθήκας πολεμικῆς περιόδου. Οἱ ἡγέται τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ—ὁ Χίτλερ, ὁ Σάχτ, ὁ Γκαῖριγκ, ὁ φὸν Ρίμπεντροπ — ἀρνοῦνται καὶ διαψεύδουν τὸ γεγονὸς τοῦτο.

«Ὁ καγκελλάριος — ἔλεγεν ὁ φὸν Ρίμπεντροπ ἐν Λονδίνῳ τὴν 15ην Δεκεμβρίου—ἐπιθυμῶν τὴν ὕψωσιν τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς τοῦ λαοῦ του, ἀπεφάσισε τὸ τετραετὲς σχέδιον.» Μία τοιαύτη ἑρμηνεία ὅμως δυσκόλως δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸ περίφημον σύνθημα τοῦ στρατηγοῦ Γκαῖριγκ: «Κανόνια ἀντὶ βουτύρου». Ἐξ ἄλλου εἰς ἓν ἄρθρον της ἡ «Deutsche Brergwerkszeitung» ὁμιλεῖ σαφῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

«Ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις τοῦ Ράϊχ ἐπιβάλλει ὅπως σκεπτώμεθα καὶ ἐνεργῶμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων τῆς οἰκονομίας τοῦ πολέ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἐντυπώσεις

Ὁ πρόγονός μας

Ὁ πρόπαππός μου, δηλαδὴ ὁ παπποῦς τοῦ πατέρα μου ἢ τοῦ παπποῦ μου, θὰ ἦταν ἀσφαλῶς κλέφτης, ἁρματολὸς ἢ καὶ ἁπλὸς τσοπᾶνος, διότι βέβαια δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἐξασκῇ ἄλλο ἐπάγγελμα στὴν μακαρίαν ἐκείνη ἐποχή. Θὰ ἦταν λοιπὸν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τσοπᾶνος ἢ τσέλιγκας, μὲ λερὴν φουστανέλλα καὶ μὲ καριοφίλι, ἄντρας ὡς ἐκεῖ ἀπάνω, θεόρατος, ἴσιος σὰν κυπαρίσσι, τρόμος τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν φίλων. Μανικιοὺρ δὲν θὰ εἶχαν ὑποστῆ βέβαια ποτὲ τὰ νύχια τῶν χεριῶν του διότι θὰ τὰ ἔκοβε μὲ τὸν κολοκοτρώνη ποὺ εἶχε πάντοτε μέσα στὸ σελάχι του, μὲ αὐτὸν τὸν ἴδιον σουγιᾶ ποὺ θὰ ἔκοβε καὶ τὸ ψωμί του. Μπριγιαντὶν δὲν θὰ ἔβαζε ἀσφαλῶς ποτὲ στὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς του. Κόλλυνος δὲν θὰ μετεχειρίζετο ποτὲ γιὰ τὰ δόντια του, τσάϊ καὶ κέϊκ δὲν θὰ ἔπαιρνε ποτὲ στὶς πέντε τὸ ἀπόγευμα. Καὶ ὅταν ἐκατέβαζε τὰ οὖζα του δὲν θὰ ἐνόμιζε βέβαια ἀπαραίτητον νὰ μασσάῃ τυροπιττίτσες καὶ πατατάκια ξεροτηγανισμένα. Ἀλλὰ πόσο ὑγιέστερος θὰ ἦταν ἀπὸ μᾶς, ἰσχυρότερος, πόσο πειὸ φρέσκος καὶ δροσερὸς ὡς ἄνθρωπος. Θὰ αἰσθανότανε τὸν ἑαυτό του σὰν ἕνα στοιχεῖο τῆς φύσεως, σὰν παιδὶ τῆς μεγάλης μητέρας ποὺ γιὰ μᾶς δὲν εἶνε οὔτε μητρυιά, διότι ἁπλούστατα εἶνε ξένη.

Μὲ πόση νοσταλγία σὲ ἀναπολοῦμε τώρα προσφιλέστατε ἀγριάνθρωπε. Εἴμεθα κλεισμένοι μέσα στὴν τραπεζαρία μας, ἔχομε κλείσει προσεχτικὰ πόρτες καὶ παράθυρα, τὸ καλοριφὲρ καίει φόρτσα, πίνομε τσάϊ μὲ κονιάκ, εἴμεθα τυλιγμένοι σὲ παλτά, κουβέρτες, πλαίϊντ, καὶ ὅμως κρυώνομε, κρυώνομε ἀπελπιστικά, κρυώνομε σὰ σκύλλοι, σὰν Ἑβραῖοι, σὰν ἁμαρτωλοὶ ἐν ὥρᾳ κρίσεως. Καὶ πρὸς αἶσχος μας δὲν μποροῦμε καὶ νὰ σὲ ξεχάσουμε καὶ σὲ ἀναπολοῦμε χωρὶς νὰ θέλωμε, μακρινέ μας πρόγονε, ἀρχηγὲ τῆς γενηᾶς μας, μακάριε ἄνθρωπε ποὺ ἤξερες νὰ στήνῃς ὄρθιο πάντα τὸ κορμί σου μέσα στὰ χιόνια τῆς βουνοκορφῆς, βράχος ἀνάμεσα στοὺς βράχους.

Θὰ φοροῦσες βέβαια τσαρούχια ἀπὸ χοντρὸ τομάρι βωδιοῦ καὶ στοὺς ὤμους σου θὰ εἶχες μιὰ κάπα βαρειὰ ἀπὸ μαλλὶ τράγου. Ἀλλὰ μήπως τὰ ἴδια ἀκριβῶς πράγματα δὲν φοροῦσες καὶ τὸ καλοκαῖρι; Ἤσουνα ὁ ἴδιος καὶ ἀπαράλλακτος κάτω ἀπὸ τὶς καταιγίδες τοῦ Γενάρη ὅπως καὶ μέσα στὸ λιοπύρι τοῦ Ἰουλίου, ὅμοιος μὲ τὸν τσοπανόσκυλλο τοῦ κοπαδιοῦ σου ποὺ βέβαια δὲν ἄλλαζε δορὰν τὸ καλοκαῖρι. Καὶ θὰ περιέφερες μὲ τὴν ἴδια γαλήνη τὸ ὀξὺ βλέμμα σου ὁλόγυρα γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃς τὰ πρόβατά σου, μακρινέ μας πρόγονε, εἴτε ἐχιόνιζε εἴτε ἔσκαζε ὁ ἥλιος τὴν πέτρα.

Τὸ χέρι σου ἦταν ἀπὸ σίδερο, τὰ νεῦρα σου ἀπὸ ἀτσάλι, ἀσπιρίνη δὲν θὰ εἶχες πιεῖ ποτέ σου, ὅποιος ἐδοκίμαζε ἕνα χτύπημα τῆς γροθιᾶς σου ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἤθελε δεύτερο. Καὶ ὅταν ἔφερνες στὰ χείλη σου τὴν τσότρα μὲ τὸ κρασὶ βέβαια δὲν θὰ τὴν κατέβαζες πρὶν τὴν ἀδειάσῃς ὁλότελα. Καὶ ὅταν θὰ καθόσουνα δίπλα στὴν σούβλα μὲ τὸ ψημάρνι διὰ νὰ γευματίσῃς, τότε τὰ δόντια σου ποὺ θὰ ἔμοιαζαν πολὺ μὲ τὰ δόντια τοῦ λύκου καὶ θὰ εἶχαν ἀκέραιο ὅλο τους τὸ σμάλτο ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἄφηναν πολλὰ κόκκαλα γιὰ τὸν σκύλλο σου.

Τὸ ἀπόγεμα δὲν θὰ πήγαινες στὸν κινηματογράφο γιὰ νὰ περάσῃς τὴν ὥρα σου, τὸ βράδυ δὲν θὰ ἔπαιζες κοὺμ-κάν, δὲν θὰ ἤξερες νὰ χορεύῃς φὸξ καὶ ταγκό, δὲν θὰ ἔχανες τὸν καιρό σου νὰ φλερτάρῃς μὲ ὡραῖες κυρίες. Καὶ ἂν τυχὸν ἔβλεπες αὐτὸ τὸ ἔντυπο χαρτὶ θὰ ἐνόμιζες, χωρὶς ἀμφιβολία, ὅτι εἶνε τὸ ἀνωφελέστερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ πόση γαλήνη καὶ πόση φαιδρότητα θὰ εἶχε μέσα της ἡ ψυχή σου τὴν ὥρα ποὺ θὰ πλάγιαζες τὸ βράδυ μέσα στὴν καλύβα σου ποὺ θὰ ἦταν σκεπασμένη ἀπὸ χιόνια. Τὰ πρόβατά σου θὰ ἐκρύωναν, τὰ σκυλλιά σου θὰ ἔτρεμαν, οἱ λύκοι καὶ οἱ ἀλεποῦδες θὰ εἶχαν τρυπώσει μέσα στὶς φωλιές των γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸ κρύο. Μόνος ἐσὺ θὰ εἶχες τὸ κουράγιο νὰ ὑψώνῃς τὸ ἀνάστημά σου, μακάριε ἄνθρωπε, ὀλύμπιε, κυρίαρχε τῆς φύσεως.

Εἴμεθα κλεισμένοι μέσα στὴν τραπεζαρία μας καὶ προσπαθοῦμε νὰ ξεχάσωμε τὸ κρύο, δὲν τολμοῦμε νὰ πλησιάσωμε στὸ παράθυρο γιὰ νὰ μὴ ἰδοῦμε τὰ ἔρημα πεζοδρόμια ποὺ τὰ ξουρίζει ὁ βοριᾶς, νὰ μὴν ἰδοῦμε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τρέχουν βιαστικοὶ μὰ τυλιγμένοι μὲ κασκὼλ καὶ μὲ τοὺς γιακάδες τῶν παλτῶν ἀνασηκωμένους καὶ τρέχουν, τρέχουν σὰν κυνηγημένοι ἀπὸ τὸν ἐχθρό, τὸν βοριᾶ! Πῶς νὰ ξεχάσωμε λοιπὸν τώρα τὸ θεῖον δράμα τῆς χιονισμένης καλύβας σου καὶ σένα μὲ τὴν τραγίσια κάπα σου, μακρινέ μας πρόγονε. Γιατὶ νὰ μὴν εἴμαστε ἀκόμα κοντά σου!

Γ. ΣΡΣ.

Ἐναντίον μιᾶς ἀπειλῆς

Πῶς νὰ καταπολεμήσετε τὴν γρίππην

Προφύλαξις καὶ θεραπεία

Ἀφοῦ ἔκαμε τὸν γῦρον τῆς Εὐρώπης ἡ ἐπιδημία τῆς γρίππης ἐτίμησε καὶ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν ἐπίσκεψίν της. Εἶνε εὐτυχῶς ἠπίας μορφῆς, τοῦτο ὅμως δὲν πρέπει νὰ μᾶς καθησυχάσῃ. Ἀπ' ἐναντίας πρέπει νὰ λάβωμεν ὅλα τὰ μέτρα ὥστε νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν της ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀλώβητοι.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν τῆς ἐποχῆς, αἱ ὁποῖαι συνοδεύουν πάντοτε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ψύχους, καὶ τῆς καθ' αὐτὸ γρίππης. Κάθε κατάρρους συνοδευόμενος ὑπὸ πυρετοῦ δὲν εἶνε γρίππη. Ἡ γρίππη εἶνε μία γενικὴ μόλυνσις, ἡ ὁποία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προσβάλλει τὸ νευρικὸν σύστημα καὶ προαναγγέλλεται μὲ ἰσχυροὺς κεφαλοπόνους, μὲ πόνους τῶν νεφρῶν καὶ μὲ γενικὴν ἀδιαθεσίαν. Ὑπάρχουν ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι σταματοῦν εἰς τὸ στάδιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον διαρκεῖ δύο ἕως τέσσαρας ἡμέρας καὶ δὲν βήχουν καθόλου. Τὰ ἄλλα, ὁ ἐγκεφαλικὸς κατάρρους, ἡ λαρυγγῖτις, τὰ πνευμονικά, καρδιακά, ἐντερικὰ κλπ. συμπτώματα ὀφείλονται εἰς μικρόβια, τὰ ὁποῖα προσετέθησαν εἰς τὸν γριππικὸν ἰόν, καὶ τὰ ὁποῖα πολλάκις ἦσαν ἐγκατεστημένα ἐν ἡμῖν ὑπὸ μορφὴν ἐγκλιματισμένων σαπροφύτων, ἀπέκτησαν δὲ χάρις εἰς τὸν γριππικὸν ἰὸν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα.

Κάθε ἐπιδημία ἔχει τὴν φυσιογνωμίαν της, ἀναλόγως τοῦ ἂν κυριαρχῇ ὡς σύμμαχον μικρόβιον ὁ πνευμονόκοκκος, ὁ σταφυλόκοκκος ἢ ὁ ἐντερόκοκκος. Ἡ ἐφετεινὴ ἐπιδημία φαίνεται ὅτι ἔχει τὸ ἑξῆς ἰδιάζον: ἡ μόλυνσις σταματᾷ συνήθως εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀναπνευστικὰς ὁδούς, εἰς τὰς ῥινικὰς κοιλότητας, τὸν λάρυγγα, τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν καὶ πολὺ σπανίως κατέρχεται μέχρι τῆς βάσεως τῶν πνευμόνων. Ἐκδηλοῦται ὡς ἐπίμονος ἐγκεφαλικὸς κατάρρους, ὡς λαρυγγῖτις, ὡς τραχειοβρογχῖτις μὲ ἀφθόνους ἀποχρέμψεις διαρκείας καὶ κατόπιν ἐξαφανίζεται μόνη της. Ὁ καπνὸς ἐπιδεινώνει πολὺ αὐτὰς τὰς τραχειοβρογχίτιδας, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἐμφανίζονται καὶ εἰς τοὺς μὴ καπνίζοντας.

Ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ στηρίζεται πάντοτε ἐπὶ τῆς χρήσεως κινίνης εἰς δόσιν ¼ τοῦ γραμμαρίου δὶς τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ προτίμησιν ὀλίγον μετὰ τὸ φαγητόν. Πρέπει ν' ἀποφεύγεται τὸ ψῦχος καὶ πρὸ πάντων ἡ ἀπότομος μετάβασις ἀπὸ θερμαινόμενον περιβάλλον εἰς πολὺ ψυχρότερον. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν καλὸν εἶνε νὰ καλύπτωνται τὸ στόμα καὶ οἱ ῥώθωνες μὲ ἓν ὕφασμα. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ περιβάλλεται ὁ λαιμὸς μὲ χονδροὺς λαιμοδέτας καὶ μὲ γοῦνες, διότι τὸ δέρμα γίνεται πολὺ εὐαίσθητον εἰς τὸ ψῦχος καὶ ἡ παραμικρὰ ἀλλαγὴ τῆς θερμοκρασίας ἠμπορεῖ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὴν νόσον, ἡ ὁποία ἔσβηνε.

Ἐναντίον τοῦ ἐπιμόνου κατάρρου τῆς ῥινός, ὅταν τὰ διάφορα ἀντισηπτικὰ μέσα ἀποδεικνύωνται ἀλυσιτελῆ, καλὸν εἶνε νὰ διεξάγεται ἐπίθεσις κατὰ τῆς ἀρχικῆς ἑστίας τῆς μολύνσεως, δηλαδὴ κατὰ τοῦ ὑποφθαλμικοῦ ὑμένος. Πρωῒ καὶ βράδυ ἐνσταλάζετε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἄκρον τοῦ κάτω βλεφάρου (τὸ ὁποῖον κατεβάζετε ὀλίγον μὲ τὸν δείκτην τῆς χειρὸς) μίαν σταγόνα μεταλλικῆς κολλοειδοῦς διαλύσεως, ἡ ὁποία εἶνε ἰσχυρὸν ἀντισηπτικόν, ἀλλὰ δὲν ἐρεθίζει (ἠλεκτραργόλη, κολλοειδὴς ἄργυρος). Ἡ θεραπεία αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ συνεχισθῇ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα καὶ νὰ ἐπαναρχίσῃ μετὰ διακοπὴν δύο ἡμερῶν.

Ἐναντίον τοῦ ἐπιμόνου ἐρεθισμοῦ τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς τραχείας συνιστῶνται αἱ ἀρκετὰ θερμαὶ εἰσπνοαὶ διαφόρων βαλσαμικῶν ἀφεψημάτων (εὐκαλύπτου, μέντας), πλειστάκις τῆς ἡμέρας. Ἐσωτερικῶς ἐνδείκνυνται τὰ παρασκευάσματα τῆς τερπίνης, τὰ κασέτα ἢ αἱ σταγόνες τῆς χλωριούχου ἀμμωνίας, τὰ ὁποῖα μετριάζουν τὰς βρογχικὰς ἀποχρέμψεις. Ἐναντίον τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ λάρυγγος ἐνδείκνυται ἡ λῆψις δέκα σταγόνων βάμματος ἰωδίου ἐντὸς ὕδατος ἢ ζύθου δὶς τῆς ἡμέρας. Ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Η "ΠΡΩΪΑ„ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Αὔριον κυκλοφορεῖ ἡ τακτικὴ κατὰ Δευτέραν Ἑβδομαδιαία Πολιτική, Φιλολογικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ἔκδοσις τῆς «Πρωΐας» μὲ ὕλην πλουσίαν καὶ ἐπίκαιρον.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

ΠΡΩΤΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΓΕΝΝΑΙΑ ΑΡΩΓΗ ΤΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον ἑορτάζει τὰ ἑκατὸν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἔτη. Ὑπερήφανον διὰ τὴν διεθνῆ φήμην του, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῶν πρώτων του βημάτων, χάρις εἰς τοὺς ὀνομαστοὺς θεμελιωτάς του, ἤρχισε νὰ κατακτᾷ, καὶ τὴν ὁποίαν ἔκτοτε ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη ἐστερέωσε καὶ ἐπηύξησε, τὸν ἀνώτατον τεχνικὸν ἐκπαιδευτήριον τῆς χώρας κλείει, ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνούς, τὸν πρῶτον τῆς ζωῆς του αἰῶνα. Ἡ συμβολή του κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑκατονταετίαν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας, ὑπῆρξε μεγίστη. Ἀπὸ τὰς αἰθούσας του ἐξῆλθον αἱ φάλαγγες τῶν Ἑλλήνων τεχνικῶν, ποὺ συνηρμολόγησαν καὶ ἐκινητοποίησαν τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς χώρας. Ἡ ἰδική του πορεία συνοψίζει, ἐκφράζει καὶ πολλάκις, συμβολίζει, τὴν πορείαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ σταδίου τῆς καθυστερημένης γεωργοποιμενικῆς χώρας εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐμποροβιομηχανικῆς οἰκονομίας. Ἡ ἵδρυσίς του ἀκριβῶς συμπίπτει μὲ τὴν βραδεῖαν αὐτὴν μετάβασιν τῆς χώρας μας εἰς ἀνωτέραν μορφὴν πολιτισμοῦ, τὴν ὁποίαν καὶ σημαντικώτατα ὑποβοηθεῖ.

Αἱ πρῶται ῥίζαι τῆς ἀνωτάτης πολυτεχνικῆς μας σχολῆς εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πρώτων δεκαετιῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, τὴν μικρὰν ἐκείνην καὶ ἀνοργάνωτον χώραν, μὲ τὰς περιωρισμένας συναλλακτικὰς σχέσεις καὶ τὰς κλειστὰς τοπικὰς οἰκονομίας της, ὅπου οἱ κάτοικοι ἱκανοποιοῦν τὰ ἀνάγκας των κατὰ πρωτόγονον τρόπον. Δι' αὐτὴν ὁ Θείρσιος γράφει (1833): «...Διὰ τὴν ἐργασίαν, ποὺ ὁ χωρικὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτελέσῃ ὁ ἴδιος, ὅπως καὶ διὰ τοὺς φόρους ποὺ πρέπει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ κράτος, χρησιμοποιεῖ ἕνα μέρος τῶν προϊόντων του. Ὁ σιδηρουργὸς ποὺ τοῦ παρασκευάζει τὸν σίδηρον τοῦ ἀρότρου του καὶ τὰ ἄλλα γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ἀλόγων ποὺ τοῦ κτυποῦν τὰ σιτάρια, ὁ παπᾶς ποὺ βαπτίζει τὰ παιδιά του καὶ εὐλογεῖ τὰ γεννήματά του, λαμβάνουν ὅλοι ἕνα μέρος, ἐκ τῶν προτέρων συμφωνημένον, ἀπὸ τὰ προϊόντα του». Ἀλλ' ἡ μόλις κατακτήσασα τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν της μικρὰ Ἑλλὰς εὕρισκε τότε τὴν δύναμιν νὰ συλλαμβάνῃ — καὶ ἐνίοτε νὰ ἐκτελῇ — μεγάλα σχέδια. Ἓν τοιοῦτον σχέδιον ὑπῆρξεν ἡ ἵδρυσις τεχνικοῦ σχολείου. «Ἡ διάδοσις τῶν τεχνικῶν γνώσεων, μᾶς πληροφορεῖ ὁ Μανσόλας (Πολιτειογραφικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς Ἑλλάδος), «ἐθεωρήθη ἐξ ἀρχῆς ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας». Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ τῆς ἐν μέσῳ ἐρειπίων ἀναγεννωμένης χώρας εἶχε γίνει αἰσθητὴ καὶ πρὶν ἀκόμη ἱδρυθῇ τὸ πρῶτον τεχνικὸν σχολεῖον. Ἤδη ἀπὸ τοῦ 1826 ὁ φιλέλλην Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβῖκος Α' εἶχεν ἀποστείλει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν ἀντισυνταγματάρχην φὸν Χάϊντεκ, ἐπὶ κεφαλῆς ἀποστολῆς ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, μὲ χρήματα καὶ μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ βοηθήσῃ ὁπωσδήποτε» τὴν χώραν. Ὁ Χάϊντεκ ἵδρυσε εἰς Ναύπλιον ὁπλοστάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐλειτούργει καὶ μία ὑποτυπώδης τεχνικὴ σχολὴ πρακτικῆς ἰδίως ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητευομένων. Εἰς τὸ πρῶτον αὐτὸ μηχανουργεῖον, τὸ ὁποῖον βραδύτερον ὁ κόμις Ἀρμανσμπέργκ ἔθεσε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ Σνιτσλάϊν, κατεσκευάσθησαν τὰ πρῶτα ὅπλα, τὰ τόσον ἀπαραίτητα εἰς τὸν ὀργανούμενον τακτικὸν στρατόν, καθὼς καὶ τὰ πρῶτα γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ διάφορα ἄλλα μηχανουργικὰ ἀντικείμενα. Εἰς τὸ ὁπλουργεῖον αὐτὸ ἐξεπαιδεύθησαν ἄνω τῶν 50 μαθητευομένων. Μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Κιρχμάγιερ ὠργάνωσε, κατὰ τὸ 1834 εἰς Πόρον, ὅπου ὑπῆρχε ἤδη ἕνα εἶδος ναυστάθμου, μὲ 36 τεχνίτας του, τὸ δεύτερο ναυπηγο-μηχανουργεῖον. Μὲ τὰ ἐλάχιστα ἐργαλεῖα τὰ ὁποῖα εἶχε φέρει ἐκ Βαυαρίας, κατεσκεύασεν ἄλλα. Διὰ νὰ κατασκευάσῃ μερικὰς καλύβας πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ του ὁ Κιρχμάγιερ ἐχρησιμοποίησε μερικὰ παλαιά, ἀφημένα ξύλα ἀπὸ πλοῖα καὶ βάρκες. Χάρις εἰς ἀκατανίκητον ἐπιμονήν, τὸ ναυπηγεῖον ἐλειτούργησε καὶ προώδευσε, ὥστε κατὰ τὸ 1836 νὰ ἀριθμῇ 65 τεχνίτας καὶ 22 μαθητευομένους. Κατὰ τὸ 1843 τὸ προσωπικόν του ἀνήρχετο εἰς 160, εἶχε δὲ κατορθώσει νὰ ναυπηγήσῃ 23 βασιλικὰ πλοῖα καὶ νὰ κατασκευάσῃ ὅλον τὸν ἐξοπλισμόν των. Αὗται ὑπῆρξαν αἱ πρῶται ἀπαρχαὶ τῆς τεχνικῆς εἰς τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα. Πρώτη μορφὴ τῆς τεχνικῆς διδασκαλίας ὑπῆρξεν ἡ πρακτική. ἡ ἄσκησις τῶν μαθητευομένων κοντὰ εἰς τοὺς βαυαροὺς τεχνίτας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐδιδάχθησαν τὴν χρῆσιν τῶν ἐργαλείων.

Ἀλλ' ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ὠργανωμένης τεχνικῆς διδασκαλίας ὀφείλεται εἰς ἕνα ἄλλον Βαυαρὸν ἀξιωματικόν, τὸν Φρ. ἱππότην φὸν Τσέντνερ, λοχαγὸν ἀρχιτεχνίτην (Ouvriershauptmann) τοῦ βαυαρικοῦ στρατοῦ. Ἡ ὀργάνωσις τεχνικοῦ σχολείου δὲν ὀφείλεται εἰς διαταγὴν τοῦ βασιλέως Ὄθωνος, ἀλλ' εἰς πρωτοβουλίαν τοῦ Τσέντνερ, ἐνθουσιώδους φιλέλληνος καὶ φλεγομένου ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Ἑλλάδα. Τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας ἐγνώριζεν καλῶς, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς σημειώσεις του, ποὺ ἐδημοσίευσε κατὰ τὸ 1830 εἰς ἴδιον φυλλάδιον, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Συνολικαὶ σημειώσεις διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος». Εἶχεν ἐπίσης ὑπ' ὄψιν του τὴν τεχνικὴν σχολὴν (Baugewerkschule) τοῦ Μονάχου, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὡς πρότυπον εἰς τὰς σκέψεις του καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας του. Ἔλαβε, λοιπόν, τὴν παράτολμον ἀπόφασιν νὰ ἱδρύσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀνάλογον σχολήν, ὅπου νὰ διδάσκωνται ὅλαι αἱ τέχναι. Εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων του ὁ Τσέντνερ εἶχε πολύτιμον σύμβουλον τὸν Βαυαρὸν ἀρχιτέκτονα Βόρνερ. Ὁ Σάξων μεταλλειολόγος Φίντλερ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ 1834, κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως, τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ γεωλογικοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος, προσέφερεν εἰς τὸ ὑπὸ ἵδρυσιν σχολεῖον τὴν πρώτην συλλογὴν ἑλληνικῶν ὀρυκτῶν. Ὁ Τσέντνερ ἔλαβε καὶ ἄλλας δωρεάς, συλλογὰς εἰκόνων, σκίτσων, τσιγκογραφιῶν καὶ λιθογραφιῶν, ἰδίως ἀπὸ τὸν ἐν Βιέννῃ Ἕλληνα πρόξενον Μανσουράνη,

Ποία ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τοῦ ἐπισήμου κράτους εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν τοῦ Τσέντνερ πρὸς ἵδρυσιν τεχνικοῦ σχολείου, δὲν ἔχει ἐξακριβωθῆ. Ἴσως νὰ ἀφῆκε καὶ τότε εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν τὸν χειρισμὸν ὅλης τῆς ὑποθέσεως. Πάντως, εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, οὐδεμία ἄλλη πρᾶξις, πλὴν τῆς ἀδείας λειτουργίας τοῦ σχολείου, δημοσιεύεται. Προσωπικῶς ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἐνεγράφη εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν διὰ ποσὸν 120 δραχμῶν μηνιαίως. Εὗρεν ὅμως ὁ Τσέντνερ ἔνθερμον ὑποστηρικτὴν τῶν σχεδίων του καὶ γενναῖον χορηγὸν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ῥομαντικῆς δουκίσσης τῆς Πλακεντίας. Εἶνε γνωσταὶ αἱ μεγάλαι χρηματικαὶ εἰσφοραὶ τῆς δουκίσσης καὶ τῆς λατρευτῆς κόρης της Ἐλίζας κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος ἡ δούκισσα συνέχισε τὰς δωρεάς της πρὸς ἐξυπηρέτησιν διαφόρων εἰρηνικῶν σκοπῶν. Οὕτω πλὴν τῆς ἀφειδοῦς χρηματικῆς ἐνισχύσεώς της πρὸς τὸν Τσέντνερ, πρὸς ἵδρυσιν τοῦ τεχνικοῦ σχολείου, ἐφρόντισε νὰ ἐφοδιάσῃ τὴν σχολὴν μὲ πλουσίαν συλλογὴν μοντέλλων, πρὸς διδασκαλίαν δὲ τῆς ζωγραφικῆς μετεκάλεσεν ἐκ Παρισίων τὸν καθηγητὴν Μπονιρό, μαθητὴν τοῦ μεγάλου ζωγράφου Ἴνγκρ, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπλήρωνεν ἐξ ἰδίων. Πιθανολογεῖται ἐπίσης — δὲν ἔχει ὅμως ἐξακριβωθῆ — ὅτι ἡ δούκισσα ἐξεμίσθωσε πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ σχολείου, τὴν οἰκίαν Βλαχούτση, εὑρισκομένην πλησίον τῆς ἰδικῆς της κατοικίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς (ὅπου τὸ σημερινὸν Ὠδεῖον).

Ἡ χρηματικὴ ἐνίσχυσις τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας, ἔλυσε τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλει τὸν Τσέντνερ. Ἔμενε νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ Γάλλου καθηγητοῦ Μπονιρό, τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν, εἶχον τότε συρρεύσει εἰς τὰς Ἀθήνας, λόγῳ τῶν ἀνεγειρομένων Ἀνακτόρων, πλεῖστοι ἐπιφανεῖς ξένοι ἐπιστήμονες καὶ καλλιτέχναι, ὅπως ὁ περίφημος ζωγράφος Ρόττμανν, τοῦ ὁποίου οἱ Ἑλληνικοὶ πίνακες εὑρίσκονται καὶ σήμερον εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν τῆς Νέας Πινακοθήκης τοῦ Μονάχου, ὁ ὀνομαστὸς ἀρχιτέκτων Λάνγκε, ὁ μηχανικὸς Χάνσεν, ὁ γλύπτης Ζίγκελ, ὁ δημιουργὸς τοῦ Λέοντος τῶν νεκρῶν Βαυαρῶν εἰς τὸν Βράχον τῆς Προνοίας (Ναύπλιον), ὁ γνωστὸς βοτανικὸς Λάντερερ κλπ. Ὑπὸ τοιαύτας εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις, τὸ τολμηθὲν σχέδιον τοῦ Τσέντνερ δὲν ἐβράδυνε νὰ γίνῃ πραγματικότης.

Τὴν 17ην Νοεμβρίου 1836 ἤρχισαν ἀνεπισήμως τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς. Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837) παρεῖχε ἐπισήμως τὴν ἄδειαν τῆς λειτουργίας ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις οἰκίᾳ Βλαχούτση «σχολείου στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἀρχιεργατῶν οἰκοδόμων (μαϊστόρων)», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ λοχαγοῦ Τσέντνερ. Ἡ φοίτησις εἰς τὸ σχολεῖον ἐγίνετο κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς. Πῶς ἐλειτούργει τὸ σχολεῖον αὐτὸ τὸ πληροφορούμεθα ἀπὸ τὸ Ἡμερο-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ὁ κύκλος τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν

Α' - Ἡ σκοπιμότης τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως

Τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Δημοσθένους Στεφανίδη

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν δύο ἐνδιαφέροντα ἄρθρα ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Δημοσθ. Σ. Στεφανίδου, ὁ ὁποῖος τὰ συνώδευσε μὲ τὴν κάτωθι ἐπιστολήν του:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Τὸ κύριον ἄρθρον τῆς φίλης «Πρωΐας» ὑπὸ τὸν τίτλον «Κίνησις ἰδεῶν» ἔκαμεν εἰς ἐμέ, ἐλπίζω δὲ καὶ εἰς ἄλλους ἐπιστήμονας ἀναγνώστας σας πολλὴν ἐντύπωσιν. Ἐλλείπει πράγματι παρ' ἡμῖν ἡ βαθυτέρα ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, ὄχι μόνον ἐπὶ φιλοσοφικοῦ πεδίου —ἐδῶ τὸ ἔδαφος εἶνε σχεδὸν παρθένον— ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν κλάδων. Ἐκεῖ μάλιστα, ὅπου κυριολεκτικῶς ὀργιάζει ἡ προχειρολογία, συντρεχούσης καὶ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, εἶνε ὁ κλάδος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκω, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη. Δυστυχῶς ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὴν γραφίδα οἰκονομολόγων καὶ οἰκονομολογούντων παρ' ἡμῖν ἐξέρχονται καθημερινῶς αἱ παραδοξότεραι γνῶμαι, αἱ ὁποῖαι καὶ παρέσυραν πλέον ἢ ἅπαξ τὴν οἰκονομικὴν μας πολιτικὴν εἰς ἐπικινδύνους κατευθύνσεις.

Ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσω καὶ ἐγὼ μὲ τὰς μικράς μου δυνάμεις εἰς τὴν συστηματικωτέραν ἔρευναν, γενικῶς καὶ εἰδικώτερον παρ' ἡμῖν, τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων, ἐργάζομαι ἀθορύβως ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν ἐκπόνησιν ἑνὸς συστήματος ἐφηρμοσμένης κοινωνικῆς οἰκονομίας. Ἡ εἰσαγωγὴ ἤρχισεν ἐκτυπουμένη εἰς τεῦχος 140 σελίδων, τὸ δὲ πρῶτον μέρος, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀγροτικὴν πολιτικήν, θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς θέρους.

Ἐκ τῆς ὑπὸ ἐκτύπωσιν εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ἐφηρμοσμένην κοινωνικὴν οἰκονομίαν— τὸ τεῦχος θὰ κυκλοφορήσῃ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς μηνός— ἀπέσπασα ἓν μικρὸν τμῆμα, «περὶ τοῦ κύκλου τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν» καὶ τὸ διεμόρφωσα εἰς δύο χωριστὰ ἄρθρα, περὶ τῆς σκοπιμότητος καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως, ἀπηλλαγμένα παντὸς ἐπιστημονικοῦ φόρτου καὶ συνεπῶς δημοσιεύσιμα εἰς φύλλον σοβαρὸν ὡς ἡ «Πρωΐα». Εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον, τὸ καὶ σημαντικώτερον, ἐκθέτω καὶ τὰς ἀπόψεις μου περὶ τῆς σχέσεως μεταξὺ κρατικῆς ἐπεμβάσεως καὶ κρατικῆς ὀργανώσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 12—1—37.

Μετὰ ἰδιαιτέρας τιμῆς
ΔΗΜΟΣΘ. Σ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Ἂν ρίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν, θὰ ἴδωμεν ὅτι αἱ σχέσεις τοῦ κράτους πρὸς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν καθίστανται ἀπὸ ἑβδομηκονταετίας περίπου ὁσημέραι στενώτεραι, τόσον ἀλλαχοῦ, ὅσον καὶ παρ' ἡμῖν. Τὰ κράτη ἐπεμβαίνουν πράγματι σὺν τῇ οἰκονομικῇ προόδῳ διαρκῶς περισσότερον εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομικὴν ζωήν, εἴτε ἐνισχύοντα τὰ οἰκονομοῦντα ἄτομα εἰς τὰς ἐνεργείας των, εἴτε ἐνισχύονται διενέξεις μεταξὺ ἀντιμαχομένων οἰκονομικῶν συμφερόντων, εἴτε ἀναλαμβάνοντα αὐτὰ τὴν παραγωγὴν ὑλικῶν ἀγαθῶν, συνήθως πρώτης ἀνάγκης τοῦ πληθυσμοῦ. Εὑρισκόμεθα ἐν ἄλλαις λέξεσι πρὸ μιᾶς συνεχιζομένης ἀποκλίσεως ἀπὸ τὸ λεγόμενον «ἀτομικὸν ἀξίωμα», ἑδραζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀτομικοῦ ἐγωϊσμοῦ, ἀξιοῦντος ἐλευθερίαν κινήσεων τῶν ἀτόμων, πρὸς τὸ «κοινωνικὸν ἀξίωμα», τὸ ὁποῖον ὑποτάσσει τὰ συμφέροντα τῶν κατ' ἰδίαν ἀτόμων εἰς τὰ ὁμαδικὰ τοιαῦτα. Εἶνε τόσον ἀναμφισβήτητον τοῦτο, ὥστε ἐπιστήμονές τινες νὰ κάμνουν λόγον περὶ «οἰκονομικοῦ νόμου τῆς προϊούσης κρατικῆς ἐπεμβάσεως». Ἂς ἔλθωμεν ἤδη νὰ ἴδωμεν, ἂν καὶ κατὰ πόσον ἡ παρατηρουμένη αὕτη τάσις εἶνε ἐπιδοκιμαστέα, ἐνδεχομένως δὲ νὰ διαγράψωμεν καὶ τὸν κύκλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην δέον νὰ κινῆται ἡ κοινωνικὴ οἰκονομικὴ πολιτική.

Μεταξὺ τῆς ἀποχῆς τοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἀναμίξεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τῆς ἐπεμβάσεώς του εἰς αὐτὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν προεκτεθέντων τριῶν βασικῶν σκοπῶν, σκοπιμωτέρα εἶνε κατ' ἀρχὴν ἡ δευτέρα. Καὶ ἂν ὅλαι αἱ τάξεις μιᾶς οἰκονομικῆς κοινωνίας ἐγνώριζον τὰ πραγματικὰ των συμφέροντα, καὶ ἂν ἀκόμη εἶχον τὴν δύναμιν καὶ νὰ ἐπιτύχουν μόναι τὴν κατίσχυσιν τῶν εὐλόγων ἀξιώσεών των, πάλιν θὰ ἐνεδεικνύετο ἡ ἀνάμιξις τοῦ κράτους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν, καθ' ὅσον πολιτικά, ἠθικὰ καὶ γενικώτερα κοινωνικὰ συμφέροντα θὰ καθίστων ταύτην ἐπιτακτικήν. Ἔτι μᾶλλον πρέπει νὰ εἶνε τις ὑπὲρ τῆς ἐπεμβάσεως, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὑπάρχουν ἄτομα καὶ ὁμάδες ἀτόμων ἀγνοοῦσαι τὰ πραγματικὰ συμφέροντά των, ἀκόμη περισσότερον δὲ εἶνε αἱ ἀδυνατοῦσαι νὰ ἐπιτύχουν ἐν τῷ οἰκονομικῷ ἀνταγωνισμῷ τὴν κατίσχυσιν των παρὰ τὴν δικαιοτάτην των βάσιν.

Τὰ κράτη λοιπὸν καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενοι λοιποὶ φορεῖς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀσκήσουν διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς των ταύτης τὴν εὐεργετικὴν των ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομούντων ἀτόμων καὶ τῶν τάξεων μιᾶς λαϊκῆς οἰκονομίας. Ἡ τοιαύτη ἐνέργειά των, ὑπαγορευομένη ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς οἰκονομούσης κοινωνίας ἐν τῷ συνόλῳ της, ἐπιδιώκει τὴν χαλάρωσιν τῆς ἀκράτου ἐφαρμογῆς τοῦ «ἀτομικοῦ ἀξιώματος» καὶ συνεπῶς τὴν χαλάρωσιν τῆς παντοδυναμίας τοῦ ἀτομικοῦ ἐγωϊσμοῦ. Ὅπως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ «κράτος δικαίου» τὸ μεροληπτοῦν ἐν τῇ ἐπεμβάσει του εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν ὑπὲρ ὡρισμένων τάξεων καὶ κομμάτων, οὕτω δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἰδιότητα ταύτην καὶ τὸ ἀφῆνον τὴν ἱκανοποίησιν ζωτικωτάτων ἀνθρωπίνων χρειῶν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἀτόμων καὶ τὰς παραγωγικάς των ἐνεργείας, τὸ ἐγκαταλεῖπον ἀπροστάτευτον τὴν παραγωγήν, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐπιτρέπον εἰς τὰ ἄτομα νὰ συμβάλλωνται ἐλευθέρως πρὸς ἄλληλα ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν ἀτομικῶν των σκοπῶν, τοὺς ἐργάτας πρὸς τοὺς ἐργοδότας, τοὺς ἀγοραστὰς πρὸς τοὺς πωλητάς, τοὺς ὀφειλέτας πρὸς τοὺς πιστωτὰς καὶ νὰ διαμορφώνουν κατὰ τὸ δοκοῦν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς εὐνόμου τάξεως τὴν οἰκονομικὴν ζωήν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ἐλευθερία εἶνε ἄλλωστε ἐντελῶς φαινομενική, διότι πράγματι ὁδηγεῖ αὕτη εἰς τὴν χειροτέραν ἐκμετάλλευσιν λόγῳ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἰσχυροτέρων οἰκονομικῶν συμφερόντων ἐπὶ τῶν ἀσθενεστέρων καὶ κατὰ τῆς ὁποίας ἐκμεταλλεύσεως ἡ προστασία διὰ τῶν συγχρόνων ἀστικῶν, ἐμπορικῶν, ποινικῶν καὶ δικονομικῶν κωδίκων, εἶνε ἀνεπαρκής, ἂν μὴ σκιώδης.

Ἡ ἀποχὴ τοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἀναμίξεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἡ καλυτέρα κατεύθυνσις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ἰδίως ὅμως δὲν δύναταί τις νὰ ταχθῇ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας κατόπιν τῆς τεραστίας οἰκονομικῆς προόδου τῆς τελευταίας ἑκατονταετίας, τῆς δημιουργίας περιπλόκων οἰκονομικῶν προβλημάτων, τῆς ἀναπτύξεως τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἐμφανίσεως μεγάλων μεταξύ των ἀντιθέσεων.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπέμβασις τοῦ κράτους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν παρουσιάζει καὶ τὴν μειονεκτικὴν πλευράν της. Τὰ σπουδαιότερα ἐκ τῶν ἀσθενῶν τούτων σημείων ἐν τῇ κρατικῇ ἐπεμβάσει εἶνε ὅτι προάγει τὴν ἐξάπλωσιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ κράτους καὶ καθιστᾷ οὕτω δυσχερεστέραν καὶ ἐπιπονωτέραν τὴν κυβέρνησιν καὶ διοίκησίν του, ὅτι ἐπιφέρει μεγάλας δαπάνας τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἐξογκώνει οὕτω τοὺς δημοσίους προϋπολογισμοὺς καὶ ὅτι προκαλεῖ ὄχι μόνον ἐνοχλήσεις τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ θυσίας οἰκονομικῶν συμφερόντων. Ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων τούτων σημείων θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐνταῦθα διεξοδικώτερον.

Ἡ εὔρυνσις τῆς κρατικῆς δικαιοδοσίας εἰς τὸ πεδίον τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἀξιοῖ μεγάλας δαπάνας διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας καὶ γενικωτέρων ἱδρυμάτων «παραγωγῆς» ἀΰλων ἢ καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν, ὡσαύτως διὰ τὴν πρόσληψιν νέων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν ἐπέκτασιν αὐτὴν τῆς κρατικῆς δράσεως. Ἡ ἐντεῦθεν αὔξησις τῶν δημοσίων δαπανῶν ἐπιφέρει κατ' ἀνάγκην αὔξησιν τῶν τελῶν καὶ ἰδίως ἐπαχθεστάτην αὔξησιν τῶν φόρων, τοῦ κράτους ἀπορροφοῦντος ἐν διηνεκῶς ἀνερχόμενον ποσοστὸν τοῦ εἰσοδήματος ἑνὸς ἑκάστου μέλους τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ λαϊκοῦ εἰσοδήματος ἐν τῷ συνόλῳ του. Ἀλλὰ δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὴν ἐξόγκωσιν τῶν δημοσίων προϋπολογισμῶν ἡ ἀσθενὴς αὕτη πλευρὰ τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως. Ὅταν τὰ κράτη, ἐπεμβαίνοντα εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν, φέρουν εἰς φῶς, τὰ ἴδια ἢ αἱ παραφυάδες των, ἱδρύματα ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν «παραγωγὴν» ἀΰλων ἢ ὑλικῶν ἀγαθῶν, δυναμένων νὰ παραχθοῦν καὶ παρ' ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ διοίκησις τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων εἶνε κατὰ κανόνα δυσκίνητος λόγῳ τῶν γραφειοκρατικῶν περιορισμῶν, ἐπίσης δαπανηροτέρα ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν κατισχύει ἐνταῦθα τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, τὸ κεντρίζον τὰς ἀτομικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα καὶ ὑποσχόμενον οὕτω τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἀπόδοσιν.

Ἡ ἑτέρα κατηγορία τῶν μειονεκτημάτων συνδέεται μὲ τὴν φύσιν τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, κατ' ἐξοχὴν συνυφασμένων μὲ τὸν ἀνθρώπινον ἐγωϊσμόν. Ὁ ἀτομικὸς ἐγωϊσμὸς καὶ δὴ ἡ ὁρμὴ τῆς συντηρήσεως τῶν ἀτόμων μιᾶς κοινωνίας φέρουν ταῦτα εἰς τὰς οἰκονομικὰς τῶν σχέσεις μοιραίως εἰς προστριβὰς καὶ συγκρούσεις μεταξύ των, αἱ προστριβαὶ δὲ καὶ συγκρούσεις αὐταὶ μεταβαίνουν διὰ τῆς προόδου τοῦ χρόνου καὶ εἰς τὰς σχέσεις τῶν οἰκονομικῶν τάξεων πρὸς ἀλλήλας. Αἱ προστριβαὶ αὐταὶ εἶνε περιωρισμέναι ἐν μιᾷ ἀναπτύκτῳ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ αὐξάνουν μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ καταμερισμοῦ τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ τὴν οἰκονομικὴν τῶν ἀτόμων ἀλληλεξάρτησιν, τέλος ἐντείνονται εἰς τὸν ὕπατον βαθμὸν μὲ τὴν κεφαλαιοκρατικὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκεντρώσεως τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς εἰς χεῖρας ὀλίγων καὶ τὴν ἐξόγκωσιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Οὕτω π. χ. εἰς μίαν προηγμένην κοινωνικὴν οἰκονομίαν τὰ συμφέροντα τῶν ἐργοδοτῶν (χαμηλὸν ἡμερομίσθιον, πολύωρος ἐργασία τῶν ἐργατῶν) ἀντιτίθενται πρὸς τὰ τῶν ἐργατῶν (ὑψηλὸν ἡμερομίσθιον, ὀλιγόωρος ἐργασία), τὰ συμφέροντα τῶν παραγωγῶν (ὑψηλαὶ τιμαὶ τῶν προϊόντων των) πρὸς τὰ τῶν καταναλωτῶν (χαμηλαὶ τιμαὶ τῶν εἰδῶν), τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων ξένων εἰσαγομένων εἰδῶν (χαμηλοὶ δασμοὶ) πρὸς τὰ τῶν ἐγχωρίων βιομηχάνων τῶν εἰδῶν τούτων (ὑψηλοὶ δασμοί), τὰ συμφέροντα γενικῶς τῶν βιομηχάνων (χαμηλαὶ τιμαὶ τῶν τροφίμων καὶ πρώτων ὑλῶν) πρὸς τὰ τῶν γεωργῶν (ὑψηλαὶ τιμαὶ τῶν εἰδῶν τούτων), ὁμοίως ἀντιτίθενται τὰ συμφέροντα τῶν μικρεμπόρων πρὸς τὰ τῶν μεγαλεμπόρων, τὰ τῶν χειροτεχνῶν πρὸς τὰ τῶν βιομηχάνων καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ὡσαύτως συγκρούονται τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων μεταφορικῶν μέσων πρὸς ἄλληλα (ἅμαξα,

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Δύο ὡραῖες φωτογραφίες ἀπὸ τὸν χιονισμένον Παρνασσόν: Ἀριστερά: Τρεῖς Ἕλληνες ὀρειβάται εἰς τὴν ὑψηλοτέραν κορυφήν, τὴν Λιάκουρα. Δεξιά: Ἡ ἄλλη ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων κορυφὴ τοῦ Παρνασσοῦ, ὁ Γεροντόβραχος.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἐντὸς τῆς ἀρξαμένης ἑβδομάδος τὸ ζήτημα τῆς μὴ ἐπεμβάσεως ἐν Ἰσπανίᾳ θὰ προσλάβῃ μίαν ὁριστικὴν τροπήν. Κατὰ τὰς ἐκ Λονδίνου πληροφορίας, ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Βερολίνον καὶ ἀπὸ τὴν Ῥώμην μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸ διάβημά της διὰ τοὺς ἐθελοντάς, διότι τῶν δύο τούτων Δυνάμεων αἱ ἀπαντήσεις καθυστεροῦν ἀκόμη. Ἡ Γαλλία ἀπήντησεν ἀποδεχθεῖσα ἀνεπιφυλάκτως τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν, ἔσπευσε δὲ νὰ καταρτίσῃ καὶ νόμον ἀπαγορεύοντα τὴν ἐφεξῆς ἀναχώρησιν ἐθελοντῶν διὰ τὴν Ἰσπανίαν. Ἡ Πορτογαλικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν ἐπίσης, ἀποδεχομένη κατ' ἀρχὴν τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν, τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθη ἐπίσης ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις. Οὕτως ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῆς Ῥώμης καὶ τοῦ Βερολίνου θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ τελικὴ τύχη τοῦ Βρετανικοῦ διαβήματος. Περὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἀπαντήσεων τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας θὰ ἦτο ῥιψοκίνδυνον νὰ διατυπωθοῦν προβλέψεις. Ἓν μόνον εἶνε βέβαιον, ὅτι αἱ συνομιλίαι τοῦ στρατηγοῦ Γκαῖριγκ ἐν Ῥώμῃ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι ἐστρέφοντο κατὰ μέγα μέρος περὶ τὸ Ἰσπανικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀναγνωρίσει τὴν κυβέρνησιν Φράνκο, ἀντιμετωπίζουν ἀπὸ τῆς αὐτῆς σκοπιᾶς. Ἴσως δὲ ἡ μέχρι τοῦδε καθυστέρησις τῶν ἀπαντήσεων των ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὑπελογίζετο, ὅτι διαρκούσης τῆς εἰς Ῥώμην ἐπισκέψεως τοῦ στρατηγοῦ Γκαῖριγκ θὰ ἐσημειοῦτο ἓν ὁριστικὸν καὶ ἀποφασιστικὸν διὰ τὴν περαιτέρω συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος ἀποτέλεσμα τῆς βιαιοτάτης τελευταίας ἐπιθέσεως τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαδρίτης. Πάντως ἡ ἀρξαμένη ἑβδομὰς προκύπτει νὰ εἶνε κρίσιμος διὰ τὴν Ἰσπανικὴν ὑπόθεσιν ἐν γένει, διότι κατ' αὐτὴν θὰ καταδειχθῇ ἂν θὰ ἐπιτευχθῇ μία γενικὴ συμφωνία διὰ τὴν μὴ ἐπέμβασιν καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐθελοντῶν, ἢ ἂν αἱ Δυνάμεις θὰ καθορίσουν ἑκάστη χωριστὰ τὴν στάσιν της, μὲ ὅλα τὰ εὐνόητα παρεπόμενα.

Τὸ ζήτημα τοῦ Σαντζακίου

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Ρουσδῆ Ἀρὰς ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀγκύρας διὰ τὴν Γενεύην, ὅπου, ἐντὸς τῆς ἀρξαμένης ἑβδομάδος, θὰ συζητηθῇ, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὸ ζήτημα τοῦ σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέττας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔπαυσεν ἤδη νὰ ὑφίσταται ἡ προτέρα ὀξύτης τῆς διαφορᾶς γνωμῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Γαλλίας. Ἡ Τουρκία ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι θὰ ἐδέχετο ὡς λύσιν τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ σαντζακίου ὡς κρατιδίου αὐτονόμου καὶ ὁμοσπόνδου μὲ τὴν Συρίαν καὶ τὸν Λίβανον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Τουρκίας, κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα ἡ δοθησομένη λύσις εἰς τὸ ζήτημα θὰ περιστραφῇ περὶ τὸν ἄξονα τοῦτον. Ἡ Τουρκία ἀποβλέπει ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν τῷ σαντζακίῳ Τουρκικὴν μειονότητα ἀπὸ οἱασδήποτε ἐκδικητικότητος τῶν Ἀράβων, τοῦτο δὲ τὸ ἐτόνισε σαφῶς. Ὅταν θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τόσον εἰς τὴν Ἄγκυραν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Παρισίους ἐκτιμᾶται κατ' ἀξίαν ἡ φιλία τῶν δύο χωρῶν, ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι εἰς τὴν Γενεύην θὰ διευθετηθῇ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τοῦ σαντζακίου κατὰ τὸν καλύτερον καὶ φιλικώτερον τρόπον. Μία τοιαύτη λύσις θὰ εἶνε εἰς ἄκρον ἐνισχυτικὴ τῆς Μεσογειακῆς εἰρήνης καὶ εὐσταθείας.

Ὁ τηλεφωνικὸς κατάλογος

Εἶνε ἀπολύτως δικαιολογημένη ἡ γενικὴ ἐξανάστασις διὰ τὰ λάθη καὶ τὰς ἀτελείας τοῦ νέου Τηλεφωνικοῦ Καταλόγου. Τὰ λάθη του εἶνε πάμπολλα καὶ οὐσιώδη, μὴ ἐπιτρεπόμενα εἰς ἕνα κατάλογον τηλεφώνων. Ὁ κατάλογος αὐτὸς πρέπει νὰ εἶνε ἐπιμελέστατα συντεταγμένος, καλῶς τακτοποιημένος καὶ εὔχρηστος. Ἡ Ἑταιρεία Τηλεφώνων εἶχεν, ἄλλωστε, τὸν περυσινὸν κατάλογον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀσυγκρίτως καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καλύτερος τοῦ ἐφετεινοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἐφετεινὸς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἐν χρήσει. Ἕνας κατάλογος τηλεφωνικὸς εἶνε ἐφόδιον πρωτίστης ἀνάγκης καὶ πρέπει νὰ διευκολύνῃ τοὺς μεταχειριζομένους αὐτόν, ὄχι νὰ [illegible] ἀκριβείας, νὰ ἔχῃ παραλείψεις καὶ νὰ ἐμφανίζῃ [illegible] ἀκόμη καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀλφαβητικὴν κατάταξιν. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι ἡ Ἑταιρεία πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ ἀμέσως νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον.

Χειμερίος Παρνασσός

Σήμερον ἐπρόκειτο νὰ γίνουν [illegible] χιονοδρομίας εἰς τὸν Παρνασσόν. Τὸ [illegible], ὅμως, [illegible] εἶνε ἀπρόσιτον. Τὰ χιόνια ἔχουν ἀποκλείσει τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ χάνι τῆς Κάκας, παρὰ τὴν διάβασιν τοῦ Κιθαιρῶνος, ὅπου πάντοτε συσσωρεύονται χιόνια καί, [illegible] τὰς Θήβας καὶ τὴν Λεβάδειαν [illegible] δημοσίαν ὁδόν, εἰς τὰ ὑψηλότερα σημεῖα τῆς [illegible] δυνατὸν [illegible] τοῦ Ἀπόλλωνος. Αἱ χιονοδρομίαι τοῦ Παρνασσοῦ κατ' ἀνάγκην ἀνεβλήθησαν [illegible] ὁ Φοῖβος [illegible] τοῦ Παρνασσοῦ, θὰ ἔπρεπε, [illegible] ἡμέρα τῶν χιονοδρομιῶν, νὰ εἶχεν ἐρωτηθῇ [illegible] Μαντεῖον τῶν Δελφῶν.

Πῶς γράφεται ἡ Ἑλληνική

Εἰς διαφόρους ἐφημερίδας ἀνεγράφησαν συνεχῶς κατ' αὐτὰς πληροφορίαι περὶ τῆς ἀνευρέσεως τῆς σορ ο ῦ τοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ φονευθέντος Βέλγου δι-

Θεάματα

(Ἀπογευματιναὶ Ἑσπεριναί)
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Πειρασμός».
ΑΛΙΚΗΣ. «Ζὰν Ντ' Ἄρκ», Μπέρναρ Σῶ.
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. «Ἄγγελος ἢ Διάβολος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Χρυσῆ Ἀθήνα».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Χριστίνα».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π. μ. Ἡ Γενικὴ Δοκιμὴ τῆς ΣΤ' Συνδρομητῶν τῆς Ὀρχήστρας.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 6 ½ μ.μ. «Μπατερφλάϋ».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ἀθῆνα καὶ χωριό».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Λογχοφόροι τῆς Βεγγάλης».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μέσ' στὴν καταιγίδα».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Περιπέτεια ἑκατομμυριούχου καὶ βαριετέ.
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Ἀποχαιρετισμὸς στὴ σημαία».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ κόρη τοῦ Δράκουλα».
ΠΑΛΛΑΣ (Μετοχ.). «Αὐτοκρατορικὸ ρωμάντζο».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Κορυδαλλός».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Φίλησέ με, Ἔντυ».
ΤΙΤΑΝΙΑ. Β' ἑβδομάς. «Μόσχα-Σαγγάη».
ΟΥΦΑ. «Καπιταὶν Μπλοὺντ».
ΟΡΦΕΥΣ (Ἀρσ.). «Ὑπὸ δύο σημαίας».
ΙΡΙΣ. «Μοντέρνοι Καιροί».
ΑΡΗΣ. «Τραγικὴ τσαρίνα».
ΑΤΘΙΣ. «Τὰ δύο ἁμαρτήματα».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Γιγαντομαχία Ἐρυθροδέρμων».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Ἀβὲ Μαρία».
ΕΛΛΑΣ. «Γύπες».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Μήνυμα στὸν Γκάρτσια».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Εὔθυμοι Ἀτσίγγανοι».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Ἄγγελοι τοῦ σκότους».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ δύο πρόσωπα».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Μιχαὴλ Στρογκώφ».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ρὸζ Μαρί».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὰ μυστήρια τῶν Παρισίων».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Τὰ δύο χαμίνια».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Ρεγγίνα».
ΑΚΤΑΙΟΝ. «Τραγικὴ Τσαρίνα».
ΕΤΟΥΑΛ. «Θεῖο τραγοῦδι».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ναυτικὴ ἀνταρσία».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἕνα τραγοῦδι ἀπ' τὴν Βιέννη».
ΑΣΤΗΡ. (Ν. Ἰωνία). «Ἀγάπα με γιὰ πάντα».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκ.). «Βόλγα-Βόλγα».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκκ.). «Ναυτικὴ ἀνταρσία».
ΚΡΟΝΟΣ (Ν. Ἰωνία). «Γκολέμ».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μηθύμνης — Μοσχονησίων 19

πλωμάτου, μεταφορᾶς τῆς σοροῦ εἰς τὸ Βέλγιον — ἐγράφη μάλιστα, κάπου καὶ «μεταφορὰ τῆς σωροῦ». Σορὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν σημαίνει κάλπη, ὅπου ἐφυλάσσετο ἡ τέφρα ἐκ τῆς καύσεως τοῦ νεκροῦ, κατὰ συνεκδοχὴν δὲ σημαίνει καὶ τὸ νεκροφόρον κιβώτιον, τὸ φέρετρον. Τὸ περιεχόμενον τοῦ φερέτρου λέγεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν «σκῆνος». Κατὰ συνέπειαν δὲν ἀνευρίσκεται ἡ σορὸς φονευθέντος, ἀλλὰ τὸ πτῶμά του, ἢ τὸ σκῆνος του. Μεταφορὰ δὲ σοροῦ σημαίνει μεταφορὰν φερέτρου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐξυπακούεται ὅτι εὑρίσκεται «σκῆνος». Ἄλλο: Εἰς μίαν ἐφημερίδα, προστάτιδα τῆς καθαρευούσης ἐγράφετο χθές: «... συνεφώνησε κατὰ τὸν πλέον ἀπόλυτον τρόπον». Τὸ ἀπόλυτον, ὅμως, εἶνε καθ' ἑαυτὸ ἀπόλυτον καὶ δὲν εἶνε ἐπιδεκτικὸν ἐπιτάσεως ἢ ὑπερθεματισμοῦ. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἔκφρασις, «ὁ πλέον ἀπόλυτος» εἶνε κακόζηλος, μὴ ἑλληνική. Οἱ Ἕλληνες διακρίνονται διὰ τὸ μέτρον, τὸν κοινὸν νοῦν καὶ τὴν ἀκριβολογίαν. Ἡ φράσις «κατὰ τὸν πλέον ἀπόλυτον τρόπον» εἶνε σύμπτωμα γλωσσικῆς ὑστερίας, ὅπως εἶνε γενικῶς, ἡ κατάχρησις τῶν ὑπερθεματικῶν.

ΤΡΙΟ
Ζ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ
Φ. ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ
Λ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ
Τὴν προσεχῆ Πέμπτην, ὥραν 6.30 μ. μ. ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς 31. Τηλ. 52.811.
ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΠΡΩΤΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ: BACH Sonata a tre καὶ ROPARTZ Sonate en sol min. διὰ βιολοντσέλλον καὶ πιάνο, ἐπίσης SCHUBERT Trio en Si bem. maj.
Τὰ Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη (ὁδὸς Σταδίου 20).

Κλινικὴ Κ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ. Φερρῶν 9. Τηλ. 80-035.

Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ διασήμου συγγραφέως
ΕΝΤΓΑΡ ΑΛΑΝ ΠΟΕ
εἶνε καὶ μιὰ παγκόσμιος ἐπιτυχία.
Κανένα ὅμως δὲν συγκρίνεται μὲ τὸ περίφημον ἔργον τοῦ
ΝΥΧΤΑΤΡΟΜΟΥ
Κάθε σκηνή του καὶ μιὰ περιπέτεια...
Κάθε εἰκόνα καὶ ἕνα μυστήριο...
Ἕνα ἔργο ποὺ κρατεῖ σὲ ἀγωνία ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἕως τὸ τέλος.
Πρωταγωνιστοῦν ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης

ΤΖΩΝ ΛΟΤΖ
καὶ τὸ νέο ἀστέρι
ΓΕΡΤΡΟΥΝΤ ΜΙΚΑΕΛ
ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ
Μία ταινία ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἀφαντάστου μεγαλείου
ΕΝΑ ΧΕΙΜΩΝΑ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΠΟΛΟ
παρμένη ἀπ' τὴν ἀποστολὴ τοῦ πλοιάρχου ΣΚΩΤ, τῇ ἐπιχορηγήσει τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως
Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΜΕΝΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ.—Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΣΚΙΜΩΩΝ. — ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ ΑΡΚΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ. — ΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ ΤΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΑΓΟΒΟΥΝΑ.
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΙΝΤΕΑΛ
ΤΙΜΑΙ: Δρχ. 10—15—20
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ
Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΥΛΑ
Πρωϊνὴ παράστασις γενικὴ εἴσοδος Δρχ. 10
«ΙΔΕΑ»

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΠΙΣ ΠΑΥΛΑΤΟΥ
Ἑταιρείας Ψυχ. Ἐρευνῶν ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένη, ὁδὸς Κρήτης ἀριθμ. 6, πάροδος ὁδοῦ Λιοσίων, στάσις Σουρμελῆ, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλέφωνον 29-045

ΜΟΔΙΣΤΑ μὲ καλὰς συστάσεις ζητεῖ ἐργασίαν μὲ ἡμερομίσθιον. Γράψατε: Π. Χ. «Πρωΐαν».

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ - 46ον - ΤΟ ΑΣΗΜΕΝΙΟ ΚΛΕΙΔΙ,

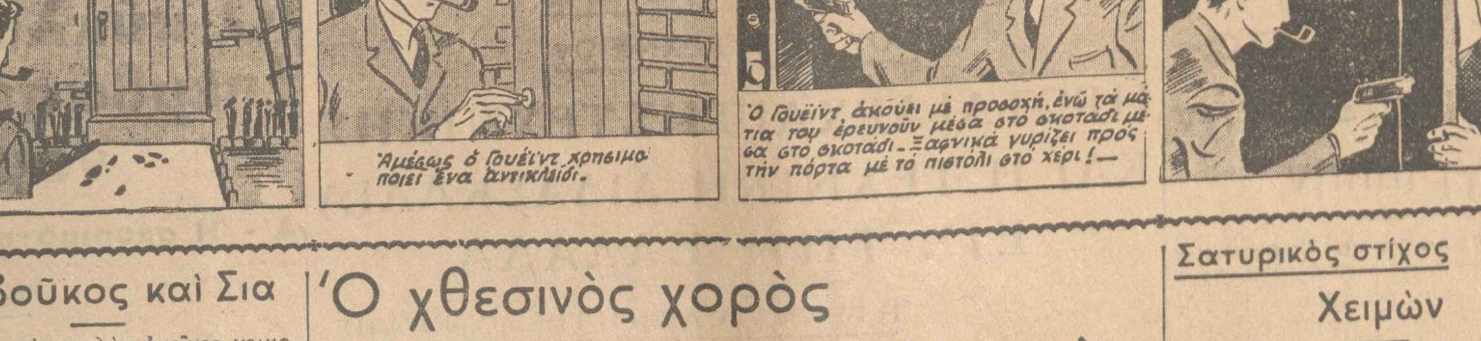
Πατημασιές! Τὰ ἴχνη τῆς γυναίκας μαρτυροῦν ὅτι ὡδηγεῖτο διὰ τῆς βίας! Εἶχα δίκαιο! Ἐδῶ κρατεῖ ὁ Μπίννυ τὴν Λέϊν!
Ἡ πόρτα εἶναι κλειδωμένη! Θὰ τὴν ἀνοίξουμε...
Ἀμέσως ὁ Γουέϊντ χρησιμοποιεῖ ἕνα ἀντικλειδί.
Ὁ Γουέϊντ ἀκούει μὲ προσοχή, ἐνῶ τὰ μάτια του ἐρευνοῦν μέσα στὸ σκοτάδι μέσα στὸ σκοτάδι.—Ξαφνικὰ γυρίζει πρὸς τὴν πόρτα μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι!—
Ἀντελήφθην ὅτι κάποιος μὲ παρακολουθοῦσε!

Ἀσβοῦκος καὶ Σια

Ὅπως στὶς καλὲς ἐκεῖνες νοικοκυράδες, ποὺ καθισμένες εἰς τὰ παγκάκια τοῦ Ζαππείου, εἰς ἡμέρας λιακάδας, ἢ τὶς κυρίες ποὺ μιλοῦν γιὰ τὰ παιδιά τους εἰς τὸν ὀδοντοϊατρόν, ἔτσι καὶ χθές, ἀπὸ «τῆς κλωστῆς εἰς τὴν βελόναν», κατὰ τὴν γαλλικὴν παροιμίαν, ἀπὸ τοῦ χιονιοῦ, τοῦ χειμῶνος, μέχρι τῶν κεραμιδιῶν, ἡ κουβέντα ἔφθασε μέχρι τῶν γάτων, μὲ καλὴν κυρίαν καὶ «συμπεθέραν» ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

—Καλὲ βέβαια!... Ἔχουμε καὶ συγγένειαν!... Ὁ Ἀσβοῦκος σας εἶνε ἀδελφὸς τῆς Γκιζέλλας... Ἄρα εἶνε ἐξάδελφος... ὄχι!... θεῖος τοῦ Νέγρου!...

Ἡ καλὴ κυρία συγκατένευσε, καὶ ἐθυμήθηκε τὰ βάσανά της:

—Καλὲ, ἄστε τα!... Μ' αὐτὸν τὸν Ἀσβοῦκο!... Δὲν συμμαζεύεται αὐτὸν τὸν καιρό!... Ἴσα μὲ τὸ Στάδιον φθάνει, καὶ ἴσα μὲ τὸν Βύρωνα!... Προχθὲς ἀναγκάσθηκα νὰ τὸν συμμαζέψω μόνη μου ἀπὸ τὴν «Λέσχη».

—...Ποιὰ «Λέσχη»... τῶν Ἀθηνῶν;

—Ὄχι, καλέ, κι' ἐσεῖς!... τῶν γάτων!... Ἔχουν κάτι σοφίτες, ποὺ μαζεύονται ἐπάνω ἀπὸ τοὺς τριάντα γάτοι!... Εἶχε δυὸ μέρες νὰ φανῇ!... Βγῆκα, ποὺ λέτε καὶ τὸν φώναζα: «Ἀσβοῦκο!... Ἀσβοῦκο!...» Βγῆκε ἀπὸ τὸ παραθυράκι, καὶ πέντε-ἕξη ἄλλοι μαζί του, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ ρθῇ!... Τοῦ ἔχουν χτυπήσει τὸ νυχάκι του.

—Τὸ τσαμένο!...

—Βέβαια!... Πῆγα, λοιπὸν καὶ τὸν πῆρα μόνη μου, ἀπὸ τὴν πέρα μεριά, καὶ μὲ τὴν μαμά, τοῦ δέσαμε τὸ ποδαράκι του... Τὸ ἀπομεσήμερο ὅμως, ἦρθε μιὰ ξανθή...

—Ἡ «μοιραία γάτα» ἔ;... Βάμπ κι' αὐτή.

—...Καὶ τὸν πῆρε, ποὺ λέτε, κι' ἀπὸ δῶ πᾶν ἄλλοι!...

Καὶ νοσταλγικὰ τὰ μάτια τῆς φίλης κυρίας, ἀνεμνήσθησαν τῶν κεραμιδιῶν τῆς «ἀπωλείας».

Ὁ ὑποφαινόμενος, μὲ ὑπερηφάνειαν χιλίων μαμμάδων, ἄρχισε νὰ ἐξιστορῇ τὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ Νέγρου:

— Ἆ!... Ὁ Νέγρος μου εἶνε πολὺ φρόνιμο γατί!... Βῆμα δὲν κάνει ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς κουζίνας!... Εἶνε βλέπετε καὶ ἐκεῖνος ὁ ἄσπρος γάτος τῶν ἀπάνω, ποὺ δὲν τὸν ἀφήνει νὰ ξεμυτίσῃ!... Τὸν παράλαβε προχθὲς καὶ γέμισε ἡ αὐλὴ μαῦρες τρίχες!...

— Φαντασθῆτε!...

— Βέβαια... Ἀλλὰ εἶνε καὶ φρόνιμος!... Γάτος τοῦ Θεοῦ, τῆς σόμπας καὶ τῆς...σομπαρότητος!...

Καὶ ἡ ὁμιλία θὰ συνεχίζετο, ἐὰν μέγας ὀρυμαγδὸς δὲν ἔφθανε ἀπὸ τὴν ἀπάνω αὐλήν... Ὁ Βασίλης, ὁ νεαρὸς ὑπηρετάκος, κατέφθασε τρομαγμένος...

— Τί τρέχει Βασίλη; Τί εἶνε;

— Τρέξετε, κύριε!... Τρέξετε!... Τὸν ἐμάδησε ὁ ἄσπρος τὸν Νέγρον!... Τρέξετε!...

— Ἄχ!... Τί τραβάει κανεὶς μ' αὐτὰ τὰ «παιδιά»!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Αὔριον Δευτέραν
ὥραν 6.30' μ. μ.
ΣΤ' ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝ. ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
ISSAY DOBROWEN
Σήμερον ὥραν 11ην π. μ.
Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια», καθημερινῶς 10—1 π. μ. καὶ 4—8 μ. μ.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ὁδὸς Πειραιῶς 31, Τηλ. 52.811
Τὴν προσεχῆ Τετάρτην
ὥραν 6.30' μ. μ.
Α'. ΣΥΝΑΥΛΙΑ
Κου καὶ Κας
ΛΥΚΟΥΔΗ
Εἰς τὸ πρόγραμμα: Σονάτες διὰ βιολίον καὶ πιάνο
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη Σταδίου 20.

ΜΑΘΕΤΕ ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
Γαλλικὰ ἢ Ἀγγλικά, Γερμανικὰ ἢ Ἰταλικὰ — ἔχετε ἐπὶ τέλους τώρα τὸ ἄριστον μέσον διὰ νὰ τὰ μάθετε. Καὶ τὸ μέσον αὐτὸ εἶνε τὸ θαυμάσιον σύστημα LINGUAPHONE.
Ἐντὸς τριῶν μηνῶν δυνάμεθα νὰ σᾶς βεβαιώσωμεν ὅτι θὰ εἶσθε εἰς θέσιν νὰ ἐννοῆτε καὶ νὰ ὁμιλῆτε τὴν γλῶσσαν τῆς ἐκλογῆς σας καὶ νὰ τὴν ὁμιλῆτε μὲ εὐχέρειαν καὶ μὲ προφορὰν τελείαν.
Προσφέρομεν ὅ,τι καμμία ἄλλη μέθοδος εἰς ὅλον τὸν κόσμον δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ. Σᾶς δίδομεν ἐν πλῆρες LINGUAPHONE εἰς τὴν γλῶσσαν ποὺ προτιμᾶτε διὰ δοκιμαστικὴν μελέτην ἐπὶ 8 ἡμέρας χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ κρατήσετε, ἂν δὲν σᾶς ἱκανοποιήσῃ τελείως. Ἡ δοκιμὴ αὐτὴ εἶνε ἐντελῶς ἀνέξοδος.
Ἐπισκεφθῆτε μας εἰς τὰ Γραφεῖα μας διὰ νὰ λάβετε λεπτομερεῖς πληροφορίας διὰ τὸ Σύστημα LINGUAPHONE ἢ ζητήσατε νὰ σᾶς ἀποστείλλωμεν δωρεὰν τὸ ἀναλυτικὸν 16σέλιδον τεῦχος μας, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται λεπτομερὴς περιγραφὴ τοῦ Συστήματος.
Ἀπευθύνατε ἐπιστολάς, δελτάρια, κλπ. πρὸς τὸ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE, Πανεπιστημίου 6, Ἀθήνας.

ΤΟ ΦΙΛΜ ΘΡΥΛΟΣ — ΤΟ ΦΙΛΜ ΘΑΥΜΑ!
γιὰ τὸ ὁποῖον μιλᾷ ὅλη ἡ Ἀθήνα
ΟΙ ΛΟΓΧΟΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΒΕΓΓΑΛΗΣ
μὲ τοὺς θρυλικοὺς ἑρμηνευτάς του
ΓΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ - ΦΡΑΝΣΟΤ ΤΟΝ
Θὰ προβάλλεται
ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΑΠΟ ΣΚΗΝΗΣ καὶ ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
Μιὰ ἄφθαστη μουσικὴ ἀπόλαυσις γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀθήνα
Ἡ παγκοσμίου φήμης
ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΣΙΓΓΑΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ARANYOSSY - RAYKO
τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Βουδαπέστης

26 ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ 26
Ἀπαράμιλλοι ἐκτελεσταί
ΤΗΣ Β' ΡΑΨΩΔΙΑΣ ΤΟΥ ΛΙΣΤ — ΤΟΥ ΒΑΛΣ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΟΥΣ — ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΤΣΑΡΔΑΣ — ΤΩΝ ΟΥΓΓΑΡΕΖΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ κ. λ. π.
«ΔΙΤΣ»

Ὁ χθεσινὸς χορὸς εἰς τὸν «Παρνασσὸν»

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐπισημότητα ἐδόθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Συλλόγου ὑπὲρ τῶν σχολῶν του τῶν ἀπόρων παίδων.

Ἀπὸ ἐνωρὶς ἀστυνομικὴ δύναμις εἶχεν ἀποκλείσει τὸν πρὸ τοῦ «Παρνασσοῦ» χῶρον καὶ ἐπέβλεπε εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως, ἡ ὁποία καὶ πράγματι ἐξησφαλίσθη χθὲς ἀπολύτως, τόσον ἐκτὸς τοῦ κτιρίου ὅσον καὶ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ χάρις εἰς τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν ἀπόφασιν νὰ μὴ διατεθοῦν πολλὰ εἰσιτήρια.

Ἀπὸ τῆς 9ης μ.μ., δεδομένου ὅτι τὴν 9 ½ μ.μ. θὰ ἀπηγορεύετο ἡ εἴσοδος, ἤρχισε ἡ προσέλευσις τοῦ κόσμου, ἐκ τῆς ἐκλεκτοτέρας μερίδος τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τῶν ἐπισήμων κλπ.

Τὴν 10.20' κατέφθασαν τὰ ἀνακτορικὰ αὐτοκίνητα φέροντα τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Πρῶτος κατῆλθεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. τῶν πριγκιπισσῶν Εἰρήνης καὶ Αἰκατερίνης καὶ ἀκολούθως ἡ ΑΒΥ ὁ Διάδοχος, ἡ ΑΒΥ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος καὶ ὁ Μέγας Αὐλάρχης κ. Μερκάτης.

Εἰς τὴν εἴσοδον ἀνέμενον τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐν μεγάλῃ στολῇ.

Ἡ ΑΜ ὁ Βασιλεύς, οἱ ΑΑΒΒΥΥ αἱ πριγκίπισσαι καὶ οἱ πρίγκιπες, εἰσερχόμενοι ἐχαιρέτησαν διὰ χειραψίας τοὺς ὑποδεχομένους Αὐτοὺς καὶ κατευθύνθησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν. Ἅμα τῇ εἰσόδῳ Των ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, τὸν ὁποῖον, διδόντος τὸ παράδειγμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ἤκουσαν πάντες εἰς στάσιν αὐστηρᾶς προσοχῆς καὶ ἐν μέσῳ ἀπολύτου σιγῆς. Τὸ πέρας τῆς ἀνακρούσεως τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου ἐκάλυψαν παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ἀμέσως κατόπιν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. αἱ πριγκίπισσαι καὶ οἱ πρίγκιπες ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης καὶ εἰς τὴν δι' Αὐτοὺς καθορισθεῖσαν θέσιν ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἤρχισε νὰ ἀνακρούῃ χορευτικὰ μουσικὰ τεμάχια. Ὁ κόσμος ὅμως δὲν ἐδείκνυε πολλὴν προθυμίαν νὰ χορεύσῃ, ἀλλὰ παρηκολούθει τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τὰς γινομένας παρουσιάσεις.

Ἀργότερον ἤρχισεν ὁ χορός, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθησε μὲ πολλὴν ζωηρότητα μέχρι τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὡρῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ὠδείου

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ηὐδόκησε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Ἡ σημερινὴ τῆς Ὀρχήστρας

Σήμερον, ὥραν 11ην π. μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» δίδεται ἡ Γενικὴ Δοκιμὴ καὶ αὔριον Δευτέραν ὥραν 6.30' μ.μ. ἡ ΣΤ' Συναυλία τῶν Συνδρομητῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Τὴν Ὀρχήστραν θὰ διευθύνῃ ὁ διάσημος ἀρχιμουσικὸς κ. Ἰσσάϋ Ντομπρόβεν, εἰς τὸ πρόγραμμα δὲ περιλαμβάνονται τὰ ἑξῆς ἐξαίρετα ἔργα: α') Ἡ Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸ Καρναβὰλ Ρομαίν τοῦ Μπερλιόζ, β') Τὸ 5ον Κοντσέρτο εἰς ρὲ μείζ. (Βρανδεμβούργου) τοῦ Μπὰχ διὰ πιάνο, φλάουτο, βιολίον καὶ ὀρχήστραν, μὲ σολίστ τὸν κ. Ι. Ντομπρόβεν, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ ἐξαιρετικὸς πιανίστας καὶ θὰ διευθύνῃ τὴν ὀρχήστραν ἀπὸ τοῦ πιάνου, τὸν κ. Σ. Ζαργάνην καὶ τὸν κ. Γ. Λυκούδην καὶ γ') Ἡ Παθητικὴ Συμφωνία τοῦ Τσαϊκόφσκυ.

«Ὁ Κοντορεβιθούλης»

Τὸ «Θέατρον τοῦ Παιδιοῦ», ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἀντιγόνης Μεταξᾶ, παρουσιάζει εἰς τοὺς μικροὺς του φίλους σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10.45' π. μ. εἰς τὸ Θέατρον Ἀργυροπούλου, τὴν ὡραιοτάτην παιδικὴν κωμῳδίαν «Ὁ Κοντορεβιθούλης», γραμμένη γιὰ θέατρο ἀπὸ τὴν κ. Α. Μεταξᾶ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γνωστοῦ παραμυθιοῦ. Ἐκτὸς αὐτοῦ θὰ παιχθῇ καὶ τὸ μονόπρακτο δραματάκι, «Τὸ τραγοῦδι τῆς φτώχειας».

Ἡ σημερινὴ τῆς «Μπατερφλάϋ»

Εἰς τὰ «Ὀλύμπια» σήμερον Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα τὸ «Ἑλληνικὸν Μελόδραμα» δίδει μίαν ἔκτακτον προεσπερίδα μὲ τὴν «Μπατερφλάϋ» τοῦ Πουτσίνι. Παίζουν ἡ ἐκλεκτὴ ὑψίφωνος δ. Μαίρη Κουράκου, ὁ τενόρος κ. Μαυράκης, ὁ βαθύφωνος κ. Νῖκος Μοσχονᾶς, ὁ κ. Τσουμπρῆς, ἡ κ. Τούλα Λώρη, ὁ κ. Ξυνίδης καὶ μεγάλη χορῳδία. Τὴν Ὀρχήστρα, πλήρη, διευθύνει ὁ κ. Καραλίβανος.

ΑΝΔΡ. ΤΣΙΤΣΙΚΑΣ ὠτορινολαρυγγολόγος, Κλεισόβης 10, (Πλατεῖα Κάνιγγος). Τηλέφ. 21.304.

Λαϊκαὶ παραστάσεις

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην 20 τρ. τὴν 8ην μ. μ. θὰ γίνῃ ἔναρξις δωρεὰν θεατρικῶν παραστάσεων διὰ τὰς λαϊκὰς τάξεις εἰς τὸ Θέατρον Ἀλίκης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σπύρου Μελᾶ. Αἱ παραστάσεις αὐταὶ θὰ δίδωνται χορηγίᾳ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων πρὸς τὸν σκοπὸν ὄχι μόνον ψυχαγωγίας ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν καθαρῶς λαϊκῶν τάξεων. Τὰ δωρεὰν εἰσιτήρια θὰ διανεμηθοῦν ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς ἀπόρους ἐργάτας, καὶ ἐργοστάσια ἢ σωματεῖα καὶ εἰς ἄλλας λαϊκὰς τάξεις. Τῆς πρώτης παραστάσεως τὰ εἰσιτήρια θὰ δοθοῦν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ἐμποροϋπαλλήλων. Τὴν πρώτην καὶ ἐναρκτήριον λαϊκὴν παράστασιν τῆς Τετάρτης ὑπεσχέθη νὰ τιμήσῃ καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, καὶ ὁ Ὑπουργὸς - Διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς, καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων.

Ἕνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν

Σήμερον, 11 π.μ. εἰς τὸν 6' ὄροφον τοῦ Μεγάρου Ζωγράφου (Κάνιγγος 10) τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ἐντευκτηρίου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Θεῖον Κήρυγμα

Σήμερον, ὥραν 6ην μ.μ. εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης θὰ ὁμιλήσῃ ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας κ. Ἀθαν. Λυμπερόπουλος ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ Θεία Χάρις τῶν Παναχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων».

— Ἐπίσης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον ὥραν 5ην μ.μ. εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

ΝΕΟΣ ἀπόφοιτος Ἐμπορικῆς μὲ ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ οἱανδήποτε ἐργασίαν γραφείου μὲ μικρὰν ἀμοιβήν. Γράψατε: Κ. Π. καφενεῖον «Νέον» Ὁμόνοια.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
19-24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΒΔΟΜΑΣ
τῆς ἀριστουργηματικῆς κωμῳδίας
τοῦ κ. ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Ὁ ναύτης Κοσμᾶς, ὁ σκαπανέας Μῆτσος καὶ ἡ Καλλιόπη
Γ. Ταλᾶνος, Β. Μανωλίδου καὶ Ἠλ. Δεστούνης
«ΓΚΡΕΚΑ»

Σατυρικὸς στίχος

Χειμὼν

Οἱ χειμωνιάτικοι καιροὶ δὲν πᾶνε
[σ' ἕνα τόπον
ποὺ ἀντιγράφουν οὐρανοὶ τὸ γέλοιο
[τῶν ἀνθρώπων,
κι' ὁ Φοῖβος τὶς ἀκτῖνες του στὴν
[Ἀττικὴ πληθύνων
ἑνώνει κέφια οὐρανῶν, μὲ σκώματα
[Ἑλλήνων.

Ἐδῶ κατήφειες καιρῶν καμμιὰ δὲν
[ἔχουν θέσι
καὶ ὁ χειμῶνας, φρόνιμον, νὰ φεύγῃ
[ἀπὸ τὴ μέση,
ἀφοῦ ποτέ του ψυχικῶς μὲ μᾶς δὲν
θἄνε ταίρι,
ἀφοῦ ἐμεῖς ὑπάρχομεν, διὰ τὸ κα-
[λοκαίρι...

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Οἱ τυχηροὶ τοῦ Λαχείου τῶν Συντακτῶν

Ἐξηκολούθησε καὶ χθές, ὑπὸ τῶν τυχηρῶν τοῦ λαχείου τῶν Συντακτῶν ἡ ἀναγγελία τοῦ κέρδους των εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν.

Τὴν πρωΐαν παρουσιάσθη εἰς τὰ γραφεῖα της ὁ ἀπόστρατος ὑποστράτηγος κ. Σπυρ. Ζωγράφος, κάτοχος τοῦ λαχνοῦ ΚΒ 5895, ὅστις ἐκέρδισε τὸν 16ον ἀριθμόν, ἤτοι τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑκαταίου 67 οἰκίαν ἀξίας 220 χιλιάδων δραχμῶν. Ὁ κ. Ζωγράφος ἠγόρασε τὸν λαχνόν του εἰς τὴν Ὁμόνοιαν ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς κληρώσεως τοῦ λαχείου.

Τὸ ἀπόγευμα παρουσιάσθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν ὁ κ. Παν. Κσ Κωνσταντόπουλος ἐκ Σπετσῶν ἐμποροϋπάλληλος, κατοικῶν εἰς Χαλάνδρι, κάτοχος τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΚΓ 4855 λαχνοῦ, ὅστις ἐκέρδισε τὸν 9ον ἀριθμὸν τοῦ λαχείου τῶν Συντακτῶν, δηλαδὴ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λήμνου 8 μονοκατοικίαν ἀξίας 200 χιλιάδων δραχμῶν.

Ὁ τυχηρὸς κ. Κωνσταντόπουλος εἶπεν ὅτι τὸν κερδίσαντα λαχνόν του τὸν ἠγόρασε ὀλίγην ὥραν πρὸ τῆς κληρώσεως εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, τὸν κατεῖχε δὲ ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς κληρώσεως ἡ πεποίθησις ὅτι θὰ ἐκέρδιζε σπίτι.

Ὁ κ. Κωνσταντόπουλος κατοικεῖ ἤδη εἰς Χαλάνδρι, ἤθελε δὲ νὰ ἐγκατασταθῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Ἀθήνας. Καὶ ὁ κ. Κωνσταντόπουλος κατέληξε:

—Εὐγνωμονῶ τὴν Ἕνωσιν Συντακτῶν καὶ εἶμαι κατενθουσιασμένος διὰ τὴν τύχην μου. Χάρις εἰς τὸ λαχεῖον θὰ στεγασθῶ εἰς ἰδικόν μου σπίτι εἰς τὰς Ἀθήνας.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐλήφθη ἐπίσης εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν τηλεγράφημα ἐκ Παλαιοπαναγιᾶς (Θηβῶν) τοῦ κ. Παναγ. Νάτση, ὅστις πληροφορεῖ ὅτι εἶνε ὁ κάτοχος τοῦ 6ου κερδίσαντος λαχνοῦ ὑπ' ἀριθ. Δ 5242, τοῦ κερδίζοντος τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βραχωρίου 28 οἰκίαν, ἀξίας 250 χιλιάδων δραχμῶν.

Δι' ἄλλου τηλεγραφήματος ἐκ Κερκύρας, ληφθέντος χθὲς τὸ ἀπόγευμα, ἠγγέλθη εἰς τὴν Ἕνωσιν Συντακτῶν ὅτι ὁ κάτοχος τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΙΕ 3009 λαχνοῦ, τοῦ κερδίζοντος τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ 7 οἰκίαν, ἀξίας 200 χιλιάδων δραχμῶν, εἶνε ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος κ. Χαρ. Καλλονᾶς.

* * *

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν (Σταδίου 7, Γ' ὄροφος), ἤρχισεν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς ἡ καταβολὴ καὶ τῶν χρηματικῶν κερδῶν εἰς τοὺς τυχηροὺς τοῦ λαχείου της. Χθὲς εἰσέπραξαν τοιαῦτα κέρδη ὑπερτριακόσιοι τυχηροί.

Ἡ καταβολὴ τῶν κερδῶν θὰ συνεχισθῇ καὶ σήμερον τὴν πρωΐαν 10.30' — 12.30' μ.μ. καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 10.30' π.μ. — 1

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τρίτον τεῦχος τοῦ δεκαπενθημέρου περιοδικοῦ
Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Συνιστᾶται σὲ ὅσους γονεῖς ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ψυχαγωγίαν καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν των.

Εἶνε εἰκονογραφημένο, πολύχρωμο, εὐχάριστο, μορφωτικὸ καὶ ἐφάμιλλο πρὸς τὰ μοντέρνα περιοδικὰ τοῦ εἴδους.

Ζητήσατέ το ἀπὸ τὰ Περίπτερα καὶ Πρακτορεῖα Ἐφημερίδων.

Τιμὴ φύλλου δρχ. 3. Συνδρομαὶ δρχ. 70. Ἔκδοσις Οἴκου Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Ἀθῆναι. — Σταδίου 60.

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ
«Τὸ μέγιστον καὶ κάλλιστον δῶρον, τὸ ὁποῖον ἐδόθη ποτὲ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα».
(Γουλιέλμος Γλάδστων)
Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἰς τὴν νεοελληνικὴν μὲ δραχμὰς 5. Εἰς τὸ κείμενον δρχ. 12. Κείμενον μὲ μετάφρασιν εἰς παραλλήλους στήλας δρχ. 25. Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη εἰς ἕνα τόμον εἰς τὴν νεοελληνικὴν εἰς διάφορα μεγέθη δρχ. 25 καὶ ἄνω. Διάφορα τεύχη μὲ δρχ. 1 ἕως 5. Βρεταννικὴ Βιβλικὴ Ἑταιρεία, Φιλελλήνων 2α. Τηλέφ. 28-000.

ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ ΜΕ ΑΝΤΟΧΗΝ
εἰς τὸ βραστὸ νερὸ καὶ εἰς τὴ φωτιά: κρυστάλλων, πορσελάνης, σέβρ, Σὰξ Μουρᾶνο, Γκαλέ, κόκκαλα, ἐλεφαντόδοτα, πίπες, ὄστρακα, ἀρζαντερὶ μαχαιροπήρουνα ἐπαργυρώνω καὶ ἐπιδιορθώνω. Χ. Ἰωάννου, Ἀριστείδου 10. Κατάστημα Γ. Σαλούστρου. Στοὰ Βιομηχανίας.

ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ
ΜΠΕΝΑΡΔΗ
(Σχίσιμο, τσέπες, σκοροφάγωμα, κάψιμο, ἐφθαρμένοι καβάλοι), ἐκτελοῦνται παρὰ τεχνίτου εἰδικευθέντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Παράδοσις ταχεῖα καὶ ἠγγυημένη. Διομείας 5 Δ' (πάροδος Ἑρμοῦ καὶ Περικλέους).

ΘΕΟΔ. ΓΡ. ΟΝΟΥΦΡΙΑΔΗΣ, ἰατρὸς παθολόγος, ἀφιχθεὶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δέχεται 9—12 π. μ. καὶ 4—7 μ. μ. Ὁδὸς Γεωργ. Γενναδίου 4 (παρ. Φειδίου, ἔναντι Ἑλλην. Ὠδείου).

ΑΛΑΜΠΡΑ
Αὔριον ὁ μεγάλος θρίαμβος
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΓΩΦ
εἰς τὰ προγράμματα 6—8, 8—10 καὶ 10—12 ἐμφανίζεται ὁ δημοφιλὴς
ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
σὲ νέας ἐμφανίσεις
ΤΙΜΑΙ 10—15
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι

ΑΣΧΗΜΟΙ
ΔΙΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙ
ΠΟΡΟΙ
ΜΑΥΡΑ ΣΤΙΓΜΑΤΑ
προξενηθέντα ἀπὸ ἀκατάλληλον πούδρα

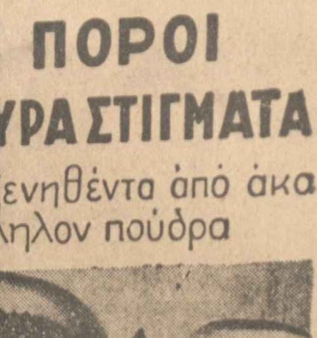

Μία νέα ἐφεύρεσις κάνει τὴν πούδρα νὰ μὴ φράσῃ τοὺς πόρους.
Ὁ ἰατρὸς κ. ‹atrin τοῦ Ἰατρικοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων δηλώνει ὅτι: Αἱ πολὺ πλούσιαι εἰς ἄμυλον πούδραι, ἐπεισέρχονται εἰς τοὺς πόρους καὶ τοὺς φουσκώνουν προκαλοῦσαι τὸν ἐρεθισμόν των. Αἱ πούδραι αἱ περιέχουσαι μικρὰ τμήματα γρανιτώδη ἐρεθίζουσι τοὺς διεσταλμένους πόρους τῆς ἐπιδερμίδος καὶ προκαλοῦν τὸν σχηματισμὸν ρυτίδων καὶ μαύρων στιγμάτων, ἀλλὰ ἡ ἀεροποιημένη πούδρα ἡ πλέον καθαρά, ἡ περιέχουσα mousse de Créme ἔχει πράγματι μίαν τονωτικὴν καὶ ἐξωραϊστικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος. Ἡ «ἀεροποιημένη» πούδρα εἶνε παρασκευασμένη χάρις εἰς ἕνα νέον ἐκπληκτικὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον περισυλλέγεται μόνον ἡ πούδρα ὅπου κυμαίνεται εἰς τὸν ἀέρα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρασκευάζεται ἡ πούδρα Tokalon. Ὡς ἐκ τούτου εἶνε ἀδύνατον ἡ πούδρα Tokalon νὰ περιέχῃ σκληρὰ τμήματα ποὺ φράσσουν καὶ αὐτὸς εἶνε ἀκόμη ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ πούδρα Tokalon ἐξαπλοῦται κανονικῶς καὶ ἐνιαίως, καλύπτουσα τὸ πρόσωπον ἀπὸ ἕνα λεπτὸ πέπλον ὡραιότητος σχεδὸν ἀδιόρατον. Ἐξ ἄλλου ἡ πούδρα Tokalon εἶνε συνδυασμένη μὲ mousse de Créme κατὰ τρόπον πατενταρισμένον. Κάμνει τὴν πούδρα νὰ κρατᾷ ἐπὶ ὀκτάωρον. Εἰς τὸ πλέον θερμὸν ρεστωρὰν δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ ξαναπουδραρισθῆτε. Ἔπειτα ἀπὸ μίαν νύκτα χοροῦ, τὸ χρῶμα σας εἶνε πάντα φρέσκο καὶ ἀπηλλαγμένο γυαλάδας. Δοκιμάσατε σήμερα ἕνα κουτὶ πούδρας «Petalia — Tokalon» τὴν ἀεροποιημένην πούδραν. Εἶνε κάτι τὸ νεώτερον καὶ ἀπολύτως διάφορον. Ἐὰν δὲν μείνετε ἐνθουσιασμένη τὰ χρήματά σας ἐπιστρέφονται.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΡΑΒΙ
Ἡ ἀντιπροσωπεία μετέφερε τὰ γραφεῖα της ἐκ τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου εἰς τὴν ὁδὸν
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 3
Τηλέφ. 22-786
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ
CHRYSLER
ΠΑΡΗΓΑΓΟΝ
1.000.000
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΝΤΟΣ ΕΝΟΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
Ἐλάβομεν τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:
«Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν μας παρηγάγομεν ἓν ἑκατομμύριον αὐτοκίνητα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους».
«Τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1936 τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν παραγωγῆς τοῦ
1.000.000
ἔλαβε ἓν Αὐτοκίνητον «CHRYSLER — PLYMOUTH συναρμολογηθὲν ἐνώπιον τῶν κ. κ. WALTER CHRYSLER Προέδρου καὶ Γεν. Διευθυντοῦ, UEDYARD MITCHELL, Ἀντιπροέδρου καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρείας. Τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ ρεκὸρ ἑταιρείας ἀριθμούσης μόνον 12 ἐτῶν ζωὴν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐτόνισεν ὁ ἱδρυτὴς κ. W. GHRYSLER, τὸ πραγματοποιηθὲν σήμερον 15ην Δεκεμβρίου ἀπετέλεσε θρίαμβον διὰ τὴν CHRYSLER, Corporation. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς παραγωγῆς εἶνε διπλάσιος τῆς παραγωγῆς 1929 καὶ κατὰ 200.000 μονάδας ἀνώτερος τῆς τοῦ 1935. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ὕψος αὐτὸ διὰ τῆς ἀενάου ἀναζητήσεως μηχανικῶν τελειοποιήσεων, μὴ φειδόμενοι θυσιῶν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν καλυτέρων ὑλικῶν κατασκευῆς, ἀποβλέποντες μόνον εἰς τὴν πρόοδον τῆς Βιομηχανίας μας».
Γεν. Ἀντιπρ. δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
Ἐμπορικὴ Ἑταιρεία Αὐτοκινήτων
«Ε. ΜΙΝΑΡΔΟΣ Α. Ε.» Πατησίων 31

Κοινωνικὰ

Ἑορταὶ

Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἀθαν ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισκέψ πένθους ὁ κ. Ἀθ. Μύταλης, τμημ ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

— Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἀθ δὲν ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισκέψ Ἀθ. Ἀργυρόπουλος (Ψυχικό, ὁδὸ κλέους).

— Ὁ κ. Ἀντώνιος Κοκκίνη δὲν ἑορτάζει.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἀντ. Γ λον, Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Ἐ πωλῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς εὐχόμ νια πολλά. Οἱ συνάδ

— Εἰς τὸν ἐκλεκτὸν φίλον Ἀντώνιον Δεσποτόπουλον, εὐχόμ πολλά. Ν. Χατζη

— Ὁ ἐν Πειραιεῖ κ. Ἀθανάσιος της δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐ αὔριον.

— Ἑορτάζει αὔριον ἐν Πειραιεῖ γόρος κ. Ἀθανάσιος Κασάπης.

Ἀρραβῶνες

Ὁ κουρεὺς Ἀριστ. Δανηλάτος καὶ ἡ δ. Ἀλεξάνδρα Σάββα σθησαν ἐν Πειραιεῖ.

Γάμοι

Ἐν Μανσούρᾳ τῆς Αἰγύπτου τρέχοντος ἐτελέσθησαν, παρουσία μερίδος τῆς παροικίας Μανσούρας ἴρου, οἱ γάμοι τοῦ κ. Δημητρίου βίτς, ἰατροῦ Ω.Ρ.Λαρυγγολόγου ταὐθα Νοσοκομείου τοῦ Ἑλλ. Σταυροῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος νης Βασιλείου.

Μνημόσυνα

Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα το στου Ἰωάννου Καλοστύπη ἐτέλεσα μνημόσυνον ἐν Πατησίοις πρὸς τῆς ψυχῆς του.

Τελοῦντες τεσσαρακονθήμερον κὸν μνημόσυνον τὴν προσεχῆ Τρ Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 9 ½ π. μ. ρῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ὑπὲρ ως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας πατρός, ἀδελφοῦ καὶ πάππου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣ
(βιομηχάνου)

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι σωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕ ἤσεις των.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 17ῃ Ἰανουαρ
Ἡ σύζυγος: Καλλιόπη Ι. Μπαρ
Τὰ τέκνα: Σπυρίδων Ι. Μπαρ
Νικόλαος Ι. Μπαρμπαρέσος
γιώτης Ι. Μπαρμπαρέσος
Ν. Μπαρμπαρέσου, Αἱ ἀδελφαὶ
Ε. Μπούρα, Εὐανθ. Π. Μπαρ
Ἑλένη Ι. Διβέρη, Ἀναστ.
σούλια. Ἡ ἐγγονή.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Ἀνοικτὰ φαρμακεῖα

Διημερεύει καὶ διανυκτερεύει μερον τὸ φαρμακεῖον Κωνστ πλατ. Ὁμονοίας.

Soldes

Ὁ Οἶκος Π. Τσοπανέλλη λίας καὶ Ξενοφῶντος 1, ἐκ λα τὰ Modéles τῆς τελευταί son.

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΤ
ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΩΝ ΑΤΤΙΚ
Διακηρύττει, ὅτι τὴν 23η χοντος ἐνεργηθήσεται κὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφρ προσφορῶν πωλήσεως 300. δων θειωμένου γλεύκους συμπεπυκνωμένου) καὶ 200 κάδων οἴνου λευκοῦ ξηροῦ
Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὁδῶν στρίου καὶ Πατησίων τοῦ Ο.Π.Α.Α. ἔνθα οἱ δύνανται νὰ λάβωσι διακηρύξεως καὶ τῶν τικῶν.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ
1937.
Ὁ Πρόεδ
Π. ΚΟΡ

ἡ κ. Μ. Μαντινειοῦ
Σήμερον
Δύο παραστάσεις
ΜΟΝΤΙΑ
Σημ.— Τὸ θέατρον θερμ
Ἀριθ. τηλ. 23-727.

Καθηγητὴς Σ. ΣΕΡΕΦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβο Δερματικά — Μεταδοτικά σίων 59, 1ος ὄροφος, 4—7 Τηλέφ. 54-586.

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιά, καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐφημερίδος.

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
17
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
ἡ ὁποία εἶχε τὴν τύχη νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν τὶς δύο ἐξαιρετικὲς ταινίες (Σερενάτα καὶ Μαζούρκα) ποὺ ἡ ἐπιτυχία τους ἔμεινεν ἱστορική,
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
τὴν ὡραιοτέραν ἀπὸ κάθε ἄλλην ἕως τώρα ταινίαν της καὶ τὴν κατὰ παγκόσμιον ὁμολογίαν ὡραιοτέραν ταινίαν ποὺ ἔκανε ποτὲ ἡ κινηματογραφία καὶ ἡ βωβὴ καὶ ἡ ὁμιλοῦσα.
«ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΕΡΛΙΓΚ» εἶνε τὸ τελειότερον κινηματογραφικὸν δημιούργημα ποὺ μπόρεσε νὰ κάμῃ ὡς τώρα ὁ ἄνθρωπος.
Ὑπόθεσις, ἠθοποιΐα, ὠμορφιά, σκηνοθεσία, πλοῦτος, δὲν ξέρει κανεὶς τί νὰ πρωτοθαυμάσῃ σ' αὐτό! Τὸ καθένα σκορπίζει τὴ λάμψι του! Καὶ εἶνε τόσο τὸ ἐκτυφλωτικὸ φῶς ποὺ καταυγάζει τὸ ὑπεράνθρωπον αὐτὸ δημιούργημα, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ διακρίνῃ κανεὶς τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ τὸ ἀνεβάζει στὸ ἄφθαστο ὕψος ποὺ στέκεται!
«ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΕΡΛΙΓΚ» εἶνε καὶ θὰ μείνῃ ἕνα μνημεῖον τέχνης, ποὺ μπροστά του θὰ στέκῃ ὁ κόσμος μὲ θαυμασμό!

ΣΑΡΛ ΜΠΟΥΑΓΙΕ
ὡραῖος καὶ μεγάλος στὴν τέχνη ὅσον ποτέ!
ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΑΡΙΕ
μιὰ φωτεινὴ ἀποκάλυψις ποὺ ἡ ὠμορφιά της καὶ ἡ τέχνη της θὰ σᾶς μαγεύσῃ, θὰ σᾶς καταπλήξῃ!
ΤΟ ΔΡΑΜΑ
ΤΟΥ
ΜΑΓΙΕΡΛΙΓΚ
Ο ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΚΑΙ Η ΒΕΤΣΕΡΑ
MAYERLING
Ἡ ἐρωτικὴ ἱστορία τοῦ Πρίγκιπος Ροδόλφου ποὺ ἀγάπησε τὴν Ἑλληνίδα Μαρία Βετσέρα (τὸ γένος Μπαλτατζῆ) καὶ ποὺ γιὰ τὴν ἀγάπη της ἐθυσίασε τὸ θρόνο του καὶ τὴ ζωή του.
ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΣΑΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΗΞΗ ΣΤΟ ΔΡΑΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΜΕΙΝΗ ΑΙΩΝΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΟ!
Μιὰ ἱστορία τόσο ἀληθινή, τόσο βαθειὰ ἀνθρώπινη, ποὺ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τὴν νικήσῃ ὁ χρόνος!
Σκηνοθεσία
ΑΝΑΤΟΛ ΛΙΤΒΑΚ
ΑΥΡΙΟΝ
ἡ μεγαλυτέρα πρώτη ἀπὸ συστάσεως κινηματογράφου
ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΤΙΤΑΝΙΑ - ΣΠΛΕΝΤΙΤ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

— Στὴ χρυσῆ νεότητα....
— Στὴν πρώτη ἐρωτική της ἀνησυχία
— Στὴ χαρά, στὸν ἔρωτα...
— Στὴν ὠμορφιὰ τῆς ζωῆς...
ΕΙΝΕ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ
ΤΟ ΠΕΙΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΣΑΙΖΟΝ
Τὸ μεσουράνημα τῆς τρισχαριτωμένης

ΣΙΜΟΝΗ ΣΙΜΟΝ
Τὸ ἀσύγκριτο ρεαλιστικὸ ἀριστούργημα
ΚΟΙΤΩΝΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
Ἕνα ρωμάντζο ὤμορφο καὶ γοητευτικὸ σὰν τὸ πρῶτο ἐρωτικὸ ὄνειρο...
ΚΟΙΤΩΝΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
Ὅλη ἡ δροσιὰ τῆς νεότητος...
Τὸ ξύπνημα τοῦ πρώτου πόθου..
Χείλη φλογισμένα ποὺ διψοῦν...
Καρδιὲς γεμᾶτες αἴσθημα...
Κορμιὰ ποὺ ριγοῦν ἐπαναστατημένα
ΤΟ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ, ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ, ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ποὺ θὰ συγκεντρώσῃ ὅλους τοὺς φίλους τῶν ἐξαιρετικῶν ἔργων εἰς τὴν
ΑΥΡΙΑΝΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΡΕΜΙΕΡΑΝ ΤΟΥ
εἰς τὸν κινηματογράφον
ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἀλκ. Τριανταφύλλου
ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ
νέον ἐξαιρετικὸν
ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ

Ἔπειτα ἀπὸ δύο ἐτῶν ἀπουσία τὸ πειὸ ἀγαπημένο ἀστέρι, ὁ μεγάλος καλλιτέχνης

ΚΟΝΡΑΤ ΦΑΪΤ
ἐμφανίζεται στὴ μεγάλη του δραματικὴ δημιουργία
ΡΟΜ - ΕΞΠΡΕΣ
Ἕνα δρᾶμα συγκλονιστικὸ γεμᾶτο ἀπὸ ἀγωνία καὶ συγκίνησι, ἕνα δρᾶμα ἐρωτικὸ γεμᾶτο ἀπὸ μῖσος καὶ ἐκδίκησι. Ἕνα δρᾶμα κατασκοπείας γεμᾶτο ἀπὸ ἀγωνιώδεις περιπέτειες. Χίλιες δραματικὲς περιπέτειες ποὺ γίνονται μέσα στὸ
ΡΟΜ - ΕΞΠΡΕΣ
τὴν γιγαντιαία δημιουργία τοῦ
ΚΟΝΡΑΤ ΦΑΪΤ
ΑΥΡΙΟΝ Η ΠΡΩΤΗ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΡΧ 20.— ΕΞΩΣΤΗΣ ΔΡΧ. 12
2—4 Τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἀπὸ Ὅλον Τὸν Κόσμον

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς πόλεως Κιγκινάτης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ δρ. Κὰρλ Μπλέγκεν ἔκαμε διάλεξιν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν νέων ἀνασκαφῶν, αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Πανεπιστημίου τούτου εἰς τὴν ἀρχαίαν Τροίαν. Μέχρι τοῦδε, εἶπεν ὁ Ἀμερικανὸς ἀρχαιολόγος, δὲν εἶχον ἀνακαλυφθῆ στοιχεῖα ἀποδεικνύοντα κατ' ἀναμφισβήτητον τρόπον τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου. Ἡ ἀνεύρεσις ὅμως ἐφέτος μεγάλων ἀγγείων διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν φύλαξιν τροφίμων καὶ ἄλλων χρειωδῶν ὑπὸ τὰ δάπεδα ὅλων σχεδὸν τῶν εὑρεθέντων οἰκημάτων, ἀποδεικνύει, κατ' αὐτόν, ἀκριβῆ τὰ περὶ δεκαετοῦς διαρκείας τῆς ἐκστρατείας τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τροίας. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν ἐπίσης ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ Τροία εἶνε ἡ ἑβδόμη καὶ ὄχι ἡ ἕκτη πόλις ἥτις εἶχεν ἀνεγερθῆ ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοποθεσίας. Ἐκ τῶν νεωτέρων εὑρημάτων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἕκτη πόλις ἀναγομένη εἰς τὸ 1700—1300 π. Χ., κατεστράφη ἐκ σεισμῶν, ἡ δὲ ἑβδόμη εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὁ Ὅμηρος καὶ ἡ ὁποία θὰ ἐκτίσθη περὶ τὸ 1200 π. Χ., κατεστράφη ἐκ πυρκαϊᾶς. Εἰς τὰ μεγάλα ἀγγεῖα ἐναποθηκεύσεως τροφίμων ἀνευρέθησαν ὑπολλείμματα σίτου καὶ ἄλλων δημητριακῶν, εἰς ἄλλα δὲ ἀγγεῖα εἶνε βέβαιον ὅτι περιείχετο νερὸ καὶ λάδι. Ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων δὲ σκελετῶν μικρῶν παιδιῶν ὁ Ἀμερικανὸς ἀρχαιολόγος ἐξάγει τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ θνησιμότης μεταξὺ τῆς παιδικῆς ἡλικίας κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἱδρύσεως τῆς ἕκτης πόλεως ἦτο μεγάλη.

—□—

Εἰς τὰ χαρτιὰ τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος Ἰταλοῦ συγγραφέως Πιραντέλλο ἀνευρέθη ἓν δρᾶμα μὲ τὸν τίτλον: «Οἱ γίγαντες τοῦ ὄρους» καὶ δύο μυθιστορήματα: «Ἀδὰμ καὶ Εὔα» καὶ «Διήγησις μιᾶς ἀκουσίας διαμονῆς ἐπὶ τῆς γῆς». Τὸ μυθιστόρημα «Ἀδὰμ καὶ Εὔα», τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν μετὰ ἓν ἑκατομμύριον ἐτῶν ἀπὸ σήμερον ἐποχήν, εἶνε ἡμιτελές. Τὰ πνεύματα τῶν ἀποθανόντων βλέπουν τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ ὕψους ἑνὸς παρατηρητηρίου, ὁπόθεν τὰ πάντα φαίνονται καθαρώτατα. Τὸ ἄλλο μυθιστόρημα, τοῦ ὁποίου ἔχουν γραφῆ τὰ δύο ἐκ τῶν τριῶν μερῶν, ἀποτελεῖ εἶδος συζητήσεως μεταξὺ τῶν ἡρώων τοῦ Πιραντέλλο καὶ τῶν συγχρόνων του. Τὸ δρᾶμα, τέλος εἶνε σχεδὸν τελειωμένον, θὰ παιχθῇ δὲ εἰς τὴν Φλωρεντίαν ἐν ὑπαίθρῳ (εἰς τὸ θέατρον τῶν Κήπων Μπόμπολι) τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν.

—□—

Κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς θεμελιώσεως νέας Ἀγγλικῆς Σχολῆς θηλέων εἰς τὴν ὁδὸν Ἀμπουκίρ, παρὰ τὸ Σάτμπυ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀνεκαλύφθη σπουδαῖον μωσαϊκὸν τοῦ 2ου μ. Χ. αἰῶνος. Τὸ μωσαϊκὸν αὐτὸ εἰκονίζει θάλασσαν μὲ ἰχθῦς εἰς δὲ τὸ μέσον διακρίνεται ἡ λέξις: «ΑΓΑΘΩ». Ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπεκταθῇ ἡ ἐργασία τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ἀνακαλυφθέντος μωσαϊκοῦ.

—□—

Εἰς τὴν πόλιν Μοντγκόμερυ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αἱ ἐπιτόπιοι ἐφημερίδες ἐξαίρουν τὴν τιμιότητα τοῦ ὁμογενοῦς Γεωργίου Μουζιοτοπούλου, ἐκ Κουρουνοῦ τῆς Γορτυνίας καταγομένου καὶ μετερχομένου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ καφεπώλου. Οὗτος εὗρῆκε καθ' ὁδὸν ἕνα δέμα περιλαμβάνον χρεώγραφα 7.000 δολλαρίων καὶ τοκομερίδια ἐξαργυρωτέα 770 δολλαρίων. Ὁ τίμιος Ἕλλην, ἀναζητήσας εἰς τὰς στήλας τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων ἀνεκάλυψε τὸν ἀπολέσαντα τὸ πολύτιμον δέμα, Διευθυντὴν κάποιας μεγάλης Ἑταιρείας, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ παρέδωκε τὸ εὕρημα δεχθεὶς τὰ συγχαρητήριά του καὶ δῶρον 50 δολλαρίων.

—□—

Ἡ Ἀστυνομία τῆς Βαρσοβίας συνέλαβεν ἓν ζεῦγος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνακαλύψει τὸν τρόπον νὰ ζῇ ἀνέτως χωρὶς νὰ κάμνῃ καὶ σπουδαίαν ἐργασίαν. Γνωρίζοντες τὴν ψυχολογίαν τοῦ κοινοῦ, οἱ δύο οὗτοι ἐπιχειρηματίαι, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν καλωσύνην του. Εἶχον παρατηρήσει ὅτι πολλοὶ φιλεύσπλαγχνοι, ὁσάκις ἐπληροφοροῦντο ὅτι ἐνυμφεύοντο ὀρφανοί, τοὺς ἔστελλον δῶρα διαφόρων εἰδῶν. Ἀνήγγελλον, λοιπόν, κάθε τόσον ὅτι τελοῦν τοὺς γάμους των καὶ ὅτι ἦσαν ὀρφανοί. Ἡ τελετὴ ἐγίνετο πάντοτε εἰς κάπως ἀπομεμακρυσμένα μέρη καὶ τὰ δῶρα συνέρρεον. Ἐσχάτως ὅμως εἷς ἐκ τῶν «δωρητῶν» κατελήφθη ἀπὸ τὴν περιέργειαν νὰ παρευρεθῇ εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς γάμους καὶ διεπίστωσεν ὅτι οἱ νεόνυμφοι εἶχον ἤδη νυμφευθῆ πλειστάκις. Ἐκ τῆς διεξαχθείσης ἀνακρίσεως ἀνεκαλύφθη, ὅτι οἱ ὀρφανοὶ αὐτοὶ εἶχον νυμφευθῆ 150 φοράς.

—□—

Πλησίον τοῦ Κρεμλίνου μέλλει νὰ κτισθῇ τὸ «Μέγαρον τῶν Σοβιέτ», τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε τὸ ὑψηλότερον οἰκοδόμημα τοῦ κόσμου. Ἐπειδὴ τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο θ' ἀνταγωνισθῇ τοὺς ἀμερικανικοὺς οὐρανοξύστας, ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις μετεκάλεσεν εἰς Μόσχαν Ἀμερικανοὺς εἰδικοὺς διὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Τὸ κτίριον θὰ ἔχῃ ὕψος 196 ποδῶν, θὰ εἶνε κατεσκευασμένον ἀπὸ χάλυβα μὴ ὀξειδούμενον καὶ θὰ ἔχῃ εἰς τὴν κορυφὴν ἕνα κολοσσιαῖον ἀνδριάντα τοῦ Λένιν.

—□—

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος κ. Ἄνθιμος, ἐπιστρέψας ἐκ περιοδείας τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἀνὰ τὴν Ἄνω Αἴγυπτον, συνώψισεν εἰς τὰ ἑξῆς τὰς ἐντυπώσεις του: Ἐκ τῶν 500 Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, οἱ 250 φοιτοῦν εἰς τὰ ἑλληνικὰ κοινοτικὰ σχολεῖα, οἱ 125 εἰς ξένα προπαγανδιστικὰ σχολεῖα καὶ οἱ λοιποὶ 125 δὲν φοιτοῦν εἰς κανένα σχολεῖον ἀλλὰ φέρουν γκελεμπίας καὶ φέσι, συναγελάζονται διαρκῶς μὲ τοὺς ἰθαγενόπαιδας καὶ διατρέχουν τὸν κίνδυνον ἀπορροφήσεως. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ, θεωρεῖ ἀπαραίτητον νὰ ἱδρυθῇ εἰς τὴν Μίνιαν Ἑλληνικὸν οἰκοτροφεῖον χρηματοδοτούμενον διὰ 450 λιρῶν ἐτησίως ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας Μίνιας Φαγιοὺμ καὶ Ἀσουάν. Εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ συγκεντρωθοῦν οἱ Ἑλληνόπαιδες τῶν χωρίων Μπενὶ - Μαζάρ, Σοχάγκ, Ζάντελ, Ἀμποὺ - Κιρκάς, Μανφαλούτ, Λοῦξορ καὶ Κομ - Ἐλ - Ὄμπα, οἱ ὁποῖοι διατρέχουν καὶ τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον ἀπορροφήσεως.

—□—

Εἰς ἓν κινηματοθέατρον τοῦ Μπροῦκλιν παίζεται μία ἑλληνικὴ ταινία φέρουσα τὸν τίτλον «Down to the Sea». Ἡ ταινία αὐτὴ ἔχει γυρισθῆ ἀπὸ Ἀμερικανικὴν Ἑταιρείαν εἰς τὸ Χόλλυγουντ καὶ τὸ Τάρπον Σπρίγκς τῆς Φλωρίδος μὲ Ἕλληνας ἠθοποιούς, ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν καὶ ἑλληνικὰ τραγούδια. Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ἐπαινετικῶς διὰ τὴν ταινίαν ταύτην.

—□—

Εἰς τὴν Τουρκίαν, κατὰ τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας, λαμβάνονται σύντονα μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν φυλακισμένων. Οὕτω ἱδρύθησαν εἰς τὰς τουρκικὰς φυλακὰς ὁμάδες φοὺτ-μπὼλ, παικτῶν τοῦ τέννις, πυγμάχων καὶ ὀρχῆστραι φυλακισμένων. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη νὰ διεξάγωνται ἀγῶνες μεταξὺ τῶν ὁμάδων διαφόρων φυλακῶν, κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ νικῶντες θὰ ἀμείβωνται διὰ μειώσεως τῆς ποινῆς των.

12
3
9
Ἐὰν ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα
δι' οἱανδήποτε
ἐμπορικὴν
τραπεζιτικὴν
συναλλαγὴν
σᾶς ἐξυπηρετεῖ ἡ
ΙΟΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΤΔ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1839

ΑΡΩΜΑΤΑ
ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΧΥΜΑ
φαρμακεῖον
ΠΑΝΟΥ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ὁμόνοια
ΦΑΝΗ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν οἰκόπεδον, πήχεων 250 τοῖς μετρητοῖς, ἀξίας 25.000 δρχ. Γράψατε: Α. Β., Θυρωρεῖον «Πρωΐας».

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Στυμφαλιάδου (Σπυρ. Τρικούπη 6). Ἀπὸ τῆς 11ης Ἰανουαρίου ἄρχεται νέον Τμῆμα Τελειοφοίτων.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΟΥΜΠΟΥΡΑ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
Ι. Α. ΠΟΥΜΠΟΥΡΑΣ, Ἐπίτιμος Διευθ. Δημοτ. Μαιευτηρίου
Δ. Ι. ΠΟΥΜΠΟΥΡΑΣ, Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Παρισίων, Ἐπιμελητὴς Μαιευτικῆς Κλινικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου.
4—6 Σκουφᾶ 13 (Κολωνάκι). — Τηλέφ. 25-155.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ»

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τῆς ἄνω Ἑταιρείας ὅπως προσέλθουν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περικλέους 46 Δικηγορικὸν Γραφεῖον Δ. Γ. Κόντη, προκειμένου ν' ἀνακοινωθῶσιν εἰς αὐτοὺς ἐνέργειαι ἀφορῶσαι τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτῶν ὡς μετόχων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Καταστατικοῦ καλοῦμεν τοὺς κ. κ. Ἀντιπροσώπους τῶν Τμημάτων τοῦ Ε. Ο. Σ. εἰς τακτικὴν ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν, τὴν 19ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9.30 μ. μ.

Ἡμερησία διάταξις:
1) Ἔγκρισις λογοδοσίας Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπολογισμοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐκθέσεως ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ προϋπολογισμοῦ ἔτους 1937.
2) Τροποποίησις κανονισμῶν τοῦ Ε. Ο. Σ.
3) Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ διαφόρων προτάσεων.
4) Ἐκλογὴ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου
Ὁ πρόεδρος
ΣΠΗΛ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΝΙΚ. ΠΕΡΡΑΚΗΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Τα «ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ»
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ πατριωτικοῦ Συλλόγου τὰ «Τζουμέρκα» εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν γενησομένην σήμερον Κυριακὴν 17ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 3ην μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 13) μὲ θέματα:
1) Λογοδοσία ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.
2) Ἔκθεσις Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.
3) Ψήφισις ἀπολογισμοῦ λήξαντος ἔτους καὶ προϋπολογισμοῦ ἀρξαμένου τοιούτου καί,
4) Ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀθῆναι 30)12))1936.
Ὁ Πρόεδρος Α. Μπαρτζώκας.
Ὁ Γ. Γραμματεὺς Δ. Τσακαγιάννης.

ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΟΥ, Φυσιοθεραπευτής, δέχεται καθ' ἑκάστην 11—1 καὶ 5—7, Πανεπιστημίου 57 (Μέγαρον Τσίτα).

ΑΙΘΟΥΣΑ
ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ὁδὸς Πειραιῶς 31
ΤΡΙΤΗ, 19 Ἰανουαρίου 1937
ὥρα 6,30' μ.μ.
Α' ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΟΥ ΚΟΥΑΡΤΕΤΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Νέλλη Εὐελπίδη — Ἀσκητοπούλου ...... Α' Βιολί.
Σύλβα Rosenkranz (Κυπριώτου) ...... Β' Βιολί.
Κωνσταντ. Κουλᾶς Βιόλα.
Ἀχιλ. Παπαδημητρίου Βιολοντσέλλο.
Εἰς τὸ πρόγραμμα: Haydn — Beethoven — Dvorak.

ERWACHSENE und Kinder die ih Einzelstunden und Kursen Deutsue arnen wollen mit Erfolg. Schreiben an «Proïa». K.S.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΣΕΔΕΣ
ΖΩΝΑΙ ΙΑΤΡΙΚΑΙ
ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ
ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 1
1ος ὄροφος. — Τηλ. 25-417.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΓΑΛΛΙΚΑ
καὶ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ
Τελεία κατάρτισις ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος. Διδακτικὸν προσωπικὸν ἄριστον. Δίδακτρα προσιτὰ εἰς πάντας. Παραδόσεις ὁμαδ. καὶ καὶ ἰδιαίτεραι. Ζητήσατε λεπτομερεῖς πληροφορίας ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, πλατεῖα Παλ. Δημοπρατηρίου 7, παρὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου.

Palco
Μάλλινα ἐσώρρουχα
ΓΚΡΕΚΑ

Ὁ κύκλος τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

αὐτοκίνητον, σιδηρόδρομος, ἱστιοφόρον, ἀτμόπλοιον, ἀεροπλάνον) ὡς καὶ ἐνίων βιομηχανικῶν κλάδων πρὸς ἄλληλους.

Ἐφ' ὅσον τὰ κράτη δὲν προτιμοῦν νὰ ἀφήσουν τὰς εἰρημένας προστριβὰς καὶ συγκρούσεις νὰ ἀρθοῦν αὐτομάτως διὰ τῆς κατισχύσεως τῶν ἰσχυροτέρων συμφερόντων, ἀλλ' ἐπεμβαίνουν δίκην ἐπιδιαιτητοῦ πρὸς ἐξομάλυνσίν των, προκαλοῦν διὰ τῆς ἀποκλίσεώς των πρὸς τὸ ἓν ἢ τὸ ἕτερον τῶν συγκρουομένων συμφερόντων τὴν θυσίαν τοῦ παραγνωριζομένου συμφέροντος, τοῦθ' ὅπερ ἄγει εἰς δυσαρεσκείας ἐναντίον των, ἐνδεχομένως δὲ καὶ εἰς διασάλευσιν τῆς ἐννόμου τάξεως. Οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς τοιαύτης κρατικῆς ἐπεμβάσεως αὐξάνουν, ὅταν ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων, ἐξ ἀδεξίου χειρισμοῦ τοῦ ζητήματος ἢ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν εὐνοοῦνται τὰ ἧσσονος σημασίας συμφέροντα, θυσιαζομένων τῶν σημαντικωτέρων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας εὑρισκόμεθα πρὸ θετικῶν ζημιῶν τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας ἢ ἐξωοικονομικῶν συμφερόντων τῆς κρατικῆς κοινωνίας, ἀντὶ τῆς ἐπιδιωκομένης διὰ τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως ὠφελείας.

Αἱ ἀνωτέρω ὅμως ἐκτεθεῖσαι δυσχέρειαι, αἱ παρακολουθοῦσαι συνήθως τὴν κρατικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν, οὔτε ἀνυπέρβλητοι εἶνε, οὔτε πάντως ἱκαναὶ νὰ ἀποτρέψουν ἀπὸ ταύτης ἓν κράτος ἔχον συνείδησιν τοῦ μεγάλου του προορισμοῦ.

Πρῶτον, αἱ δαπάναι εἰς ἃς προβαίνουν τὰ κράτη λόγῳ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς κρατικῆς ἀναμίξεως εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν, δὲν πρέπει νὰ χαρακτηρίζωνται συλλήβδην ὡς σπατάλη μέρους τοῦ λαϊκοῦ εἰσοδήματος, ὡς κάμνουν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς. Ὅταν ἐξασφαλίζεται ὁπωσδήποτε ἡ ἱκανοποιητικὴ διάθεσις τῶν πρὸς τοῦτο προοριζομένων χρημάτων—τοῦτο, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ἐξαρτᾶται σημαντικώτατα ἐκ τῆς ὀργανώσεως τοῦ κράτους—ὅταν ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ ἐκ τῶν δαπανῶν τούτων ὠφέλεια τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας εἶνε ἀνωτέρα τῆς θυσίας, αἱ δαπάναι αὗται πρέπει νὰ θεωρηθοῦν παραγωγικαί. Ὅσον μάλιστα ἡ διὰ τῆς οἰκονομικῆς δράσεως τοῦ κράτους παροχὴ εἰς τὸ κοινὸν ὑπηρεσιῶν καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν εἶνε εὐρυτέρα καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας χάρις εἰς τὰς δημοσίας ταύτας δαπάνας εἶνε μεγαλυτέρα, τόσον περισσότερον ἐπιβεβλημένη τυγχάνει ἡ θυσία αὕτη τῆς ὁλότητος. Τὰ διὰ τοῦ κράτους πρὸς οἰκονομικοὺς σκοποὺς δαπανώμενα ποσὰ λαμβάνονται μὲν ὑπὸ μορφὴν κυρίως φόρων καὶ τελῶν ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἑνὸς ἑκάστου, ἐπιτρέπουν ὅμως τὴν ὁλονὲν εὐρυτέραν διὰ κρατικῶν παροχῶν ἱκανοποίησιν τῶν χρειῶν τῶν ἀτόμων ἢ ἐπιστρέφουν εἰς τὰ οἰκονομοῦντα ἄτομα μετὰ προηγηθεῖσαν γονιμοποίησίν των ἐντὸς τῶν διαφόρων κλάδων τῆς παραγωγῆς. Ἂν ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν κατ' ἰδίαν οἰκονομιῶν δὲν ἀνταποκρίνεται πάντοτε πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν οἰκονομικῆς φύσεως δημοσίων παροχῶν, ἂν τὰ κράτη δίδουν ἐνίοτε ὀλιγώτερα εἰς βαρέως φορολογουμένους καὶ περισσότερα εἰς ὀλιγώτερον συμβάλλοντας εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων, τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ κατ' ἀρχὴν ἐκδήλωσιν κρατικῆς μεροληψίας, ἐφ' ὅσον οἱ βαρέως φορολογούμενοι εἶνε ἀνωτέρας οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τῶν ὀλιγώτερον συμβαλλόντων. Ἀποτελεῖ ἀντιθέτως ἐκδήλωσιν ὑψηλῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ ἔμπρακτον ἀναγνώρισιν τοῦ «κοινωνικοῦ ἀξιώματος», ὅταν ἡ συμβολὴ ἑκάστου εἰς τὰ δημόσια βάρη εὑρίσκεται ἐν ἀναλογίᾳ ὄχι μόνον πρὸς τὰς κρατικὰς ἀντιπαροχάς, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκονομικήν του δυναμικότητα.

Ἴσως ἡ γένεσις καὶ λειτουργία τῶν δημοσίων ἱδρυμάτων, τῶν προοριζομένων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, θὰ ἐπεβάρυνεν ὀλιγώτερον τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν, ἂν ἤγετο καὶ ἐφέρετο μόνον ἀπὸ τὸ ἀτομικὸν ἐπιχειρηματικὸν συμφέρον, ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, ἡ φύσις τῶν ἱδρυμάτων τούτων εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς σφαίρας τῆς συνήθους ἀτομικῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως. Πλὴν ὅμως οὔτε αἱ ἀτομικαὶ ἐπιχειρήσεις εἶνε πάντοτε διατεθειμέναι νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοιούτων ἔργων—πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶνε ἐπιχειρηματικῶς ἀμφιβόλου ἀποδόσεως ἢ ἀξιοῦν μεγάλα κεφάλαια—οὔτε καὶ συνάδει συνήθως ἡ ἐκ μέρους ἰδιωτῶν ἀνάληψίς των πρὸς γενικώτερα ἠθικά, πολιτικά, στρατιωτικὰ ἢ καθαρῶς οἰκονομικὰ συμφέροντα μιᾶς κρατικῆς κοινωνίας.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὰς ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν συμφερόντων, δυσχεραινούσας, ὡς εἴπομεν, τὴν κρατικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν. Πράγματι, τὸ κράτος ἐπεμβαῖνον θυσιάζει πολλάκις τὰ κατὰ τεκμήριον ἥσσονος σημασίας οἰκονομικὰ συμφέροντα χάριν τῶν σημαντικωτέρων. Ἐν τούτοις τὴν ἐν λόγῳ θυσίαν δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωμεν πάντοτε ὡς ἐξαφάνισιν τοῦ ἑνὸς συμφέροντος ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἄλλου. Πολλάκις αἱ θυσίαι αὗται εἶνε ὀλιγώτερον ἐπώδυνοι, ἐνίοτε μάλιστα καὶ ἁπλῶς ἐπιφανειακαί. Οὕτως π. χ. ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων συνεπείᾳ προστατευτικῶν δασμῶν ζημιοῖ τοὺς γεωργοὺς καταναλωτὰς τῶν προϊόντων τούτων, ἔν τινι μέτρῳ ὅμως καὶ τοὺς ὠφελεῖ, διότι ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν τῶν βιομηχανημάτων συνεπάγεται εὐημερίαν τῆς βιομηχανίας ὡς καὶ ὑψηλότερα ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν, ἐπομένως εὐρυτέραν ζήτησιν πρώτων γεωργικῶν ὑλῶν καὶ ροφίμων, ἐπιφέρουσαν ὕψωσιν τῆς τιμῆς των. Παρόμοιόν τι συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς ἐργάτας. Ἡ ὡς ἄνω ὕψωσις τῆς τιμῆς τῶν βιομηχανημάτων ζημιοῖ τοὺς ἐργάτας ὡς καταναλωτάς, ἡ ἐντεῦθεν ὅμως προερχομένη εὐημερία τῆς βιομηχανίας ἐπιτρέπει τὴν ὕψωσιν τῶν ἡμερομισθίων καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ἐργασίας των. Ἂς λάβωμεν νῦν ἀντίστοιχον παράδειγμα μέτρων προστατευτικῶν τῆς γεωργίας, ὡς τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀναμίξεως ἐγχωρίου μετ' ἀλλοδαποῦ σίτου ἢ ὑποχρεωτικῆς χρησιμοποιήσεως παρὰ τῆς βιομηχανίας ἐγχωρίων πρώτων γεωργικῶν ὑλῶν. Τὴν πιθανὴν ἐκ τούτου ζημίαν τῆς βιομηχανίας ἐξουδετεροῖ πως ἡ ὠφέλειά της ἐκ τῆς ἀκμαιότητος τοῦ ἐντοπίου γεωργικοῦ πληθυσμοῦ καὶ δυνατότητος ἀπορροφήσεως παρ' αὐτοῦ περισσοτέρων βιομηχανικῶν προϊόντων.

Τὰ ὄργανα τοῦ κράτους, τὰ ἔργον ἔχοντα τὴν ἄρσιν τῶν οἰκονομικῶν ἀντιθέσεων, συναντοῦν προφανῶς δυσχερείας, ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλυτέρας, καθ' ὅσον ὀξύτεραι εἶνε αἱ ἀντιθέσεις αὗται. Ἐν τούτοις αἱ εἰρημέναι δυσχέρειαι ὡς καὶ αἱ διὰ τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως προκαλούμεναι ἐνοχλήσεις τῶν ἀτόμων καὶ ἐνδεχομένως θυσίαι οἰκονομικῶν συμφερόντων κυριολεκτικῶς ὠχριοῦν ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰς ζημίας ἐκ τῆς ἀποχῆς τοῦ κράτους ἀπὸ πάσης τοιαύτης ἀναμίξεώς του.

Ἀληθῶς, ἂν ὅλας τὰς ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων, ἠπίας ἢ καὶ ὀξυτέρας, ἀφήσωμεν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ φιλελευθέρου οἰκονομικοῦ συστήματος εἰς τὴν τύχην των, θὰ ἐξαφανισθοῦν τὰ φύσει ἀσθενέστερα οἰκονομικὰ συμφέροντα, χωρὶς νὰ εἶνε ταῦτα πάντοτε τὰ ἥσσονος σημασίας διὰ τὴν ὁλότητα, αἱ δὲ ἐκ τῆς ἐξαφανίσεώς των χαίνουσαι κοινωνικαὶ πληγαὶ θὰ εἶνε μία ἀέναος αἰτία ἐχθρότητος καὶ μίσους μεταξὺ τῶν διαφόρων παραγωγικῶν συντελεστῶν καὶ παραγωγικῶν τάξεων. Ἀντιθέτως ἡ παρέμβασις τοῦ κράτους, ἰδίως ὅταν ἡ ὀργάνωσίς του ἐξασφαλίζῃ τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἔλευσιν τῶν «ἀρίστων» τοῦ λαοῦ, τῶν ἱσταμένων ὑπεράνω τάξεων καὶ κομμάτων, διευκολύνει τὴν ἐξεύρεσιν μέσων λύσεων καὶ τὴν ἐξασθένησιν οὕτω τῶν ἀντιθέσεων ἢ καὶ τὴν μετατροπήν των εἰς συνεργασίαν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Καὶ ὅταν ὅμως δὲν εἶνε τοῦτο δυνατόν, ἡ δὲ θυσία οἰκονομικῶν συμφερόντων προβάλλει ἀναπόφευκτος, πάλιν ἡ κρατικὴ παρέμβασις ἐγγυᾶται διὰ τὴν θυσίαν τῶν ἥσσονος σημασίας διὰ τὴν ὁλότητα συμφερόντων ὡς καὶ διὰ τὴν ταχυτέραν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν δι' ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ κράτους, ὡς ἐκπροσώπου τῆς ὁλότητος, τῶν φορέων τῶν παραγκωνιζομένων συμφερόντων δι' ἐξευρέσεως εἰς αὐτοὺς ἀλλαχοῦ πόρων ζωῆς ἢ καὶ δι' ἄλλων παρεμφερῶν μέσων. Μόνη ἡ κρατικὴ παρέμβασις ἐξασφαλίζει ἰδίως τὰ πάμπολλα θύματα τῆς γοργῶς ἐξελισσομένης τελειοποιήσεως τῶν τεχνικῶν μέσων τῆς παραγωγῆς.

Δ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Το πρόβλημα τῶν τροφίμων εἰς τὴν Γερμανίαν

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μου· ἡ πολεμικὴ οἰκονομία εἶνε μία ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας διὰ τὸ γερμανικὸν Ράϊχ». Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ ὁμολογία αὕτη εἶνε εἰλικρινής. Εἰς τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τοῦ Χίτλερ ὑπάρχουν πολλὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἐπιστροφὴν πρὸς τὰς πρωσσικὰς θεωρίας τῆς προπαρασκευῆς τοῦ πολέμου. Τὸ ἐπίπεδον ζωῆς ὄχι μόνον δὲν ὑψώθη, ἀλλὰ ἀπεναντίας κατῆλθε, διὰ νὰ γίνουν δοκιμαὶ διαβιώσεως ὑπὸ πολεμικὰς συνθήκας.

Πρὸ τριῶν μηνῶν, ὅταν ἡ τιμὴ τοῦ κρέατος ἔφθανεν εἰς τὰ ὕψη εἰς τὰς πόλεις, πολλοὶ Γερμανοὶ γεωργοὶ μοῦ ἐδήλωσαν ὅτι εὑρίσκαν τὴν τιμὴν ἀκατανόητον. Θὰ ἠμποροῦσαν νὰ πλημμυρίσουν τὴν ἀγορὰν μὲ σφάγια, ἀλλὰ ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις δὲν παρεῖχε πρὸς τοῦτο ἄδειαν. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐχαρακτήρισαν τὴν ἔλλειψιν τροφίμων ὡς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι οἱ Γερμανοὶ γεωργοὶ ἀπέτυχον ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ θρέψουν τὸ ἔθνος. Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τροφίμων θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερνικηθῇ, ἂν ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς ἦτο ἡ ὑπερνίκησίς της.

Ἡ παροῦσα «κρίσις» τῶν τροφίμων δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα σοβαρὰν ἀποτυχίαν τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἔλλειψις εἶνε κατὰ μέγα μέρος τεχνητὴ καὶ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ Χίτλερ προτιμᾷ νὰ δαπανᾷ τὸ χρῆμα διὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς ἐντὸς τῆς Γερμανίας, ἀντὶ νὰ προβαίνῃ εἰς ἀγορὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Εἰς τὴν χειροτέραν τῶν περιπτώσεων ἡ ἔλλειψις ἀντιπροσωπεύει προσωρινὴν μόνον ἀποτυχίαν τῆς γερμανικῆς γεωργίας ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ τεραστίου καθήκοντος τὸ ὁποῖον τῆς ἀνετέθη. Τὸ ἀγροτικὸν πρόγραμμα τοῦ Χίτλερ εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχήν του.

Ὁ σῖτος εἶνε τὸ μόνον εἶδος—ἐκ τῶν ἀφορώντων τὴν διατροφὴν—τοῦ ὁποίου ὑπάρχει πραγματικὴ ἔλλειψις. Τοῦτο ὅμως ὀφείλεται εἰς τὴν κακὴν ἐσοδείαν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὸ θέρος ὑπῆρξεν ἓν ἀπὸ τὰ χειρότερα θέρη ποὺ εἶδεν ἡ Γερμανία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου. Μὲ μίαν καλὴν συγκομιδὴν καὶ μὲ αὔξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγικότητος, τὸ κακὸν τοῦτο δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

Τὸ βούτυρον εἶνε μία τροφὴ εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Γ' Ράϊχ ἀφιέρωσε πάντοτε εἰδικὴν προσοχήν. Οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ τὸ κατέστησαν οὐσιαστικῶς κρατικὸν προϊόν, πολὺ προτοῦ εἰσαχθῇ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα τῶν δελτίων. Πολλὰ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἀγροκτήματα εἶνε τόσον ἀπομεμακρυσμένα ἀπὸ τὰς μεγαλουπόλεις, ὥστε οἱ ἀγρόται κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτεινον νὰ παραμελήσουν τὴν παραγωγὴν γάλακτος, διότι ἡ καθημερινή του μεταφορὰ πρὸς διανομὴν παρουσίαζε μεγάλας δυσχερείας. Τώρα ὅμως ποὺ κάθε ἀγροτικὴ περιοχὴ ἀπέκτησε τὸ γαλακτοκομεῖόν της, τὰ πράγματα μετεβλήθησαν. Μόνον τὰ γαλακτοκομεῖα ταῦτα ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κατασκευάζουν βούτυρον.

Φυσικὰ οἱ γεωργοὶ παραξενεύονται ὅταν εἶνε ἠναγκασμένοι ν' ἀγοράζουν ἐκ νέου τὸ γάλα των ὑπὸ μορφὴν βουτύρου καὶ θεωροῦν τοῦτο ὡς ἀνοησίαν. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις διὰ τοῦ μέτρου τούτου προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἴσον ἐφοδιασμὸν δι' ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀναδιοργάνωσις διευθύνεται μὲ τὴν συνήθη ἐθνικοσοσιαλιστικὴν πολιτικὴν πονηρίαν. Πολιτικῶς, τὸ πρόγραμμα ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ συνδέσῃ τόσον τοὺς γεωργούς, ὅσον καὶ τοὺς βιομηχάνους μὲ τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συστήματος τοῦ νὰ δίδωνται ὅλαι αἱ οἰκονομικαὶ διαταγαὶ παρὰ τοῦ κράτους εἶνε ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἤρχισαν νὰ θεωροῦν τὸ κράτος ὡς δημιουργὸν τῶν περιουσιῶν των.

Τὸ μέλλον τῆς γερμανικῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ἔχει δεθῆ στενῶς μὲ τὸ μέλλον τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Τὸ κράτος — οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ — δὲν ἀφήνουν καμμίαν εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ τονίσουν ὅτι ὅλη ἡ σημερινὴ εὐδαιμονία ὀφείλεται εἰς τὴν κυβερνητικὴν πολιτικήν.

K. E. PRIESTLEY

ΑΠΩΛΕΣΘΗ ὡρολόγιον χρυσοῦν εἰς τὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ κινηματογράφου «Τιτάνια» μέχρι τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης. Πρόκειται περὶ οἰκογενειακοῦ κειμηλίου καὶ ἀνήκει εἰς φοιτητήν. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ ἀμειφθήσεται.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»

Ο ΚΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ Κάρυλ προσεπάθησε νὰ θυμηθῇ τὴν σοβαρότητα, μὲ τὴν ὁποίαν τὴν ἐσυλλογιζόταν, ἐδῶ καὶ μιὰ βδομάδα μονάχα. Συλλογίστηκε τὶς μικρὲς οἰκονομίες του, στὸ Ταμιευτήριον, τὶς οἰκονομίες του, ποὺ τόσο εἶχε κουτσουρέψει, γιὰ λουλούδια καὶ παγωτὰ τῆς Φενέλλας. Ἐσυλλογίστηκε, ὅλους τοὺς λογαριασμούς, ποὺ ἔκανε μὲ τὸ μυαλό του, ἐνῷ ἐκτυποῦσε στὸ πιάνο, στὸν κινηματογράφο. Ἐσυλλογίστηκε τὴν πάλη του τὶς ἀπογοητεύσεις, τὰ σχέδιά του. Βαρειά, σὰν ἕνας ἄνθρωπος τσακισμένος, ξαναγύριζε ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα μέσα στὸ μυαλό του. Ἦταν τὸ μόνο ποὺ τώρα τοῦ ἀπόμενε.

—Πολὺ σοβαρά, εἶπε.

—Ὅπως σοῦ εἶπα, μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω. Ἔχω φίλους ἐδῶ. Θὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ σένα, ἂν τοὺς τὸ ζητήσω, κι' ἂν παίξῃς ὅπως ἔπαιζες τὶς προάλλες στὸν κινηματογράφο. Ἀπόψε, θὰ σὲ πάρω σὲ μιὰ δεξίωση, στὴν ἀγαπητή μου φίλη, Σινιόρα Τζουλιέττα Ρόβερε. Θὰ παίξῃς.

Παρὰ τὴν κατάπτωσή του ὁ Κάρυλ δὲν μπόρεσε νὰ μὴ δοκιμάσῃ μιὰν εὐχαρίστηση, ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, γιατὶ ἤξερε, πὼς λίγοι ἄνθρωποι ἀπελάμβαναν αὐτοῦ τοῦ προνομίου. Ἡ Σινιόρα Ρόβερε, ἦταν ἀθέατη γιὰ τὸ πλῆθος. Ἦταν γρηὰ καὶ ἀθλιωμένη, μισοπαράλυτη. Εἶχε πολλὰ χρόνια, ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν σκηνή. Ἀλλὰ ἡ δόξα ἦταν ἀκόμη δεμένη μὲ τ' ὄνομά της.

Ὁ θρῦλος τῆς ὠμορφιᾶς της, τῆς «χρυσῆς φωνῆς της» καὶ τῶν ἀτυχημάτων της, ἐπιζοῦσε ἀκόμη. Καὶ οἱ ἐπισκέπται πήγαιναν στὴν Τζουντέκκα, ἁπλῶς καὶ μόνον γιὰ νὰ ἰδοῦν τοὺς σαθροὺς τοίχους τοῦ κήπου, ποὺ χώριζαν τὸ σπίτι της ἀπὸ τὸ κανάλι. Ὅσοι ἦσαν κάπως ἡλικιωμένοι, μιλοῦσαν μὲ ἔξαρση, στοὺς νέους ποὺ δὲν εἶχαν τὴν εὐτυχίαν νὰ ζοῦν, τοὺς μαγικοὺς καιροὺς ὅπου ἡ Ρόβερε τοὺς εἶχε δείξει τί ἦταν ἡ μεγάλη τέχνη τῆς σκηνῆς.

— Θὰ εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς νὰ πάω, εἶπε ὁ Κάρυλ, μὲ εὐγνωμοσύνη. Αὐτὸ εἶνε πολὺ εὐγενικό, ἀπὸ μέρους σας.

—Θαρρῶ, πὼς τὴν γνώριζε λιγάκι ὁ πατέρας σου, μὰ ἐδῶ καὶ πάρα πολλὰ χρόνια, ποὺ δὲν μπορεῖς ἐσὺ νὰ τὸ θυμᾶσαι. Κι' εἶσαι εὐτυχὴς ὅπου δὲν τὴν ἔχεις ἰδεῖ. Γιὰ ὅσους τὴν...εἶδαν ὅταν ἦταν νέα καὶ ὡραία, δὲν ὑπάρχει πειὰ θέατρο, τὸ θέατρο γιὰ μᾶς ἔχει πεθάνει μαζί της.

«Δὲν πιστεύω νὰ εἶχε, οὔτε τὴν μισὴ ὠμορφιὰ τῆς Φενέλλας», ἐσκέφθηκε ὁ Κάρυλ.

Κι' ἐπερίμενε νὰ τοῦ πῇ ὁ Χάϊνριχ, πὼς ἦταν ἡ Ρόβερε, ὅταν πρωτάρχισε, μὲ τὴν Καμίλλη, στὴν Ρώμη. Καὶ πράγματι, τοῦ τὸ εἶπε:

—Μά, τώρα, ἡ ὡραία μας Ρόβερε, εἶνε γρηὰ καὶ ἄρρωστη. Καὶ πολὺ φτωχή. Ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ νὰ βλέπῃ τοὺς φίλους της. Τῆς μίλησα γιὰ σένα. Τῆς εἶπα: «Εἶνε ἐδῶ, ἕνας γυιὸς τοῦ παληοῦ σας φίλου Σάντζερ. Θὰ σᾶς τὸν φέρω καὶ θὰ παίξῃ γιὰ σᾶς». Ἡ γρηὰ ἐγέλασε. Εἶνε πάντοτε ἕτοιμη νὰ γελάσῃ. «Πῶς; ἐφώναξε. Ἕνας μονάχα γυιὸς τοῦ Σάντζερ, σὲ μιὰ τόσο μεγάλη πόλη, σὰν ἐτούτη;

Ὁ Χάϊνριχ χαμογέλασε μ' αὐταρέσκεια. Ἀλλὰ τὸ βλέμμα τοῦ Κάρυλ ἔτρεχε μακρυά. Διάφορες σκέψεις ἀνακατεύονταν μέσα στὸ κεφάλι του. Ἕνας μονάχα γυιὸς τοῦ Σάντζερ; Ἔχετε κανένα ἀδελφὸ στὴν Βενετία; ... Ὁ ἄνθρωπος τῆς μαούνας... Ὁ Σεβαστιανός... Ἕνας μουσικὸς ποὺ τὸν λένε Σάντζερ... Τζέμμα... Σεβαστιανός!...

Ἀνασηκώθηκε φωνάζοντας:

—Σάντζερ!...

Ὁ Χάϊνριχ ἔπαψε νὰ γελᾷ καὶ τὸν κύτταξε, μισοκλείνοντας τὰ μάτια.

—Μὰ τί ἔπαθες;

—... Τά... τά... τὰ καταλαβαίνω τώρα ὅλα, εἶπε ὁ Κάρυλ, μὲ φωνὴ διακεκομμένη. Ἦταν ὁ ἀδελφός μου. Ἦταν ὁ Σεβαστιανός. Ὁ ἄνθρωπος στὴν μαούνα. Γιὰ τὸν Σεβαστιανὸ μιλοῦσε.

—Ποιός;

—Ἡ Τζέμμα. Τὸν εἶχα ἰδεῖ ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν μαούνα, γεμάτη φροῦτα, ποὺ κόντεψε νὰ μᾶς βουλιάξῃ τὸ βράδυ ποὺ γυρίζαμε ἀπὸ τὸ Λίντο.

—Ἦταν ὁ ἀδελφός σου;

—Ἔτσι εἶπα κι' ἐγὼ τότε, πὼς ἴσως ἦταν αὐτός, μὰ ὕστερα τὸ λησμόνησα. Ἀλλὰ ἦταν αὐτός, σίγουρα. Ὤ! Γιατὶ δὲν τὸ συλλογίστηκα προτήτερα;

Πρέπει νὰ τὸν ξαναβρῶ!... Πρέπει νὰ πάω στὸ φρουτοπάζαρο... Οἱ γονδολιέρηδες ἔλεγαν πὼς καθόταν πρὸς τὰ ἐκεῖ.

—Ὥστε, αὐτὸς εἶνε, ποὺ ἔχει αὐτὴν τὴν Τζέμμα;

—Αὐτὸς πρέπει νἄνε κι' αὐτουνοῦ ταιριάζει. Πρέπει νὰ πάω, τώρα ἀμέσως νὰ τὸν βρῶ. Πρέπει νὰ διαλευκάνω τελείως αὐτὴν τὴν ὑπόθεση. Μὲ συγχωρεῖτε, Χὲρρ Χάϊνριχ.

—Μά, βεβαιότατα, φίλε μου. Εἶμαι κι' ἐγὼ ἐξ ἴσου περίεργος νὰ μάθω περισσότερα γιὰ τὸν ἀδελφό σου. Ἀλλά, θὰ ρθῇς ἀπόψε καὶ θὰ παίξῃς; Θὰ περάσῃς νὰ μὲ πάρῃς ἀπ' ἐδῶ κατὰ τὰς ὀκτώμισυ καὶ θὰ σὲ συντροφέψω.

Ὁ Κάρυλ τὸν εὐχαρίστησε μὲ ἀρκετὴ ἀφηρημάδα, κι' ἔφυγε βιαστικὸς γιὰ τὸ φρουτοπάζαρο. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν ἔτρεχε, ἀλλὰ περπατοῦσε ὅσο μποροῦσε πειὸ γρήγορα, καὶ προχωρώντας, δὲν ἔπαυε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ μέσα του.

«Τώξερα πὼς ἦταν ὁ Σεβαστιανός. Τώξερα. Κι' ἤξερα, πὼς θὰ τὰ κατάφερνε ἔτσι, ὥστε νὰ συντρίψῃ τὴν εὐτυχία μου...»

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Ο ΑΦΑΝΤΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΤΕΡΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Παρεκάλεσα τὴν δεσποινίδα Χόπ, προσέθηκεν ὁ Ντρίσκολ, νὰ μὲ συνοδεύσῃ ἐδῶ, διότι αὐτὴ ξέρει καλύτερα ἀπὸ μένα τὶς ἰδιωτικὲς ὑποθέσεις τοῦ μακαρίτου Τζίμ. Ἡ δεσποινὶς Χὸπ θὰ σᾶς πῇ καὶ ἡ ἴδια ὅτι καὶ αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ πῶς συμβαίνει αὐτὸ τὸ ἀκατανόητον πρᾶγμα. Ἡ δεσποινὶς Χὸπ εἶνε ἕτοιμη ν' ἀπαντήσῃ σὲ ὅλες τὶς ἐρωτήσεις ποὺ θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ τῆς ἀπευθύνετε.

Ἡ Ἴλκα ἦταν ἀληθινὰ ἔξαλλη. Δὲν ἦταν πειὰ ἡ συνειθισμένη θεατρίνα ποὺ εἶχε τὴν συνήθεια νὰ παριστάνῃ πάντοτε σὲ κάθε περίσταση τῆς ζωῆς. Ἦταν ἡ ἄγρια Τατάρα καὶ τὸ βάρβαρο ταμπεραμπέντο της εἶχεν ἀποχαλινωθῆ τελείως.

—Δὲν ἔχω καμμιὰ ὄρεξη ν' ἀκούσω αὐτὰ ποὺ ἔχει νὰ πῇ αὐτὴ ἡ γυναίκα. Εἶνε μιὰ ψεύτρα καὶ δὲν θὰ πῇ ποτὲ τὴν ἀλήθεια. Καὶ ἂν ξέρῃ τὴν ἀλήθεια, δὲν θὰ τὴν πῇ.

Ἡ παραφορά της δὲν εἶχεν ὅρια. Δὲν ἤξερε πειὰ τί ἔλεγε καὶ ὅλο της τὸ σῶμα ἔτρεμε ἀπὸ λύσσα.

— Καὶ ὅμως εἶμαι βεβαία, κύριε Ντρίκολ, ὅτι αὐτὴ ἡ γυναίκα ξέρει πολὺ καλὰ ποῦ εἶνε τὰ χρήματα τοῦ Τζίμ.

Ἀνεπήδησε ἄξαφνα ἀπὸ τὸ κάθισμά της, ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῆς Σαρλόττας καὶ τὴν ἐκύτταξε μὲ τὸ πειὸ ἄγριο βλέμμα.

—Ἔχετε σκοπὸ νὰ μοῦ πῆτε ποῦ εἶνε τὰ χρήματα τοῦ Τζίμ, ναὶ ἢ ὄχι; ἐφώναξε μὲ ὑστερικὴ φωνὴ ἡ Ἴλκα. Ξέρω καλὰ ὅτι ὁ Τζὶμ σᾶς ἀγαποῦσε ὅταν ἦταν στὴ ζωή.

Ἡ Σαρλόττα ἔγινε κατακόκκινη, ὅλο τὸ αἷμα ἀνέβηκε στὸ κεφάλι της. Ἐσηκώθηκε κι' αὐτὴ ἀπὸ τὴ θέση της καὶ κύτταξε τολμηρὰ καὶ ἀποφασιστικὰ τὴν Ἴλκα κατάματα. Καὶ ὅταν ἤρχισε νὰ μιλῇ ἡ φωνή της ἦταν ἀπαθὴς καὶ ἥσυχη.

— Δὲν μ' ἐνδιαφέρουν καθόλου οἱ ἀπειλές σας, κυρία Μπλάϊκ, ἔχω νὰ σᾶς δηλώσω ὅτι δὲν γνωρίζω ἀπολύτως τίποτα γιὰ τὴν περιουσία τοῦ μακαρίτου συζύγου σας.

»Ἐργάσθηκα μαζὶ μὲ τὸν κύριο Ντρίσκολ μιὰ ὁλόκληρη ἑβδομάδα γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα χωρὶς καμμιὰ ἐπιτυχία. Δὲν κατορθώσαμε νὰ εὕρωμε κανένα στοιχεῖο. Νομίζω ὅμως ὅτι σεῖς πρέπει νὰ ξέρετε πολὺ περισσότερα ἀπὸ μᾶς γιὰ τὴν περιουσία τοῦ συζύγου σας.

»Ὁ κ. Μπλάϊκ, ἐξηκολούθησε στὸν ἴδιο ἥσυχο καὶ παγερὸ τόνο ἡ Σαρλόττα, εὑρῆκε τὸν θάνατο ὑπὸ συνθήκας πολὺ μυστηριώδεις καὶ σὲ μιὰ ἀπόσταση ἀρκετὰ μεγάλη ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκη.

»Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔμαθαν οἱ ἐφημερίδες ἀλλὰ τὸ γνωρίζω ἐγὼ πολὺ καλά, εἶνε ὅτι ὁ κύριος Μπλάϊκ ἀρκετὲς ἑβδομάδες πρὸ τοῦ θανάτου του, εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

»Ἐπίσης κατὰ τύχην ἔμαθα ὅτι καὶ σεῖς κατὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ κυρίου Μπλάϊκ εἴχατε λείψει γιὰ κάμποσες μέρες ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκη. Ξέρω ἐπίσης ὅτι δὲν εἴχατε ἐπιστρέψει στὴν Νέαν Ὑόρκη παρὰ μόνο ἀφοῦ εὑρέθηκε τὸ πτῶμα τοῦ κυρίου Μπλάϊκ στὴν χαράδρα ἔξω ἀπὸ τὸ Πόϊντεντ.

Ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια τῆς Σαρλόττας ἡ Ἴλκα ἔγινε κατάχλωμη. Ἡ ἀναπνοή της ἐκόπηκε. Ἐσήκωσε ἀργὰ τὸ χέρι της καὶ ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλό της τὴν πόρτα.

—Ἔξω, ἔξω γρήγορα ἀπὸ τὸ σπίτι μου, ἐλεεινὸ πλάσμα, ἐφώναξε ἔξαλλη ἡ Ἴλκα.

Ἡ Σαρλόττα, χωρὶς νὰ πῇ ἄλλη λέξη, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν πόρτα μὲ τὸ ἥσυχο βάδισμά της καὶ βγῆκε ἔξω. Ὁ Ντρίσκολ ἐσηκώθηκε κι' αὐτός, ἔκαμε μιὰ ὑπόκλιση στὴν Ἴλκα καὶ ἦταν ἕτοιμος νὰ φύγῃ κι' αὐτός.

— Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ φύγω κι' ἐγώ, εἶπε. Ἂν μάθω τίποτα νεώτερο, δὲν θὰ λείψω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω.

Χωρὶς ἄλλα λόγια ἐπροχώρησε κι' αὐτὸς πρὸς τὴν πόρτα καὶ βγῆκε. Ἦταν κι' αὐτὸς τρομερὰ ὠργισμένος μὲ τὴν στάση τῆς Ἴλκας. Ὅταν εἶχαν φύγει καὶ οἱ δυό, ἡ Ἴλκα ἔπεσε στὴ σαίζ-λόγκ καὶ ἄρχισε νὰ κυττάζῃ ψηλά. Τὸ βλέμμα της ἦταν ἀπλανές.

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα μπῆκε στὸ δωμάτιο ὁ Ἤρλ Μάρσαλ καὶ τὴν βρῆκε στὴν ἴδια θέση.

— Τί ἔχεις, ἀγάπη μου; εἶπεν ὁ νέος μὲ τὸν συνειθισμένο ἐλαφρὸ τόνο ποὺ τῆς μιλοῦσε πάντοτε. Τί σοῦ συμβαίνει; Μοῦ φαίνεσαι πολὺ ταραγμένη.

— Πραγματικά, εἶμαι πολὺ ταραγμένη. Αὐτὴ ἡ ἐλεεινὴ γυναίκα ἐτόλμησε νὰ μοῦ κάνῃ φρικτοὺς ὑπαινιγμούς. Καὶ ὁ Ντρίσκολ μοῦ εἶπε ὅτι ὁ Τζὶμ πέθανε χωρὶς ν' ἀφήσῃ περιουσία. Δὲν μοῦ μένει παρὰ μόνον ὅ,τι ἔχω τώρα, δυὸ ἑκατομμύρια δολλάρια, τίποτα περισσότερο.

— Δὲν εἶνε ἄσχημο κι' αὐτὸ τὸ ποσόν, εἶπε μὲ κάποιο κυνισμὸ ὁ Μάρσαλ. Τί σοῦ εἶπε αὐτὴ ἡ γυναίκα;

— Μοῦ εἶπε ὅτι οἱ συνθῆκες τοῦ θανάτου τοῦ Τζὶμ εἶνε μυστηριώδεις καὶ προσέθεσε ὅτι ἔχει τὴν πεποίθηση πὼς ἐγὼ ξέρω ποῦ εἶνε ἡ περιουσία τοῦ Τζίμ.

— Δὲν εἶνε πολὺ εὐγενὴς αὐτὴ ἡ γυναίκα, εἶπε ὁ Μάρσαλ συνωφρυωμένος. Καὶ εἶνε ἀνησυχητικὸ γιατὶ ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἐσὺ ἔλειπες ἀπὸ τὴν Νέα Ὑόρκη.

— Ναί, μοῦ τὸ εἶπε κι' αὐτό. Εἶνε φρικτό, ὤ, εἶνε φρικτό.

Ἡ Ἴλκα ἐσηκώθηκε ἀπὸ τὴν θέση της καὶ ἄρχισε νὰ περπατῇ γρήγορα ἀπάνω - κάτω μέσα στὸ δωμάτιο.

— Μοῦ ἔκλεψε πέντε ἑκατομμύρια αὐτὴ ἡ γυναίκα καὶ ὕστερα εἶχε καὶ τὴν τόλμη νὰ ἔλθῃ ἐδῶ μέσα καὶ νὰ μὲ προσβάλῃ. Κάτι θὰ ξέρῃ αὐτὴ ἡ γυναίκα περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι λέγει καὶ αὐτὸ εἶνε ποὺ μὲ ἀνησυχεῖ.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ φυματιολόγος κ. Γ. Α. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται καὶ εἰς τὸ ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Ἰατρεῖον του (ὁδὸς Πατησίων 25) ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 4—6 μ. μ. Τηλέφ. 40-158. 42-819.

ΟΙΤΣ ΔΙΣΚΙΑ ΣΙΝΟΦΑΝΗΣ Τὸ ἰσχυρώτερον μέσον κατὰ ρευματισμῶν ἀρθρίτιδος, ποδάγρας. COMPRIMÉS CINOPHAN

Το ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 17)1)37 Ὥρα Ἀθηνῶν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ μεταδίδουν σήμερον οἱ κάτωθι σταθμοί:

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π.Τ.Τ. (κχ. 695, μ. 432). 8.30, 9.30 καὶ 12.30 μ.μ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 10.45 μ.μ.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 9.05 καὶ 12 μ.μ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 9 μ. μ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 7.45 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Ὡραῖες μελωδίες. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ συμφωνικὴ συναυλία ὀρχήστρας. Σολίστ: Βίλλι Φασμπαΐντερ, βαρύτονος. (Τσαϊκόφσκυ: 4η Συμφωνία. Βόλφ-Φερράρι. Εἰσαγωγὴ «Τὸ μυστικὸ τῆς Σουσάνας. Ρ. Στράους. Λίντερ. Ρέγκερ: Βάλτζερ, ἀπὸ τὴν χορευτικὴν σουΐταν Νο 130. Μασσενέ: Μενουέττο ἀπὸ τὴν «Μανόν». Τομάς: Βέρντι, Κερουμπίνι, Μόζαρτ, Βέμπερ κλπ.). 11.45 μ.μ. Χορευτικὴ συναυλία.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 8.20 μ.μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Εὔθυμη ὥρα. 10.30 μ.μ. Σονάτες διὰ πιάνο, τοῦ Μπετόβεν. 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 12 μ. μ. Δίσκοι χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (κχ. 686, μ. 437). 7 μ.μ. Συναυλία βιολοντσέλλου καὶ τραγουδιοῦ. 8.50 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 11.20 μ.μ. Σόλο ξυλοφώνου. 11.35 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 12.05 μ.μ. Δίσκοι χοροῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 8 μ.μ. Λίντερ καὶ μουσικὴ διὰ πιάνο, Ἑλβετῶν συνθετῶν. Ἀλίκη Φρὰϋ - Κνέχτ, σοπράνο. Βάλτερ Φρέϋ, πιάνο. (Συνθέσεις Σώϋμπλε καὶ Σὰνκ). 9 μ.μ. Ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεσταὶ ἐκ Μπρεσλάου. 11.45 μ.μ. Χορευτικὴ συναυλία.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 6.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία ὀρχήστρας, συμμετοχῇ Ἄδας Χέτε, σοπράνο. (Μουσικὴ καὶ τραγούδια ἀπὸ ὀπερέττες καὶ λίντερ). 8.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ ραδιοφωνικὴ συναυλία. 11.35 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. (Μπὰχ-Χουμπάϋ: Σοκόν. Χουμπάϋ: Βάλς. Παραφρὰζ-Παγανίνι: Ἰπάλπιττι). 12.05 μ.μ. Δίσκοι χοροῦ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6.30 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 8 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. (Συνθέσεις Χαΐνδελ, Μπράμς, Κόρνγκολντ, Μάγερ, Λανϋΐ, Σαμπάντος, Ντεμπυσσύ). 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11.40 μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς ὀρχήστρας.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 365). 7.10 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.50 μ.μ. Συναυλία χορωδίας. 10.55 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Γιόχαν Στράους.

ΚΑΙΝΙΞΒΕΡΓΗ (κχ. 1031, μ. 291). 7 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ τῶν κοριτσιῶν τῆς Χιτλερικῆς Νεότητος τοῦ Χάϊλσμπεργκ. 8 μ.μ. Συναυλία οἰκιακῆς μουσικῆς. 8.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 10 μ.μ. Ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεσταί. 11.45 μ.μ. Χορευτικὴ μουσική.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 8 μ.μ. Ρεσιτὰλ βιολιοῦ. (Φιόκκο: Ἀλλέγκρο. Μπάχ: Ἄρια. Ρής: Λὰ Καπριτσιόζα. Μπετόβεν: Ρομάνς. Ἄντακ: Ἐλεγεῖον. Λότκα: Κροατικὴ Ραψωδία). 9 μ.μ. Μεγάλη συναυλία ὀρχήστρας καὶ ᾠδικῶν ἐκτελεστῶν. (Ἀπὸ κωμικὲς ὄπερες τοῦ Ρεσνίτζεκ, Ἀντάμ, Ροσσίνι, Μαγιάρ, Λόρτσιγκ, Μόζαρτ, Δονιζέττι, Σμετάνα, Κορνέλιους, Φλοτώφ, Νικολάϊ κλπ.). 11.30 μ.μ. Χορευτικὴ συναυλία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 7.20 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. (Χαΐνδελ: Κουϊντέττο φλάουτου. Μὰκ Ἤβεν: Κουαρτέττο δι' ἔγχορδα. Βόλφ: Ἰταλικὴ σερενάττα). 8.30 μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς ὀρχήστρας. 9.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 11.05 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ πιάνου. (Χάϋδν: Συμφωνία Νο 22. Μένδελσον: Κοντσέρτο διὰ πιάνο Νο 1. Ρίμσκυ-Κορσακώφ: Σεχεραζάδ).

ΛΟΝΔΙΝΟΝ - ΝΤΑΒΕΝΤΡΥ (κχ. 1149, μ. 261). 7.20 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ τραγουδιοῦ. 8.30 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ καὶ πιάνου. 11.30 μ. μ. Συναυλία μπάντας καὶ τραγουδιοῦ. (Ἀπὸ ὄπερες καὶ ὀπερέττες).

ΛΥΩΝ (κχ. 648, μ. 463). 10.30 μ. μ. Συναυλία ρουμανικῆς μουσικῆς. (Ἐνέσκου: Σουΐτα ὀρχήστρας. Γκολεστάν: Κοντσέρτο βιολοντσέλλου. Λαζάρι: Τσιγγάνος. Ἀλεξανδρέσκου: Μελωδίες: Κλέππερ: Μπαγκατέλλες).

ΒΟΡ. ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 814 μ. 369). 6 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 8.30 μ. μ. Ποικίλη μουσική. 9.40 μ.μ. Ἀκρόασις ὀπερέττας τοῦ Μπενάτσκυ. Ἀκολούθως: Χορός. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 8.20 μ. μ. «Κάρμεν», ὄπερα τοῦ Ζὼρζ Μπιζέ. 11.30 μ.μ. Χορευτικὴ συναυλία.

ΜΠΑΡΙ (κχ. 1059, μ. 283). 8.49—9.39 μ.μ. Εἰδικὴ μετάδοσις διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (κχ. 950, μ. 315). 8 μ.μ. Ἄγνωστα λίντερ τοῦ Βόλφ, ὑπὸ τοῦ βαρυτόνου Γκέρχαρντ Χύς. 9 μ.μ. Ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεσταί. 11.50 μ. μ. Χορευτικὴ συναυλία.

ΠΑΡΙ ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648). 8.45 μ.μ. Τραγοῦδι. 9.40 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν τοῦ Στρασβούργου. 10.45 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ σολίστ. (Γαλλικὴ μουσική). 1 μ.μ. Χορός.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 432). 9.45 μ.μ. Ποικίλη ὥρα. 10.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. (Μέγα Ρωσικὸν Πάσχα. Εἰσαγωγή: «Τσὰρ Σαλτάν». Σμίτ: Διονυσιακὸν ποίημα). 11.45 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. (Ἐμμανουέλ: Προμηθεὺς Δεσμώτης. Πιερνέ: Ὁ Γκιούλιβερ καὶ οἱ λιλιπούτειοι. Μουσσόργκσκυ: Εἰκόνες ἀπὸ μίαν ἔκθεσιν). 12.45 μ.μ. Χορός.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 6.50 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας, πιάνου καὶ τραγουδιοῦ. 8.05 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τὴν αἴθουσαν Σμετάνα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Φρὶτς Μπούς. 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 5.30 μ.μ. «Οἱ ἀρχιτραγουδισταὶ τῆς Νυρεμβέργης», ὄπερα τοῦ Βάγνερ, ἀπὸ τὸ θέατρον «Κάρλο - Φελίτσε» τῆς Γενούης. 9.40 μ.μ. Τραγοῦδι. 10.30 μ.μ. Συναυλία μπάντας. 12.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (κχ. 574, μ. 523). 7 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις παλαιῶν Γερμανῶν συνθετῶν. (Τρίο παλαιᾶς μουσικῆς. Τσέμπαλο, βιόλα ντ' ἀμόρε, βιόλα ντὰ γκάμπα). 9 μ.μ. Ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεσταί. 11.45 μ.μ. Χορευτικὴ συναυλία. 1 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ἐκ δίσκων.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (κχ. 913, μ. 329). 9 μ. μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγοῦδι. 10.10 μ.μ. Στρατιωτικὴ ὀρχήστρα. 10.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10.40 μ.μ. Ἀπὸ τὴν «Χώραν τοῦ Χαμόγελου» ὀπερέτταν τοῦ Λεχάρ. 11.25 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 12.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 12.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 1 μ.μ. Τραγουδάκια.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 18)1)37 Ὥρα Ἀθηνῶν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ μεταδίδουν σήμερον οἱ κάτωθι σταθμοί:

ΓΕΡΜΑΝ. ΠΟΜΠΟΣ (κχ. 191, μ. 1571) 11 μ.μ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 11 μ.μ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π.Τ.Τ. (κχ. 695, μ. 432). 8.45, 9.30 καὶ 12.30 μ.μ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 10.45 μ.μ.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 9.05 καὶ 12 μ.μ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 6 μ.μ. «Τὸ χειμωνιάτικο τραγοῦδι». Ἀπαγγελία, ᾠδικὸν κουαρτέττο, σολίστ). 7 μ.μ. Δίσκοι. Ἀπὸ εὔθυμες ὀπερέττες. 8 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Συνθέσεις σχετικαὶ μὲ τὴν ναυτικὴν ζωήν. 11.30 μ.μ. Νυκτερινὴ μουσική.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339) 5.30 μ.μ. Οὐκρανικὰ τραγούδια. 6.15 μ.μ. Λίντερ τοῦ Μπετόβεν. 6.25 μ.μ. Δίσκοι. 8.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ τραγοῦδι. (Ἐνδιαφέρον πρόγραμμα). 10.30 μ.μ. Δίσκοι. 11 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ πιάνου. (Μένδελσον: Εἰσαγωγὴ «Ὀνείρου θερινῆς νυκτός». Λοπατνίκωφ: Κοντσέρτο διὰ πιάνο. Ραμπώ: Νυκτερινὴ λιτανεία. Ντεμπυσσύ: Ἑορτή). 12 μ.μ. Δίσκοι χοροῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 7 μ.μ. Συναυλία ἐκ δίσκων. (Ἀντάμ: Εἰσαγωγὴ «Ἂν ἤμουν Βασιλῆας». Βέμπερ: Ἀπὸ τὸ «Φράϊσουτζ». Λίστ: Ἱσπανικὴ Ραψωδία. Γιόχαν Στράους: Βάλτζερ. Πουτσίνι: Ἀπὸ διάφορες ὄπερές του κλπ. κλπ.). 8 μ.μ. Τραγούδια τῆς Χιτλερικῆς Νεότητος. 10.30 μ.μ. Νυκτερινὴ μουσική.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 6.20 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 7 μ. μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Ἀκρόασις μελοδράματος ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 5.05 μ.μ. Δίσκοι μὲ συνθέσεις Βίλχελμ Κίμζλ. 6.30 μ.μ. Λίντερ καὶ μπαλλάντες, ὑπὸ Τόννι Σβάϊμπερ, σοπράνο, 8.25 μ.μ. «Τὸ Δακτυλίδι τῶν Νιμπελούγκεν», τοῦ Βάγνερ. «Ὁ χρυσὸς τοῦ Ρήνου». Ἀπὸ τὴν Κρατικὴν Ὄπεραν. 11.35 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 7.05 μ.μ. Τραγοῦδι. (Μουσσόργκσκυ - Τσέζαρ). 7.35 μ.μ. Δίσκοι. 8.15 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 9.10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ βιολιοῦ. (Μπάχ, Μπράμς, Παγανίνι, Ρ. Στράους). 11.05 μ.μ. Δίσκοι. 12.05 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 365). 7.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 8.20 μ. μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9.25 μ.μ. Κουαρτέττο τοῦ Σμετάνα. 10.10 μ.μ. Τραγοῦδι. (Λίντερ καὶ ἄριες). 10.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΚΑΙΝΙΞΒΕΡΓΗ (κχ. 1031, μ. 291). 8.20 μ.μ. Τραγοῦδι. 9.10 μ.μ. Ποικίλη ᾠδικὴ καὶ ὀργανικὴ συναυλία. 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Ὀρχήστρα καὶ τσέμπαλο. (Χάϋδν: Παρτίτα διὰ πνευστά). Ντίτερσδορφ: Συμφωνία). 11.40 μ.μ. Νυκτερινὴ μουσική.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 7 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ φαγκόττου. (Σοῦμπερτ: Εἰσαγωγὴ εἰς ἰταλικὸν στύλ. Ντένερτ: Ντιβερτιμέντο. Πουτσίνι: Μελωδίες ἀπὸ τὴν Μανὸν Λεσκώ». Γιάκομπι-Βέμπερ: Πολωνέζα διὰ φαγκόττο κλπ. κλπ.). 8 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 11.30 μ.μ. Νυκτερινὴ μουσική.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 6.30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ Ὀτὲλ Βικτώρια. 8 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.40 μ. μ. Συναυλία ὀργάνου. 11.05 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 12.25 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ - ΝΤΑΒΕΝΤΡΥ (κχ. 1149, μ. 261). 8.40 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 9.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10.30 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου τοῦ Φωρέ. 11.35 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 12 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. (Μπάχ, Ραμώ, Δούγλας, Φωρέ: 4 λίντερ. Κόλλινς). 1.15 μ.μ. Χορός.

ΛΥΩΝ (κχ. 648, μ. 463). 10.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ τραγοῦδι. Χορωδία. (Μπετόβεν: 8η Συμφωνία. Φωρέ, Ντεμπυσσύ, Βάγνερ).

ΜΙΛΑΝΟΝ (κχ. 814, μ. 369). 6.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10.40 μ.μ. Κωμῳδία. Ἀκολούθως: Μουσικὴ χοροῦ. 12.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 8 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. (Συνθέσεις Σοῦμπερτ, Ντβόρζακ, Ἔγκ). 10.10 μ.μ. Τραγούδια τοῦ Μονάχου. Ποικίλοι ἐκτελεσταί. 11.50 μ.μ. Ποικίλη συναυλία τραγοῦδι καὶ χορός.

ΜΠΑΡΙ (κχ. 1059, μ. 283). 8.49—9.39 μ.μ. Εἰδικὴ μετάδοσις διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (κχ. 950, μ. 315). 9.10 μ.μ. Μεγάλη ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεσταί. 11.30 μ.μ. Μεγάλη εὔθυμη συναυλία. (Χορευτικὴ ὀρχήστρα, τενόρος).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π.Τ.Τ. (κχ. 695, μ. 432). 10 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Ντυκάς. 10.30 μ. μ. «Ὀθέλλος», τραγῳδία τοῦ Σαίξπηρ.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 8.25 μ. μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. (Ἐνδιαφέρον πρόγραμμα ἀπὸ κλασσικὲς ὀπερέττες). 10 μ. μ. Ἀπὸ τὸν «Βόριδα Γκοντουνώφ», τοῦ Μουσσόργκσκυ. 11.20 μ. μ. Δίσκοι. 12 μ. μ. Συναυλία ὀργάνου. Μουσικὴ Μπάχ.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 9.40 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ τραγουδιοῦ. (Ὁ Τίτο Σκίπα καὶ ἡ Λίνα Παλιοῦγκι). 10.50 μ.μ. Συναυλία βιολοντσέλλου καὶ πιάνου. 11.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 12.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (κχ. 574, μ. 522). 11.30 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ ὑπὸ Χίλδε Κέεφερ - Μπλούτχαρντ. 11.45 μ.μ. Νυκτερινὴ μουσική. 1 μ.μ. Ἐκλεκτὸν πρόγραμμα κλασσικῆς μουσικῆς.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (κχ. 913, μ. 329). 8.05 μ. μ. Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ τραγοῦδι. 9 μ. μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 10.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.10 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 12.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΡΙΤΗΝ 7 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.
ΠΕΜΠΤΗΝ 8 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ.μ. διὰ Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.
Κεντρικὸν Πρακτορεῖον Ἠλ. Κουνουγέρη. Τηλέφ. 40-611. Ἐν Ἀθήναις ἅπαντα τὰ Πρακτορεῖα Ταξιδίων.

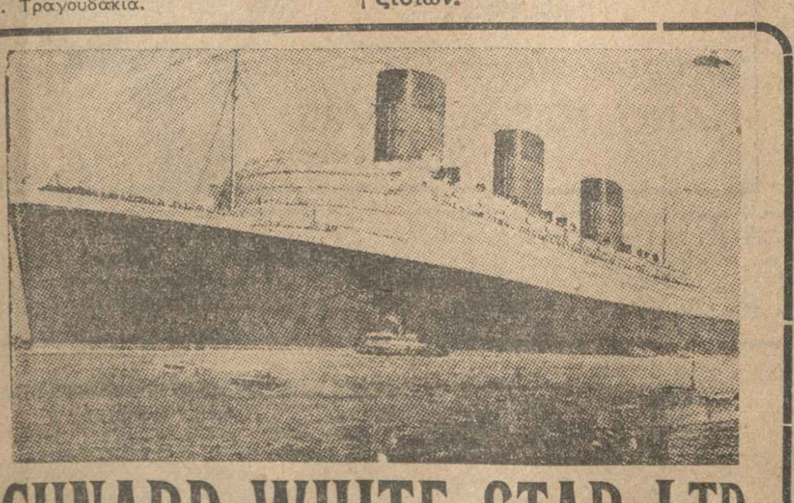

CUNARD-WHITE STAR LTD
EXPRESS-NEW YORK
Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΕΙΡΑΙΩΣ μέσῳ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
διὰ τῶν πλωτῶν κολοσσῶν:
«ΑΚΟΥΪΤΑΝΙΑ» (τόν. 54.000), 20 Ἰανουαρίου
«ΜΠΕΡΕΝΚΑΡΙΑ» (τόν. 60.000) τὴν 27 Ἰανουαρίου
«ΚΟΥΪΝ ΜΑΙΡΗ» (τόν. 80.000) τὴν 3ην Φεβρουαρίου
Διάπλους Ὠκεανοῦ ἡμέραι 4.
Οἱ ἐπιβάται τούριστ θέσεων ταξιδεύουν καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν εἰς β' θέσιν. Αἱ ἀποσκευαὶ ἀποστέλλονται δωρεάν.
Εἰσιτήρια καὶ πληροφορίαι εἰς ὅλα τὰ ἀνεγνωρισμένα τουριστικὰ καὶ ταξιδιωτικὰ γραφεῖα. Γενικὸς Πράκτωρ: ΠΑΝΟΣ Δ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ, ὁδὸς Ρέπουλη 2, Πειραιεύς. Τηλ. 41-257

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΙΑΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην ἑορτάζει μεγαλοπρεπῶς ὁ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ζακύνθου καὶ Ὠλένου (Κυψέλης) ὁ ἐνοριακὸς Ὀρφανοτροφιακὸς Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου.

Ὁ ἑσπερινὸς μετ' ἀρτοκλασίας θὰ ἀρχίσῃ τὴν 6ην μ. μ. ὁ δὲ ὄρθρος τὴν 8ην π. μ. καὶ ἡ θεία λειτουργία, καθ' ἣν θὰ χοροστατήσῃ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, τὴν 9ην π. μ.

Ἡ Ἐπιτροπή

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρόσκλησις ὑποψηφίων διὰ Σχολὴν Εὐελπίδων ὅπως ὑποβάλωσι σχετικὰς αἰτήσεις.

Κατὰ τὸν προσεχῆ Αὔγουστον 1937 θὰ διενεργηθῇ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν μαθητῶν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Εὐελπίδων.

Ἐπιθυμοῦσα ἡ Ὑπηρεσία ὅπως, μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, γνωρίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελλόντων νὰ συμμετάσχωσι εἰς τὸν διαγωνισμόν, καλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅπως συμμετάσχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου νὰ ὑποβάλωσιν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1937 διὰ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων των σχετικὴν ἐπὶ χαρτοσήμου αἴτησιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων συντεταγμένην συμφώνως πρὸς τὸ συνημμένον ὑπόδειγμα. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσιν ἀπαραιτήτως δέον μέχρι 15 Ἰουλίου 1937 νὰ ὦσιν ἀπόφοιτοι Γυμνασίου ἢ Λυκείου τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἄγωσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ 21ου ἔτους μὴ συμπεπληρωμένου κατὰ τὸ ἔτος τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Διὰ νεωτέρας διαταγῆς θὰ καθορισθῇ ὁ χρόνος διενεργείας τῶν ἐξετάσεων, τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ πιστοποιητικὰ ἅτινα δέον νὰ ὑποβάλωσιν οἱ ὑποψήφιοι, ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τούτων, τὰ μαθήματα εἰς ἃ θὰ ἐξετασθῶσι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων.

Πάντως οὐδεὶς θὰ γίνῃ δεκτὸς πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἂν προηγουμένως δὲν ἔχῃ ὑποβάλει τὴν σχετικὴν αἴτησιν ὡς ἀνωτέρω καθορίζεται.

Αἰτήσεις θὰ ὑποβληθῶσι καὶ παρὰ τῶν φοιτώντων εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν Γυμνασίου ἢ Λυκείου δεδομένου ὄντως ὅτι μέχρι 15ης Ἰουλίου 1937 θὰ ὦσιν τελειόφοιτοι.

Ὑπόδειγμα αἰτήσεως

Ἐν . . . . . (1) τῇ . . . . . (2)

ἰδιώτης. . . . (3) Κάτοικος. . . . (4)

Πρὸς

Τὸν Διοικητὴν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων

Ἀθήνας

Αἴτησις συμμετοχῆς τοῦ (5) υἱοῦ μου εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν Στρατιωτ. Σχολὴν Εὐελπίδων.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω ὅτι ἐπιθυμῶ ὅπως ὁ υἱός μου συμμετάσχῃ εἰς τὸν διενεργηθησόμενον διαγωνισμὸν διὰ τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων.

Πρὸς τοῦτο ὑπευθύνως συμπληρῶ τὸ συνημμένον δελτίον.

Ὁ αἰτῶν

1) Τόπος.
2) Ἡμέρα, Μήν, Ἔτος.
3) Ὀνοματεπώνυμον.
4) Τόπος διαμονῆς καὶ Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις.
5) Ἐν περιπτώσει κηδεμονίας «τοῦ παρ' ἐμοῦ κηδεμονευομένου νέου».

Δελτίον Ὑποψηφίου

(ὅπερ δέον νὰ συμπληρωθῇ παρὰ τοῦ γονέως ἢ κηδεμόνος)

1) Ὀνοματεπώνυμον καὶ ὄνομα πατρὸς τοῦ ὑποψηφίου.
2) Τόπος καταγωγῆς (Νομὸς — Ἐπαρχία, πόλις ἢ χωρίον).
3) Τόπος εἰς ὃν διαμένει μονίμως (πόλις ἢ χωρίον, ὁδός, ἀριθμός, κ.λ.π.).
4) Εἰς ποῖον ἀστυνομικὸν διαμέρισμα ἀνήκει ἡ κατοικία του εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν διαμένει εἰς μεγάλην πόλιν.
5) Πότε ἀπεφοίτησε καὶ ἀπὸ ποῖον Γυμνάσιον ἢ Λύκειον.

Ἂν φοιτᾷ εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν εἰς ποῖον Γυμνάσιον ἢ Λύκειον φοιτᾷ.

6) Ποῖον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός του.

Ἐν . . . . τῇ 1937

Ὁ Κηδεμὼν

Σημείωσις: Τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 στοιχεῖον δὲν ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμενόντων ὑποψηφίων.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 2.000 ΤΟΝ. ΚΡΙΘΗΣ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ προφορικῶν προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν δύο χιλιάδων (2.000) τόννων κριθῆς.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 25ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ καθ' ἑκάστην 12—1 ὥραν παρὰ τῷ Γραφείῳ Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν τῆς Τραπέζης.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥ ΚΑΤ

Ἡ διανομὴ τοῦ Τηλ κοῦ Καταλόγου θὰ σθῇ καὶ σήμερον Κυ 17ην τρέχ. ἀπὸ τῆς 8ης νῆς μέχρι τῆς 2ας μετα βρίας καὶ εἰς τὰ μέρη:

ΑΘΗΝΑΙ Κεντρικόν, Σταδίου 11α.

ΠΑΤΗΣΙΑ, ὁδὸς Ἱερο μων 24

ΠΕΙΡΑΙΑ, ὁδὸς Ναυ Μπῆττυ 22

ΚΗΦΙΣΙΑ, ὁδὸς Ζηρ

Διὰ τὴν διανομὴν το ταλόγου δέον ἀπαρα νὰ προσκομίζηται τὸ δελτάριον δεόντως γραμμένον καὶ ὁ παλαι τάλογος.

Ἄνευ τοῦ δελταρ θὰ παραδίδηται ὁ Κ γος.

Ὁ μὴ προσάγων τὸν ὸν κατάλογον θὰ χρεοῦ 15 δραχμάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙ ΛΕΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΙΓ

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-

Διακηρύττει ὅτι δέχετα γίστους προσφορὰς μέχρ σημβρίας τῆς 15ης Φεβρ ἐ. ἡμέρας Δευτέρας, διὰ μήθειαν Ἑλληνικῶν Λιγ ἕπεται:

Α) ΔΙΑ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΟΝΝΩΝ παραδοτέων μηνῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώ δημοπρασίας.

Ἡ Β) ΔΙΑ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΟΝΝΩΝ παραδοτέων μηνῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώ δημοπρασίας.

Ἡ Γ) ΔΙΑ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΟΝΝΩΝ παραδοτέων μηνῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώ δημοπρασίας.

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς μοπρασίαν ἀπαιτεῖται δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδ 000).

Πληροφορίαι καὶ ὅροι φῆς ὑποχρεώσεων παρέχον ἐνδιαφερομένοις καθ' ἑκάσ 11.30' π. μ. μέχρι 1 μ. γραφείοις τῆς Ἑταιρείας Σταδίου 4, Μέγαρον Ταμείου, Ὄροφος 4ος).

Ἡ Ἑταιρεία ἐπιφυλάσσ αὐτὴν τὸ δικαίωμα ὅπως, ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ἀνοίγμα προσφορῶν, προτιμήσῃ ἐξ αὐτῶν, ἣν ἤθελε θεωρ φέρουσαν κατὰ τὴν ἀπο τῆς κρίσιν ἢ καὶ ν' ἀπορ σας τὰς προσφορὰς ἐὰν νη ταύτας μὴ ἱκανοποιη

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἰα 1937.

(Ἐκ τῆς Διευθ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩ ΑΜΑΛΙΕΙΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφα κορασίων προκηρύσσει δαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν διαγωνισμόν, διὰ τὴν προσχεδίων τῶν νέω ἀνεγερθησομένων εἰς τὸ ρουσίῳ κτῆμα αὐτοῦ, θήσεται τὸ Ἵδρυμα.

Τὰ ἐν λόγῳ κτίρια, στον κατ' ἀριθμὸν ἐντὸς νου χώρου 52.000 τετρ. ον νὰ περιλαμβάνουν ἅπα παιτούμενα διὰ τὴν χρονισμένων ὅρων τῆς ὑγιεινῆς, στέγασιν, μόρφωσιν 300 ἐπὶ τοῦ φανῶν κορασίων, μὲ τὴν τῶν ἀπαιτηθησομένων διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμ εἰς 500.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς τῶν κτιρίων καὶ τῆς ἐσωτερ τῶν διαρρυθμίσεως, εἰδικ καὶ πᾶν ὅτι σχετικὸν περιλ ται εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ κτονικοῦ Διαγωνισμοῦ, δύνανται νὰ ζητῶσι, μετὰ διαγράμματος τοῦ κτήματ Ἀρχιτέκτονες, ἀπευθυνόμε Γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος 2) καθ' ἑκάστην ἐργάσιμο 9—11 π.μ. καὶ 2—4 μ.μ.

Ἡ προθεσμία τῆς ὑποβο προσχεδίων λήγει τὴν 15ην 1937.

Βραβεῖα ὡρίσθησαν δρ. διὰ τὸ πρῶτον, δρχ. 75.000 δεύτερον καὶ δρχ. 50.000 τρίτον.

(Ἐκ τοῦ Γραφ

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙ «ΜΠΡΙΣΤΟΛ»

Τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Σταδίου Ξενοδοχεῖον στόλ» (Μέγαρον Εὐταξία καινισθὲν τελείως μὲ ὅλα χρονα κομφὸρ ἤτοι νερὰ καὶ κρύα, Καλοριφέρ, Λουτρὰ καὶ αἴθουσαι ἀναψ νεχίζει τὰς ἐργασίας του Δ)σιν τοῦ κ. Ἰωάννου Κο Διὰ τοὺς συνεχῶς διαμέ διαιτέρα συμφωνία.

Τηλεφωνικὴ σύνδεσις Ἐπαρχιῶν. Ἀριθ. τηλεφ.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΤΟΛΟΥ

Ἐκ τῶν μεγαλυτέρων λαχνῶν τῆς κληρώσεως 31ης Δεκεμβ 1936 ἐπληρώθησαν μέχρι σήμερον οἱ ἑξῆς:

Κ. Κυριαζίδης καὶ Βεζύρης	Θεσ)νίκη Δρχ.	125.0
Α. Σταυρίδης μέσον Ἐθν. Τραπέζης	» »	125.0
Χάϊδω Χατζημανώλη μέσον Ἐθν. Τραπέζης	» »	125.0
Θ. Μηλιάδης μέσον Ἐθν. Τραπέζης	» »	125.0
Βασ. Κωνσταντινίδης τεχνίτης Καλλιθέα	Ἀθῆναι »	75.0
Μην. Γαλακτίδης αὐγοπώλης Συν. Συγγροῦ	» »	75.0
Ἀνώνυμος, Καλλιθέα	» »	75.0
Κατίνα Κουσουλάκου, Τρώων 8 Πετράλωνα	» »	75.0
Ἀπ. Μπούρας	Κέρκυρα »	75.0
Χρ. Ἀγ. Παπλινέλης μέσον Ἐθν. Τραπέζης	» »	75.0
Ἀνδρ. Κουρακιώνης μέσον Ἐθν. Τραπέζης	» »	50.0
Σπ. Σταυροδῆμος π. μηχ., Ζωσιμαδῶν 53	Πειραιεὺς »	50.0
Ἀνώνυμος	Ἀθῆναι »	50.0
Κωνστ. Γασπάρης ἰδ. ὑπάλ. Βαλτινοῦ 19	» »	50.0
Βασ. Καραμέτης, ἀρχιφύλαξ ἀστ. πόλεων	» »	25.0
Κων. Δημαρέσης, ὑποδηματοποιὸς Μπάστα	Καλάμαι »	25.0
Δ. Γ. Γεωργόπουλος δι' Ἐθν. Τραπέζης	Μεσολόγγιον »	25.0
Ἰωάν. Αἰγινίτης, μηχανικὸς Μιχ. Βόδα 23	Ἀθῆναι »	20.0
Τράπ. Ἐμπορ. Πίστεως διὰ λογ)σμὸν τρίτου	» »	20.0
Π. Καλόβουλος ἔμπορ. (διὰ Κ. Παπανικολάου)	Βόλος »	20.0
Ἰ. Α. Παπανικολάου δι' Ἐθν. Τραπέζης	Λάρισα »	12.50
Ἐμ. Καραλίδης διὰ λ)σμὸν Χ. Ταραχοπούλου	Ἀθῆναι »	12.50
Β. Χατζηϊερεμίας διὰ λ)σμὸν τρίτου	» »	12.50
Χ. Τριανταφυλλόπουλος διὰ λ)σμὸν τρίτου	» »	12.50
Ἀνώνυμος	» »	
Ἐκ προηγουμένων κληρώσεων ἐκέρδισαν:		
Ἠλ. Μοδιάνο	Θεσ)νίκη »	25.00
Κων. Παπαζήσης δι' Ἐθν. Τραπέζης	» »	50.00
Ι. Γιαννακόπουλος, ὀπωροπ., Ἱερὰ ὁδ. 25	Ἀθῆναι »	12.50

«ΓΚΡΕΚ

Ο ΚΑΙΡΟΣ

ΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Δελτίον τῆς Μετεωρο ογικῆς ὑπηρεσίας) —

(17 Ἰανουαρίου) ωσις καιροῦ. Ὁ καιρὸς πιθανῶς σήμερον ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα λίαν νεφελώδης ἢ τῆς μετ' ἀσθενῶν τινων ἀνὰ τὰ ὀρεινὰ τῆς βορειο-Ἑλλάδος καὶ ἀνὰ τὴν λοιαν αἴθριος ἢ ὀλίγον νεφεμεταβαλλόμενος εἰς νεφεθερμοκρασία ὀλίγον ἀνωχθὲς καὶ οἱ ἄνεμοι θὰ εἰς μὲν τὸ Ἰόνιον ἀπὸ ἕως ἀνατολικῶν διευθύνσεασθενεῖς ἢ μέτριοι ἐνισχυόνὰ τὴν λοιπὴν δὲ χώραν ρείων ἕως ἀνατολικῶν διευὡς ἀσθενεῖς ἢ μέτριοι. ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις Σαββάτου. Περὶ τὰ ανατοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὴν βορειΕὐρώπην καὶ τὴν βόρειον βαρομερικαὶ ὑφέσεις. Ἀδυτικὴν καὶ κεντρικὴν Μεκαὶ τὸν Εὔξεινον, ἀσθενὴ τρικὰ ἐλάχιστα. Περὶ τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον πεμηλῶν πιέσεων. Ἀνὰ τὴν Εὐρώπην καὶ Μεσόγειον ἐκον ἀντικυκλωνικὸν σύστηὁποίου αἱ κεντρικαὶ περιολύπτουν τὴν βόρειον Ρωκαιρὸς ἐν Μεσογείῳ νεφελωνεφοσκεπὴς μετὰ τινων βροτὰς κεντρικὰς λεκάνας Ἄνεμοι ἀνατολικὴν Μεσόπικρατοῦντες βόρειοι ἕως κοί, λοιπὴν νοτιοανατολινοτιοδυτικοὶ γενικῶς ἀσθεμέτριοι καὶ ἀνὰ τὰς κεντριλάνας αὐτῆς ἕως ἰσχυροί. Καιρὸς λίαν νεφελώδης, νοτιοδυτικοὶ ἀσθενεῖς, θάγαληνιαία. Ἰόνιον. Καιρὸς πῆς, ἄνεμοι νότιοι ἕως ἀσι ἀσθενεῖς ἢ μέτριοι, θάὀλίγον τεταραγμένη. Αἰγαῖτικόν. Καιρὸς ὀλίγον νεφεἢ νεφελώδης, ἄνεμοι βόρος βορειοανατολικοὶ ἀσθεμέτριοι, θάλασσα ὀλίγον τεένη ἕως τεταραγμένη. Ὁ χθὲς ἐν Ἀθήναις. Ἀτμοἡ πίεσις εἰς ἐπιφάνειαν θατῆς 8 ὥρ. π. μ. 770,3, τῆς 769,1, θερμοκρασία μεγίἐλαχίστη 2,2, τῆς 14 ὥρ. οτέρα τῆς χθὲς κατὰ τρεῖς Ὑγρασία μεγάλη. Ἐν Ὁ καιρὸς ἦτο ἄστατος ων βροχῶν ἀνὰ τὸ βόρειον καὶ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου ων χιόνων ἀνὰ τὰ ὀρεινὰ κεδονίας, τῆς Εὐβοίας καὶ της. Κατὰ τὸ λῆξαν 24ωρον μέχρι τοῦδε συγκεντρωθένπροφοριῶν, ἀνὰ τοὺς σταθοῦ δικτύου τὰ μὲν ἐλάχιστα ρασίας ἐκυμάνθησαν μεταξὺ καὶ 9 ἄνω τοῦ μηδενὸς τὰ δὲ μεταξὺ 9 καὶ 14 βαθμῶν.

Πρῶται ἀρχαὶ τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ τεχνικὴ διδασκαλία εἰς τὴν Ἑλλάδα

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λόγιον τοῦ γνωστοῦ Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου Βέλκερ, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1842. Ἀπὸ τὰ δωμάτια τῆς οἰκίας Βλαχούτση, μᾶς πληροφορεῖ ὁ Βέλκερ, τρία διετίθεντο διὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν μοντέλλων. Μία αἴθουσα προωρίζετο διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθηματικῶν καὶ δύο δωμάτια διὰ τὸ σχέδιον. Ἡ συρροὴ τῶν μαθητῶν ἦτο μεγίστη. Ὁ ἀριθμὸς των κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἀνήρχετο μέχρι 400 καὶ 500, ὥστε νὰ μὴ τοὺς χωροῦν αἱ αἴθουσαι τοῦ σχολείου.

Ὑπὸ τὴν μορφὴν αὐτὴν τὸ τεχνικὸν σχολεῖον ἐλειτούργησε ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη. Τὸ 1843 (Β. Διάταγμα 9 Νοεμβρίου) μετονομάζεται εἰς «Σχολεῖον Τεχνῶν» καὶ διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα: α) Σχολεῖον Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν πρὸς τελειοποίησιν τῶν τεχνιτῶν. β) Καθημερινὸν σχολεῖον πρὸς ἐκπαίδευσιν νέων τεχνιτῶν καὶ γ) Ἀνώτερον σχολεῖον διὰ καθημερινὴν διδασκαλίαν τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ὑπάγεται δὲ πλέον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὸ 1863 ἡ μορφὴ τοῦ σχολείου τροποποιεῖται περισσότερον καὶ πλησιάζει πρὸς τὴν μορφὴν Πολυτεχνείου, ὡς ἐννοοῦμεν τοῦτο σήμερον. Ἀντὶ τοῦ «Σχολείου Τεχνῶν» τὸ 1887 ἱδρύεται ἡ «Σχολὴ βιομηχάνων τεχνῶν», ἡ ὁποία καὶ ἐγκαθίσταται εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἀνεγερθέντα, δαπάναις τῶν ἐκ Μετσόβου εὐεργετῶν Ἀβέρωφ, Τοσίτσα καὶ Στουρνάρα, μεγαλοπρεπῆ κτίρια. Τὸ 1914 ἡ «Σχολὴ βιομηχάνων τεχνῶν» μετωνομάσθη εἰς «Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον», τίτλον τὸν ὁποῖον διατηρεῖ μέχρι σήμερον.

Ἡ ἀνέγερσις τόσον μεγαλοπρεπῶν, διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μάλιστα, κτιρίων, πρὸς ἐγκατάστασιν ἀνωτάτης τεχνικῆς σχολῆς, ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν τότε λογιωτάτων. «Πολλοὶ ἠγανάκτησαν—γράφει ὁ Ι. Σκαλτσούνης (Σκέψεις περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας, 1868) ἐπὶ ταῖς γενομέναις δαπάναις πρὸς ἀνέγερσιν οὕτω μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος». Ἀλλ' ὁ συγγραφεύς, ὀξυδερκέστερος τῶν λογίων τῆς ἐποχῆς, ἐκάλει τοὺς εὐεργέτας νὰ προσφέρουν «ὡς ἐκ περισσοῦ μικράν τινα θυσίαν καὶ πρὸς ἐγκαινίασιν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ τέχνης ἐξ ἧς κατὰ μέγα μέρος προσδοκῶνται ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν παλιγγενεσία καὶ ἀνόρθωσις». Καὶ πραγματικά, ἡ ἑλληνικὴ νεολαία εὑρῆκε, εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς καὶ τὰ προσηρτημένα κατώτερα σχολεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, καθὼς καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τὴν πλέον ἐπωφελῆ ἐνασχόλησιν, διὰ τὸν ἑαυτόν της καὶ διὰ τὴν χώραν ὁλόκληρον.

Γ. Ζ.

Στὸ οἰκογενειακὸν Κέντρον
Γ. Ν. ΛΑΖΑΝΗ
Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 106
Ἀπὸ σήμερον κάθε βράδυ ἡ ἐκλεκτὴ ντιζὲζ
ΣΟΥΛΑ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ
μὲ πλούσιον πρόγραμμα τῇ συνοδείᾳ τῆς πλήρους ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δαιμονίου βιολίστα κ. ΚΑΝΕΛΛΙΔΟΥ. Ἐπίσης ὁ δημοφιλὴς τζὰζ-μπανίστας ΦΕΛΙΞ ΤΑΡΝΤΙΕΛ.
Τὸ τμῆμα τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ συγκεντρώνει τακτικῶς τὸν ἐκλεκτότερο κόσμο.
Συγκοινωνία τράμ 10—11—16 καὶ Λεωφορεῖα Γκύζη.

ΙΤΑΛΙΑΝ ΛΑΪΝ
Ἀναχωρήσεις διὰ
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Τὸ ὑπερωκεάνειον
«REX»
54.000 τόννων
θ' ἀναχώρησῃ ἐκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ τὴν
28 Ἰανουαρίου
Τὸ ὑπερωκεάνειον
«SATURNIA»
θ' ἀναχώρησῃ ἐκ ΠΑΤΡΩΝ τὴν
29 Ἰανουαρίου
Τὸ ὑπερωκεάνειον
"CONTE DI SAVOÏA"
Τὸ πλοῖον ποὺ δὲν ζαλίζει
54.000 τόννων
θ' ἀναχώρησῃ ἐκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ τὴν
4 Φεβρουαρίου
Διὰ πληροφορίας καὶ εἰσιτήρια ἀποταθῆτε πρὸς τοὺς Γενικοὺς Πράκτορας τῆς Ἑταιρείας
ΓΚΑΣΤΑΛΔΗ & ΣΙΑ
ἐν Ἀθήναις (ὁδὸς Σταδίου 60β), Πειραιεῖ, Πάτραις καὶ Θεσσαλονίκῃ, ὡς καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Τουρισμοῦ καὶ Μεταναστεύσεως.
«ΙΔΕΑ»

ΙΑΤΡΟΣ
ΧΡ. Ν. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ
Τ. διευθυντὴς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ προσφύγων Ἀθηνῶν τῶν ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων. Δέχεται: ὁδὸς Σατωβριάνδου 34. Ὧραι: 12—1 καὶ 6—8. Τηλέφ. 24-273.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἐπαγγελματικῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς Ἑνώσεως Ἑλληνίδων ὅπως εὐαρεστούμενα προσέλθωσιν εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Δευτέραν 25ην Ἰανουαρίου 1937 καὶ ὥραν 4 μ. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς Ὁμήρου 25.

Ἡμερησία Διάταξις:

Τροποποίησις Καταστατικοῦ.

Ἡ Πρόεδρος Κ. Παρρέν.

Ἡ Γραμματεὺς Κ. Καλάρη.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ διακηρύττει, ὅτι τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1937 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10ην πρὸ μεσημβρίας θέλει ἐνεργηθῇ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ὑπηρεσίας Κτημάτων Μ. Τ. Σ. κτίριον Κολοκοτρώνη 14 δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν τοῦ πεζοδρομίου πλευρᾶς Ἀμερικῆς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 4 κτιρίου μεταξὺ τῶν ἀσχολουμένων εἰς παρομοίου εἴδους ἐργασίας μὲ ἔκπτωσιν τοῦ ἐπὶ ὑπάρχοντος τιμολογίου.

Προϋπολογισμὸς δρχ. 20.000. Ἐγγυοδοσία συμμετοχῆς δρχ. 1000.

Ὅροι καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Κτημάτων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Μ.Τ.Σ.)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Γενικὴ Ἀποθήκη Ὑλικοῦ Ἀεροπορίας ἐκτίθησιν εἰς πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐνεργηθησόμενον ἐνώπιον τῆς παρ' αὐτῇ Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὰ ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ Γραφεῖα αὐτῆς τὴν 25ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 τὴν προμήθειαν πεντακοσίων (500) σινδονῶν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ὑποβληθησομένων τῇ Ἐπιτροπῇ μέχρι τῆς 11ης ὥρας τῆς 25ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ συνεχισθῇ καὶ διὰ προφορικῶν προσφορῶν.

Ἀπαραιτήτως ἡ προσφορὰ δέον νὰ παρακολουθῆται παρ' ἐγγυοδοσίας ἀντιπροσωπευούσης τὸ 5 % τῆς ἀξίας καὶ φορολογικῶν ἐγγράφων.

Τὰ ἔξοδα τῆς δημοσιεύσεως βαρύνουσι τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Ἐν Π. Φαλήρῳ τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1937.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Α. Υ. Α.

Ι. Λ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Ἐπισμηναγὸς Ἐπιμελητείας

Χρησιμοποιεῖτε πάντοτε μετὰ τὴν ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ στὸ εἶδωλον ὑγρὰν ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗΝ REX

ΡΟΔΟΣΤΑΓΜΑ γνήσιον ἔχει μόνον ὁ Ἀπ. Λέκας, Σκύρου καὶ Κυψέλης 80. Τηλέφ. 80—546.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κρατούμενος εἰς τὰς ἀγροτικὰς φυλακὰς Τίρυνθος πρώην δήμαρχος Πειραιῶς κ. Παναγιωτόπουλος ἔκαμε προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης, μὴ δεχθέντος κατὰ τὴν ἐξέτασιν αἰτήσεώς του περὶ ἀναστολῆς τῆς ποινῆς του τὴν προσμέτρησιν εἰς τὸ διπλοῦν τῶν ἡμερῶν τῆς παραμονῆς του εἰς τὰς φυλακὰς αὐτάς, ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν εἰργάζετο εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ τελευταῖος νόμος. Ὁ κ. Παναγιωτόπουλος εἰς τὴν προσφυγήν του ὑποστηρίζει ὅτι ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀναδρομικῶς.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Δυνάμει ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 12ου τμήματος, συνελήφθη καὶ προεφυλακίσθη ὁ Χρ. Μπαρμπάτσης, δικηγόρος, κατηγορούμενος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, ἀπάτῃ καὶ ὑπεξαιρέσει.

Ὁ συλληφθεὶς διεχειρίζετο ὡς πληρεξούσιος τοῦ Γ. Κατσέρη, ὁμογενοῦς ἐξ Ἀμερικῆς, 500 χιλιάδας δραχ. τὰς ὁποίας ἰδιοποιήθη. Ὁ Κατσέρης προκειμένου νὰ νυμφεύσῃ τὴν θυγατέρα του τοῦ ἐζήτησε πρὸ τινος καιροῦ τὰ χρήματά του, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐκεῖνος ἠρνήθη νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ, προφασισθεὶς ὅτι δὲν εἶχε λάβει παρ' αὐτοῦ χρήματα διὰ νὰ τὰ διαχειρίζεται.

Κατόπιν τούτου ὁ ἐξαπατηθεὶς κατήγγειλε τὸν δικηγόρον, ὅστις συνελήφθη προσθέτου ἀποδειχθείσης ἐκ τῶν ἀνακρίσεων τῆς ἐνοχῆς του.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ὁ Σύλλογος τῶν Ἀθηναίων παρακαλεῖ τὰ μέλη αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντα κατέχοντα ἱστορικὰ κειμήλια, σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἤτοι, ἔγγραφα, ὅπλα, σκεύη, εἰκόνας, ἐνδυμασίας κλπ. μέχρι τοῦ ἔτους 1863, χρονολογίας ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' ὅπως προσκομίσωσι ταῦτα μέχρι τέλους Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διοργανουμένης Ἐκθέσεως τῶν Ἀθηνῶν, ὁδὸς Ἁγ. Νικοδήμου καὶ Θουκιδίδου, ἵνα ἐκτεθῶσιν ἐν αὐτῇ.

Διὰ τὰ ὡς ἄνω χορηγεῖται ἀπόδειξις παραλαβῆς, θέλουσι δὲ ἐπιστραφῆ εἰς τοὺς δικαιούχους μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἐκθέσεως.

Εὐελπιστοῦμεν, ὅτι πᾶς Ἀθηναῖος θέλει συμβάλῃ εἰς τὴν πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τῆς Ἐκθέσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ πρόεδρος

ΛΑΜΠΡΟΣ Δ. ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΔΗΜ. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ

Δ. Γ. ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΗΣ
Ἰατρὸς εἰδικ. δερματ. ἀφροδ. νοσημάτων
Ἐκπαιδ. Βιέννῃ, Λειψίᾳ. Σατωβριάνδου 52 Β. 9—1, 4—7. Τηλέφ. 26-824

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

Ο ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΟΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Δημοσιεύεται εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ὁ κάτωθι ἀναγκαστικὸς νόμος «περὶ τοῦ τρόπου ἀπονομῆς σεβασμοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν σημαίαν καὶ γενικῶς εἰς τὰ Ἐθνικὰ σύμβολα», ἔχων ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1ον).— Κατὰ τὰς Ἐθνικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς δι' ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως καθοριζομένας ἑκάστοτε ἡμέρας ἑορτασμοῦ ἢ ἡμέρας πένθους ἅπαντα τὰ Δημόσια καταστήματα ὡς καὶ ἅπαντες οἱ καταστηματάρχαι καὶ οἱ κάτοικοι οἰκιῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναρτῶσιν ἐπὶ τῶν καταστημάτων των καὶ τῶν οἰκιῶν των τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

Προκειμένου περὶ τοπικῆς θρησκευτικῆς ἢ ἄλλης τελετῆς, ἑορτῆς ἢ ἐπισήμου ὑποδοχῆς προσώπων ὑποχρεοῦνται ὁμοίως εἰς τὴν ἀνάρτησιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὰ ἑκάστοτε δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως καθοριζόμενα.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάρτησις σημαιῶν ἄλλων Κρατῶν πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ ἑορτασμὸς ὁρίζεται πρὸς τιμὴν ἀφικνουμένων Ὑψηλῶν ξένων ἢ ἐκπροσώπων ξένων Κρατῶν ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις τῆς σημαίας τῶν Κρατῶν ὧν ὑπήκοοι τυγχάνουν τὰ τιμώμενα πρόσωπα.

Ἄρθρον 2ον).— Καθ' ἃς περιπτώσεις ἀναρτῶνται σημαῖαι εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας παραγγέλλεται παρὰ τῆς ἁρμοδίας Λιμενικῆς Ἀρχῆς ὁ προσήκων σημαιοστολισμὸς τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων κλπ., κατὰ τὰς ἑκάστοτε περὶ σημαιοστολισμοῦ τῶν πλοίων διατάξεις.

Ἄρθρον 3ον).— Ἑκάστη πόλις ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῆς κινήσεως τῶν ὁδῶν καὶ συνοικιῶν αὐτῆς διαιρεῖται δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως εἰς τομεῖς, ἑκάστου αὐτῶν διακρινομένου ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ καὶ Ε.

Αἱ κάτω τῶν εἴκοσι χιλιάδων κατοίκων πόλεις ὡς καὶ κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία διαιροῦνται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἰς τρεῖς ἢ καὶ δύο τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τελευταίων τούτων τομέων.

Ἄρθρον 4ον.— Αἱ ἀναρτώμεναι εἰς τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα σημαῖαι κατασκευάζονται ἐξ ὑφάσματος ἀνεξιτήλου ἀποχρώσεως, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς ἀναρτήσεως σημαιῶν ἐφθαρμένων καὶ ἀποχρωματισμένων.

I.—Σημαία ὑποδείγματος φρουρίου. Εἶνε ὀρθογώνιον οὗτινος τὸ ἐμβαδὸν εἶνε κυανοῦν διαιρούμενον εἰς τέσσαρα ἴσα μικρότερα ὀρθογώνια δι' ἑνὸς ὀρθίου σταυροῦ λευκοχρόου ἐκτεινομένου μέχρι τῶν ἄκρων τῶν πλευρῶν.

II.— Σημαία ὑποδείγματος Ναυτικοῦ. Σύγκειται ἐξ ἐννέα ὁριζοντίων ταινιῶν ἐξ ὧν αἱ 5 κυαναῖ καὶ αἱ 3 λευκαί, ὥστε ἡ ἄνω καὶ ἡ κάτω ταινία νὰ ὦσι κυαναῖ αἱ δὲ ἄλλαι ἐναλλὰξ λευκαὶ καὶ κυαναῖ. Εἰς τὴν ἄνω ἐσωτερικὴν γωνίαν τίθεται ὄρθιος λευκὸς ἰσοκέραιος σταυρὸς ἐκτεινόμενος μέχρι τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ περιέχοντος αὐτὸν κυανοῦ τετραγώνου, καταλαμβάνοντος ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. τρεῖς ταινίας κυανᾶς καὶ δύο λευκάς. Τὸ πλάτος τῶν κεραιῶν τοῦ σταυροῦ εἶνε ἴσον πρὸς τὸ τῶν ταινιῶν.

Ἄρθρον 5ον.— Κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθν. Ὕμνου (καὶ τοῦ ἐμβατηρίου τῆς σημαίας), ἅπαντες οἱ παριστάμενοι ἢ εὑρισκόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ ὀφείλουσι νὰ ἀπονέμωσι τὸν προσήκοντα χαιρετισμὸν ἱστάμενοι ὄρθιοι εὐπρεπῶς καὶ ἐν σιγῇ.

Ἀνάκρουσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ἐθνικὰς ἢ στρατιωτικὰς ἑορτὰς ἢ κατὰ τὰς τελετὰς ἀπονομῆς τιμῶν εἰς τὸν ἄγνωστον στρατιώτην, ἀφανῆ ναύτην ἢ ἐθνικοὺς εὐεργέτας ὡς καὶ εἰς συγκέντρωσιν δημοσίαν πατριωτικοῦ ἢ κοινῆς ὠφελείας σκοποῦ κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἐκδιδόμενα ἐπίσημα προγράμματα ἢ ὑπὸ ἀστυνομικῶν διατάξεων ρυθμιζόμενα.

Ἄρθρον 6ον.— Κατὰ τὴν διέλευσιν ἐνόπλου στρατιωτικοῦ τμήματος μετὰ τῆς σημαίας, κατὰ τὴν ἔπαρσιν ἢ ὑποστολὴν σημαίας φρουρίου ἢ στρατιωτικοῦ καταστήματος καθ' ἣν ἀποδίδονται τιμαὶ ὑπὸ τεταγμένης φρουρᾶς καὶ σάλπιγγος, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔπαρσιν σημαίας εἰς ἐπισήμους συγκεντρώσεις καὶ ἀθλητικὰς ἐπιδείξεις κατὰ τὴν προσέλευσιν ἢ διέλευσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ θρησκευτικῆς πομπῆς ἀνεγνωρισμένου θρησκεύματος πάντες οἱ πλησίον ἢ ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ παρευρισκόμενοι ὀφείλουσιν ἂν μὲν πορεύωνται νὰ σταθῶσιν ἂν δὲ κάθηνται νὰ ἐγερθῶσι καὶ στρεφόμενοι πρὸς τὸ μέρος τῆς σημαίας, τοῦ τιμωμένου προσώπου, τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἢ τῆς θρησκευτικῆς πομπῆς νὰ ἀπονέμωσι τὸν ὀφειλόμενον χαιρετισμὸν ἢ σεβασμὸν τηροῦντες σιγὴν καὶ ἱστάμενοι εὐπρεπῶς μέχρις οὗ ἀντιπαρέλθῃ ἡ σημαία, ἢ τὸ τιμώμενον πρόσωπον, τὰ Ἄχραντα Μυστήρια κ.λ.π. ἢ συντελεσθῇ ἡ ἔπαρσις ἢ ὑποστολὴ τῆς σημαίας τοῦ φρουρίου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 7ον.— Ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῆς ἡ ἀστυνομικὴ δύναται νὰ διατάσσῃ τὸ κλείσιμον τῶν καταστημάτων κατὰ τὰς ὥρας ἐπισήμου ὑποδοχῆς ὑψηλῶν προσώπων, ἐπισήμου ἑορτασμοῦ ἢ πένθους ἢ καὶ στρατιωτικῆς τελετῆς, ὡς καὶ ἑτέρου ἐξαιρετικοῦ καὶ ἐκτάτου γεγονότος.

Αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις δύνανται νὰ διατάσσωσι τὴν παράτασιν τῶν ἐργασιῶν τῶν καταστημάτων κατὰ τὴν ἰδίαν ἢ ἄλλην ἡμέραν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐργασίας τῶν ὡρῶν καθ' ἃς ἔμειναν κλειστά.

Ἄρθρον 8ον. Ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπουσία δημοσίων, στρατιωτικῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων ὀργανισμοῦ δημοσίου δικαίου ἐξ ἐπισήμου τελετῆς ἢ ὑποδοχῆς, δι' ἣν ἐξεδόθησαν ἐπίσημα προγράμματα ἢ διαταγαὶ δι' ὧν καλοῦνται νὰ παρευρεθῶσι συνιστᾷ βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα κολαζόμενον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 9ον.— Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ ἀναγκαστικοῦ τούτου νόμου προηγεῖται καὶ ἡ κάτωθι εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Μανιαδάκη:

«Μεγαλειότατε,

Μεταξὺ τῶν μεγάλων πάσης φύσεως προβλημάτων τῆς χώρας, τὰ ὁποῖα εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὰ ἡνία τοῦ Κράτους, ὑπῆρχον παραλλήλως καὶ ἠθικῆς φύσεως ζητήματα, ἅτινα ἐπιτακτικῶς ἠξίουν τὴν προσοχὴν αὐτῆς. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἐξάρσεως τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει ἡ διὰ τῆς ἐθνικῆς σημαίας συμβολιζομένη ἀξία. Ἡ ἄφθονος μέχρι τοῦδε συγκομιδὴ ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου ἀχρήστου ἐν πολλοῖς νομοθετικοῦ ὑλικοῦ ὑπῆρξεν ἄγονος ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ ζητημάτων πέραν τῆς σφαίρας τοῦ συμφέροντος ἐξικνουμένων. Τὸ Κοινοβούλιον δῆλον ὅτι ἠμέλησε ἂν μὴ καὶ ἐθεώρησε περιττὸν νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ παρόντα ἠθικῆς σημασίας θέματα. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος εἴτε ὡς μέλος τῆς κοινωνίας, εἴτε ὡς μέλος μιᾶς κοινῆς πατρίδος, ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως καὶ τονώσεως τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, ἐκ τῆς ἱκανοποιήσεως καὶ μόνον τῶν ὁποίων αὐτομάτως ἐπακολουθοῦσιν εὐγενεῖς ἐξορμήσεις καὶ ὠθοῦνται πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τὰ ἱστορικὰ πεπρωμένα τῶν λαῶν.

Ὁ πολίτης τῆς χώρας, ἵνα ἀπτότερον αἰσθανθῇ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ εἰδικώτερον τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ὡς τέκνου τῆς Πατρίδος ἔχει ἀνάγκην παραστάσεων καὶ συμβόλων δυναμένων νὰ θίξωσι τὰς εὐγενεστέρας τῆς ψυχῆς χορδὰς καὶ ἐξ ἐκείνας, ἃς μακροχρόνιος νάρκη καὶ ἀντεθνικὰ κηρύγματα τοσοῦτον ἀτυχῶς εἶχον ἀμβλύνει καὶ χαλαρώσει. Καὶ τὸ ἱερώτερον τῶν συμβόλων τούτων ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ Ἐθνικὴ σημαία. Καθηγιασμένη ἀπὸ τοὺς μεγάλους ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας, καθημαγμένη ἀπὸ τὰς θυσίας καὶ τὰ μαρτύρια τῶν ἐνδόξων ἡρώων, περικλείει ὑπὸ τὰς πτυχὰς αὐτῆς τὴν πλέον ζωντανὴν σύνοψιν τῆς ἱστορίας ἡμῶν ὡς ἔθνους καὶ ὡς φυλῆς. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς ἱστορίας ἡ ἐθνικὴ σημαία ὀφείλει νὰ εἶνε ἡ φωτεινοτέρα ἔκφρασις τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ ἡ ὡραιοτέρα ἐνσάρκωσις ὅλων τῶν ὁραμάτων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Καὶ θὰ εἶνε καὶ πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἐθνικὴ σημαία διὰ πάντα Ἕλληνα διαρκὴς ὑπόμνησις καὶ διαρκὴς πρόσκλησις πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἀνωτέρων προορισμῶν, πρὸς οὓς ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐνδόξου κληρονομίας ὀφείλει νὰ στρέψῃ οὗτος τὴν προσοχήν του χάριν τῆς ἐξυψώσεως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας πρὸς ἀνώτερα πάντοτε ἐπίπεδα.

Ἀλλ' ἵνα ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν Σημαία διεγείρῃ τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῶν πολιτῶν, ἵνα πλὴν τῶν ψυχικῶν συναισθημάτων ἐκδηλωθῇ ἡ ὀφειλομένη πρὸς ταύτην εὐλάβεια, ἐπιβάλλεται παραλλήλως ὅπως ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Σημαίας εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν μορφὴν καὶ τὸ κανονικὸν σχῆμα. Ἐπιβάλλεται χάριν τῆς ἰδέας, ἣν συμβολίζει, χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ὑπερηφανείας καὶ φιλοτιμίας τοῦ λαοῦ, ὅστις τελεῖ ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῆς. Τιμᾷ ἐκτὸς τῆς Πατρίδος καὶ ἑαυτὸν ὡς πολίτην ὁ ἐπαίρων εἰς τὸν πρὸ τῆς οἰκίας ἢ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ ἱστὸν Σημαίας τῶν κεκανονισμένων διαστάσεων καὶ χρωμάτων. Ἐνῷ ἀντιθέτως δεικνύει ἔλλειψιν ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ζημίαν εἰς τὸ κοινὸν προσφέρει, ὅστις διὰ πενιχρᾶς ἐκδηλώσεως περιέβαλε τὸ ἱερώτατον τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν συμβόλων.

Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τοὺς ἀνωτέρω λόγους, προήλθομεν διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ σχήματος καὶ τῶν διαστάσεων τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν χρωμάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀπονεμητέων τιμῶν ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν τόσον κατὰ τὰς ἐπισήμους στιγμὰς τῆς ἐπάρσεως καὶ ὑποστολῆς τῆς Σημαίας, ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐμφανίσεις ἐν περιπτώσει τελετῶν ἢ θρησκευτικῶν ἑορτῶν.

II.— Παράλληλον πρὸς τὴν ἐθνικὴν σημαίαν θέσιν ἐπέχει ὁ Ἐθνικὸς ἡμῶν Ὕμνος, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν μόνην ζωντανὴν πνοὴν ἥτις ἐκκινεῖ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἱστορίας ἵνα διὰ τῆς θέρμης αὐτοῦ τὸ μὲν κρατῇ ἀδιάπτωτον τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν φρόνημα καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ ἔθνους, τὸ δὲ ὅπως διανοίγῃ ὁρίζοντας καὶ ἐλπίδας πρὸς εὐρυτέραν πάντοτε ἀκτῖνα δράσεως. Ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ὕμνῳ παρελθὸν καὶ μέλλον ἐναγκαλίζονται καὶ δι' αὐτῶν ζωοποιοῦνται οἱ παλμοὶ οἱ ὠθοῦντες τὸν λαὸν πρὸς τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ πορείαν. Εἶνε ἀκόμη ὁ Ὕμνος ὁ παιὰν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ πλέον ζῶσα συνείδησις περὶ τῆς σημασίας αὐτῆς.

Ὁ κάματος τῶν ψυχῶν, ὑποδαυλιζόμενος ἀπὸ ἀνοσίαν ἐκμετάλλευσιν, εἶχεν ἀμβλύνει καὶ τὸν ἔναντι τοῦ ἱεροῦ τούτου συμβόλου ὀφειλόμενον σεβασμόν. Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ἐστείρευσαν αἱ πηγαὶ τῆς ἱστορικῆς φωνῆς ἡ ἀναζωπύρωσις τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἶνε ἔργον ἐφικτόν. Καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην δὲν ἔπαυσε στρεφομένη ἡ ἐθνικὴ Κυβέρνησις. Συμπλήρωσιν δὲ τοιαύτην τῆς προσπαθείας αὐτῆς ἀποτελεῖ καὶ ἡ διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου καθοριζομένη ὑποχρέωσις περὶ τοῦ ἀπονεμητέου χαιρετισμοῦ εἰς ἃς περιπτώσεις, ἐξαιρετικὰς πλέον, ἐπιβάλλεται ἢ ἐνδείκνυται ἡ ἀνάκρουσις τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Ὕμνου.

III.— Ἡ ἔννοια τῆς θρησκείας ἀπετέλεσε διὰ τὸν Ἕλληνα τὸ πλουσιώτερον πνευματικὸν περιεχόμενον, ἐξ οὗ ἐνεπνέετο κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας, βραδύτερον δὲ ἤντλησε δυνάμεις διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἀπολύτρωσιν καὶ ἐξύψωσιν. Διὰ τοῦτο τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ ἅγια σύμβολα, συνυφασμένα εἰς ἱερὸν ἀδιάρρηκτον δεσμόν, ὑπῆρξαν πάντοτε ἡ πνευματικωτέρα πηγὴ ἐξ ἧς οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐξωρμήθησαν πρὸς δημιουργίαν τῆς νεωτέρας τοῦ ἔθνους ἱστορίας. Καὶ σήμερον ὁ δεσμὸς αὐτὸς εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων ὀφείλει νὰ εἶνε ἀδιαχώριστος.

Καὶ ὄχι μόνον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἱστορικὴν πραγματικότητα, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ἐκ τῆς θρησκείας ἐκπορευόμενος ἠθικὸς νόμος εἶνε ἡ μόνη πνευματικὴ δύναμις ἥτις σφυρηλατεῖ τὰς συνειδήσεις καὶ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑψηλοτέρας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀποστολῆς του. Διὰ τὸν Ἕλληνα ἰδιαιτέρως, ὅστις μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς γῆς ἐκ τῶν πρώτων ἠσπάσθη τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ μετέδωκεν αὐτὸν εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη διὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς ἣν τὸ πρῶτον μετεφράσθησαν τὰ Εὐαγγέλια, ἡ ὑποχρέωσις πρὸς σεβασμὸν τῆς θρησκείας κατακτᾷ μείζονα σημασίαν. Καὶ ἡ σημασία αὕτη ἀνακύπτει ἐπιτακτικωτέρα ἀκόμη σήμερον λόγῳ τῆς προσπαθείας, ἥτις χάριν τῆς ἐξυπηρετήσεως ὑλιστικῶν βλέψεων καταβάλλεται πρὸς διαστρέβλωσιν τῆς ἠθικῆς ἐννοίας καὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν αἵτινες ἐκπορεύονται ἐκ τῆς θείας διδασκαλίας.

Ἡ κομμουνιστικὴ καὶ ἀναρχικὴ κοσμοθεωρία βάλλει τὸ πρῶτον κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, διότι αὕτη κυρίως ὡς ἀνωτέρα ἠθικὴ ἰδεολογία, ἀποτελεῖ τὸν συνεκτικὸν δεσμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ δι' αὐτῆς καθίσταται πλέον συνειδητὴ ἡ ἐθνικὴ αὐτοῦ ἑνότης. Ἐὰν ὁ Ἕλλην παύσῃ ἢ ἔχῃ τὴν πίστιν του πρὸς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ τὰ ἠθικὰ αὐτῆς διδάγματα, τότε θὰ ἀποτελέσῃ εὐάλωτον θῦμα τῶν κομμουνιστικῶν θεωριῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ πίστις ἐπὶ τὴν θρησκείαν ἀποτελεῖ καὶ θὰ ἀποτελῇ τὸν μεγαλύτερον ἀντίπαλον τοῦ κομμουνισμοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ συνυπάρξῃ ὁ χριστιανὸς μὲ τὸν κομμουνιστήν. Ὁ χριστιανισμὸς ἐδίδαξε τὴν ἰσότητα διὰ τῆς ἀγάπης, ἐνῷ ὁ κομμουνισμὸς διδάσκει τὴν ἰσότητα διὰ τοῦ μίσους καὶ τῆς πάλης τῶν τάξεων. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον θεωροῦμεν ὅτι ἡ τόνωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ὡς τοῦ θεμελίου τῆς ἠθικῆς συγκροτήσεως τοῦ πολίτου καὶ εἰδικώτερον τοῦ Ἕλληνος, δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν μελημάτων καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Τὸ νομοσχέδιον περιλαμβάνει ἐλαφρὰς κυρώσεις, διότι προκειμένου περὶ παραγγελμάτων ἠθικοῦ περιεχομένου ρυθμιστὴς εἶνε ἡ συνείδησις πρὸς τὴν ἐξύψωσιν τῆς ὁποίας ἀποβλέπει τὸ παράγγελμα. Ὅπως δὲ τοῦ Συντάγματος τῆς χώρας ἡ τήρησις ἐπαφίεται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων, οὕτω καὶ τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἡ τήρησις ἐξαρτηθήσεται ἐκ τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ. Προσφέρει μίαν τόνωσιν ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ὑφ' οὗ καὶ πάλιν ἐμφορούμενος ὁ Ἕλλην τῶν ἡμερῶν μας θὰ καταστῇ ἄξιος τῶν πεπρωμένων καὶ τῆς ἀποστολῆς του ἐν τῷ κύκλῳ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.»

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. Φ. ΚΤΕΝΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος, δερματολόγος, δέχεται Θεμιστοκλέους 18. Τηλ. 24-573. Ἐμπιστ. ὁδηγίαι ταχυδρομικῶς.

ΙΑΤΡΟΣ Α. ΣΙΜΟΝΕΤΟΣ
Παθήσεις στομάχου καὶ νοσήματα θρέψεως (διαβήτης).
Σατωβριάνδου 50. Τηλ. 22-208.

Ἡ ἀθάνατος ἱστορία ἑνὸς ἀθανάτου ἀνδρός
ΛΟΥΪ ΠΑΣΤΕΡ
ΠΩΛ ΜΙΟΥΝΙ
ΙΔΕΑ

ΟΥΔΕΠΟΤΕ, ἡ Ἀθηναϊκὴ Κοινωνία εὗρε τὴν εὐκαιρία νὰ συγκεντρωθῇ ἀθρόα γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ ἕνα θέαμα ὅπως θὰ συγκεντρωθῇ ΑΥΡΙΟΝ στὴν ἀπέραντη καὶ ἀνετωτάτη αἴθουσα τοῦ πολυτελοῦς κινηματογράφου
ΟΡΦΕΥΣ
ὁ ὁποῖος ἔχει ὀργανώσει μιὰ ὄντως ἀριστοκρατικὴ ΠΡΕΜΙΕΡΑ μὲ τὴν ἀνεκτιμήτου ἀξίας κινηματογραφικὴ παραγωγὴ ΛΟΥΪ ΠΑΣΤΕΡ (Ταινία WARNER BROS).
Ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ βρεθῇ θέμα μὲ πειὸ ἁδρὲς περιπέτειες, μὲ πειὸ ζωντανὰ αἰσθήματα, μὲ πειὸ λεπτὴ δραματικότητα γιὰ νὰ ἠμπορέσῃ ὁ γίγας τῆς Τέχνης ΠΩΛ ΜΙΟΥΝΙ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἀνάγλυφο ὅλο τὸ ἰλιγγιῶδες ὕψος τῆς καλλιτεχνικῆς του πνοῆς.
ΑΥΡΙΟΝ τὸ ὡραιότερον θέαμα ἐπὶ τῆς ὀθόνης καὶ συγχρόνως ἐπὶ τῆς κοσμοβριθοῦς ἀπ' τὴν ἀθηναϊκὴ ἀριστοκρατία πλατείας τοῦ «ΟΡΦΕΩΣ».
ΝΕΟΝ ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ
ΥΠΟ ΔΥΟ ΣΗΜΑΙΑΣ ΡΟΝΑΛΝΤ ΚΟΛΜΑΝ ΚΛΩΝΤΕΤ ΚΟΛΜΠΕΡ
Πρωϊνὴ παράστασις μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας.
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.— Ὁ «ΟΡΦΕΥΣ» εἶνε ἀναμφισβητήτως ἡ ὑγιεινοτέρα αἴθουσα τῶν Ἀθηνῶν, λόγῳ τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως τοῦ ἀέρος της ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΩ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ διὰ συστήματος ΚΕΡΙΕΡ ἐφωδιασμένου μὲ ὅλας τὰς νεωτέρας εἰδικὰς τελειοποιήσεις, τὰς καὶ μοναδικὰς ἐν Ἑλλάδι.

ΑΝΕΥ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΜΠΕΡΛΙΝΕΡ ΤΣΑΪΤΟΥΓΚ

....Σπανίως κινηματογραφικὸ φίλμ παρουσιάζει τὴν τεχνικὴν τελειότητα αὐτοῦ τοῦ ἔργου. Τὰ φρενιτιώδη χειροκροτήματα τῶν θεατῶν κατὰ τὴν πρεμιέραν δὲν ἦσαν παρὰ ἕνα αὐθόρμητο ξέσπασμα εἰλικρινοῦς καὶ ἀπόλυτα δικαιολογημένου ἐνθουσιασμοῦ.

ΓΚΕΡΜΑΝΙΑ

....Οὐδέποτε τὸ πολύπτυχο καὶ βαθειὰ ἀνθρώπινο ἔργο τοῦ Ὄσκαρ Οὐάϊλδ ἀπεδόθη εἰς τὸ θέατρον μὲ τόσην δύναμιν, μὲ τόσην μαεστρίαν, ὅσον εἰς τὴν ἐντελῶς ἐξαιρετικὴ αὐτὴ κινηματογραφικὴ διασκευὴ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία θὰ εἶνε καὶ πρέπει νὰ εἶνε παγκόσμιος.

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ ΕΓΚΩΜΙΑΖΕΙ ΤΟΣΟΝ ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΜΙΑΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀλλὰ καὶ σπανίως ἕνα φίλμ παρουσιάζει τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν τῆς ταινίας

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΙΧΩΣ ΣΗΜΑΣΙΑ
παρμένη ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο ἔργο τοῦ μεγάλου Ἄγγλου συγγραφέως ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΔ
Τὸ πειὸ βαθυστόχαστο κοινωνικὸ δρᾶμα
Τὸ πειὸ ἀγωνιῶδες γυναικεῖο πρόβλημα
Τὸ πειὸ πολύκροτο ἀριστούργημα τῆς συγχρόνου λογοτεχνίας σκηνοθετημένο ἀπὸ τὸ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
Τὸ μεγαλύτερο τῆς Εὐρώπης, καὶ μὲ ἑρμηνευτὰς τοὺς παγκοσμίου φήμης πρωταγωνιστάς του.
Ἡ ἐπίσημος πρεμιέρα τοῦ ἔργου ὡρίσθη δι' αὔριον εἰς τὸ
«ΠΑΛΛΑΣ»
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ
Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «ΠΑΛΛΑΣ», κατόπιν τῆς γνωμοδοτήσεως εἰδικῶν ἰατρῶν, δηλεῖ ὑπευθύνως ὅτι τὰ μοναδικὰ ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦντα δι' ἀπολυμάνσιν καὶ ἐξαερισμὸν τελειότατα μηχανήματα τοῦ κινηματογράφου της, τύπου «ΚΕΡΙΕΡ» ἐξασφαλίζουν τελείως καθαρὰν ἀτμόσφαιραν καὶ ἀποτρέπουν τὴν μετάδοσιν τῆς ἐπιδημιάστης ΓΡΙΠΠΗΣ.
«ΓΚΡΕΚΑ»

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΙΤΑΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.) — Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Γκαῖριγκ εἰς Ρώμην, περιεστράφη κυρίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἱσπανίας.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ματὲν» τηλεγραφεῖ ὅτι οἱ ἰταλικοὶ κύκλοι θεωροῦν ἀναγκαίαν τὴν βελτίωσιν τῆς στάσεως χωρῶν τινῶν ἀναφορικῶς μὲ τὴν μὴ ἐπέμβασιν εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Ἂν ἡ βελτίωσις αὕτη δὲν παρατηρηθῇ συντόμως, λέγει ὁ Γάλλος ἀνταποκριτής, ὁ κ. Μουσσολίνι καὶ οἱ Ἰταλοὶ ὑπουργοὶ θ' ἀναγκασθοῦν νὰ ἀναγγείλουν ὅτι θὰ ἀκυρώσουν τὴν ἀποδοχήν, ἣν ἔδωσαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐθελοντῶν. Ἡ σοβαρὰ αὕτη ἀπόφασις, λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ματὲν», θὰ ληφθῇ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τοῦ Ράϊχ καὶ ἡ ἰταλογερμανικὴ συνεννόησις θὰ ἐξασφαλισθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Γκαῖριγκ.

Ὁ «Φίλος τοῦ Λαοῦ» φρονεῖ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Γκαῖριγκ εἰς Ρώμην πρόκειται νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ράϊχ ἀλληλεγγύην ἔναντι τῶν ἐν Ἱσπανίᾳ γεγονότων.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Φιγκαρὸ» τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις ἐν Μαδρίτῃ καὶ ἡ στάσις τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐπιτρέπουν ταλαντεύσεις. Αἱ Κυβερνήσεις Ρώμης καὶ Βερολίνου, λέγει ὁ ἀνταποκριτής, ὀφείλουν ἢ νὰ ὠθήσουν εἰς τὰ ἄκρα τὴν ἱσπανικὴν περιπέτειαν, ἢ νὰ τὴν ἐκκαθαρίσουν κατὰ τρόπον ἔντιμον καὶ εἰ δυνατὸν ἐπωφελῆ δι' αὐτάς.

Ἡ «Ποπυλαὶρ» παρατηρεῖ ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἰθύνοντες σκέπτονται νὰ ἐπεκτείνουν τὸν ἄξονα Ρώμης—Βερολίνου μέχρι Λονδίνου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἓν εἶδος τριμεροῦς συμφώνου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε πρόλογος τετραμεροῦς τοιούτου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία θὰ ἔπαιζε δευτερεύοντα ρόλον.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ζουρνάλ» πιστεύει ὅτι αἱ αὐτόθι διεξαγόμεναι συνομιλίαι ἔχουν ὡς κύριον σκοπὸν τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ ἀντιμπολσεβικικὸν μέτωπον. Ἄν, λέγει ὁ ἀνταποκριτής, οἱ Ἄγγλοι ἀποδεχθοῦν, οἱ τελευταῖοι ἀντιδρῶντες θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν καὶ οὕτω θὰ ἐπανέλθουν τὰ πράγματα εἰς τὸ τετραμερὲς σύμφωνον, «ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ ἔχῃ ποτὲ εἰρήνην».

Η ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι κατὰ τὰς ὑπαρχούσας αὐτόθι πληροφορίας ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πράγας ὅπως προβῇ εἰς ἐρεύνας ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ἵνα διαπιστωθῇ ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοὺς ὁποίους προέβαλε τελευταίως ὁ γερμανικὸς Τύπος περὶ σοβιετικῆς ἐπιρροῆς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ εἶνε ἀβάσιμοι. Οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι παρατηροῦν ὅτι ἂν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν ἔπραξε τοῦτο οὐχὶ διότι ἔχει ἀμφιβολίας οἱασδήποτε περὶ τῆς πλάνης τοῦ γερμανικοῦ Τύπου, ἀλλὰ κυρίως ὅπως δώσῃ περισσοτέραν βαρύτητα εἰς τὴν διάψευσιν τῶν κυκλοφορησασῶν φημῶν. Παρατηρεῖται ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν ἀπήντησαν ἀκόμη εἰς τὴν πρόσκλησιν ἡ ὁποία ἐγένετο αὐτοῖς ὅπως μεταβοῦν εἰς Τσεχοσλοβακίαν καὶ προβοῦν εἰς ἐπιτοπίους ἐρεύνας. Ὁ ἐν Πράγᾳ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἀγγλίας ἐπεφορτίσθη νὰ ἐνεργήσῃ ἐρεύνας μεταβαίνων κυρίως εἰς τὰ ἀεροπορικὰ κέντρα τὰ ὁποῖα ὁ γερμανικὸς Τύπος χαρακτηρίζει ὡς εὑρισκόμενα ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΙΡΙΓΚ

ΡΩΜΗ, 16. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας στρατηγοῦ Βάλλε, ὁ κ. Γκαῖριγκ, ἐπεσκέφθη τὴν παρὰ τὴν Ρώμην ἀεροπορικὴν πόλιν. Τὸν κ. Γκαῖριγκ ὅστις ἐγένετο δεκτὸς μετὰ στρατιωτικῶν τιμῶν ὑπεδέχθησαν διάφοροι προσωπικότητες ἐν αἷς καὶ ὁ δοὺξ τῆς Ἀόστης.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Γ' Ράϊχ, ἀφοῦ περιειργάσθη λεπτομερῶς ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις, ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν του διὰ τὰς προόδους τὰς ὁποίας ἡ Ἰταλία ἐσημείωσεν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀεροπλάνων.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Γκαῖριγκ ἐπεσκέφθη τὰ διάφορα ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως, τὴν ἑσπέραν δὲ παρέστη εἰς τὴν Ὄπεραν, ὅπου ἐδόθη παράστασις πρὸς τιμήν του.

Ἐκυκλοφόρησαν ἐνταῦθα φῆμαι, καθ' ἃς ὁ κ. Γκαῖριγκ, μετὰ τὴν εἰς Ἰταλίαν ἐπίσκεψίν του θὰ ἐπεσκέπτετο τὴν Ἄγκυραν. Αἱ φῆμαι αὗται διαψεύδονται ἁρμοδίως.

ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΓΚΤΩΝΑ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΓΓΛΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανσόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἡ εἴδησις καθ' ἣν ὁ κ. Νιμάγερ, διευθυντὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας, θ' ἀναχωρήσῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας προὐξένησεν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς κύκλους, ἐφόσον καὶ ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Ράνσιμαν εὑρίσκεται ἤδη καθ' ὁδὸν μεταβαίνων εἰς Ἀμερικήν. Οἱ κ. κ. Ράνσιμαν καὶ Νιμάγερ, θὰ μεταβοῦν, ὡς βεβαιοῦται, εἰς Βασιγκτῶνα καὶ κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι θὰ συζητηθῇ ἡ ἀναθεώρησις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς δεδομένου ὅτι ἡ τριμερὴς νομισματικὴ συμφωνία δὲν ἔφερε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Τὸ γεγονός, ὅτι ὁ νέος Γάλλος πρεσβευτὴς ἐν Βασιγκτῶνι κ. Μπονὲ εἶνε εἷς ἐκ τῶν διακεκριμένων οἰκονομολόγων τῆς Γαλλίας παρέχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τριμερὴς οἰκονομικὴ διάσκεψις θὰ γίνῃ ἐν Βασιγκτῶνι. Λόγῳ τῆς παρουσίας τοῦ κ. Ράνσιμαν εἰς Βασιγκτῶνα λέγεται ὅτι θὰ συζητηθῇ ἐπίσης καὶ ἡ μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἐμπορικὴ πολιτική, καίτοι δὲν ἀναμένεται νὰ ληφθοῦν ἄμεσοι ἀποφάσεις, δεδομένου ὅτι ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ ἀνήγγειλεν ἤδη ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ληφθοῦν ἐσπευσμένα μέτρα. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» δὲν θεωρεῖ ἀπίθανον ὅτι θὰ συζητηθῇ ἐν Βασιγκτῶνι τὸ ζήτημα μιᾶς παγκοσμίου οἰκονομικῆς διασκέψεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.) — Διαψεύδεται ἐκ Βασιγκτῶνος ἡ πληροφορία, καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ πρόκειται ν' ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν συγκλήσεως διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Διασκέψεως.

Ἐν Γαλλίᾳ κρατεῖ ἡ πεποίθησις, ὅτι αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Ρούζβελτ ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου συνεργασίας τῆς Γερμανίας μὲ τὰ ἄλλα κράτη ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου, συμπίπτουν μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, ὅπου φρονοῦν ὅτι τότε μόνον εἶνε δυνατὴ μία διεθνὴς συνεργασία ὅπως βοηθηθῇ ἡ Γερμανία οἰκονομικῶς, ἐφ' ὅσον τὸ τρίτον Ράϊχ ἀποδεχθῇ ἐπισήμως ὅπως περιορίσῃ τοὺς ἐξοπλισμούς του.

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΚΙΕΛΟΥ ΕΚΛΕΙΣΘΗ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΞΕΝΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανζόσεαν).— Διὰ διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τοῦ ναυτικοῦ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ξένα πολεμικὰ νὰ διέρχωνται διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Κάϊζερ Γουλιέλμου, ἡ ὁποία συνδέει τὴν Βόρειον Θάλασσαν καὶ τὴν Βαλτικήν, εἰμὴ κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ λαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. Νέοι κανονισμοὶ ἀφορῶντες τὴν διέλευσιν τῶν ξένων πολεμικῶν ἐκ τῆς διώρυγος κατέστησαν ἀναγκαῖοι, συνεπείᾳ τῆς προσφάτου ἀναστολῆς τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν τῶν ἀφορώσων τὴν ναυσιπλοΐαν εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς διώρυγας τῆς Γερμανίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ

Σήμερον τὴν ἑσπέραν θὰ δοθῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μ. Βρεταννίας τὸ πρῶτον ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν κατ' ἔτος παρατιθεμένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως γευμάτων πρὸς τιμὴν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

Θὰ παρακαθήσουν οἱ κ.κ. πρεσβευταὶ τῶν Σοβιὲτ, Σουηδίας, Βελγίου καὶ Ἀλβανίας. Ἐκ τῆς κυβερνήσεως ἐκτὸς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ παρακαθήσουν καὶ οἱ κ.κ. ὑφυπουργοὶ τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Τ.Τ.Τ.

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Αὔριον τὴν 9ην ἑσπερινὴν δίδεται τὸ γεῦμα τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν πρὸς τιμὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ἰω. Μεταξᾶ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς εἰκοσιπενταετίας τῆς «Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος». Τὸ γεῦμα ὡς γνωστὸν θὰ δοθῇ εἰς τὸ ζυθεστιατόριον «Πάνθεον».

Αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς ὑπερέβησαν τὰς 700.

Κατὰ τὸ γεῦμα ὁ πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν κ. Κ. Ψάρρας θὰ προσφωνήσῃ τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν θὰ χαιρετίσῃ τοὺς ἐπαγγελματίας καὶ βιοτέχνας, τονίζων τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον του πρὸς τὰς τάξεις αὐτῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἡ Ἑλληνικὴ Χορωδία θὰ τραγουδήσῃ διάφορα ᾄσματα καὶ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Προχθὲς τὴν ἑσπέραν ἐδόθη πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπίσημον γεῦμα ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Αἰγύπτου Σερρὺ Ὀμὰρ Βέη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας μέγαρον τῆς Αἰγυπτιακῆς πρεσβείας. Ἡ πρεσβεία εἶχε λαμπρῶς φωταγωγηθῆ.

Τὴν 8 ½ μ. μ. προσῆλθεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθη ὁ κ. πρεσβευτὴς τῆς Αἰγύπτου. Μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως προσῆλθον ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος καὶ αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. αἱ πριγκίπισσαι Εἰρήνη καὶ Αἰκατερίνη μετὰ τοῦ Μεγάλου Αὐλάρχου κ. Μερκάτη, τοῦ τελετάρχου κ. Λεβίδη, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου.

Εἰς τὸ γεῦμα παρέστησαν ἐπίσης ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἡ κ. Μεταξᾶ, οἱ τρεῖς ὑφυπουργοὶ τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων κ. κ. Παπαδήμας, Παπαβασιλείου καὶ Πάσσαρης. Ἐπίσης ὁ στρατηγὸς κ. Παπάγος, ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, οἱ πρεσβευταὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Μὰκ Βῆ, Αὐστρίας κ. Βίμμερ καὶ Βραζιλίας κ. Εὐλάλιο μετὰ τῶν κυριῶν των.

Μετὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα, τὴν 10 ½ ἑσπερινὴν ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς ἣν παρέστησαν ὁ καθηγητὴς κ. Ἀγγελόπουλος ὁ ἐπιμελητὴς τῆς Βασιλικῆς Χορηγίας κ. Ἀθ. Φίλων, οἱ ὑπασπισταὶ τῆς Α. Μ. καὶ διάφοροι ἄλλαι προσωπικότητες.

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς πρεσβείας καὶ ἀπὸ τῆς μικρᾶς περικόμψου σκηνῆς της, ἐγένετο ἀκολούθως μουσικὴ ἐκτέλεσις κλασσικῶν ἔργων τοῦ Μόζαρτ καὶ τοῦ Μπράμς, τὴν δὲ 11 ½ παρετέθη πλουσιώτατον κυλικεῖον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ ΤΩΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Οἱ δημοδιδάσκαλοι τῆς Β' περιφερείας Ἀθηνῶν κατέθεσαν βαρύτιμον στέφανον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων ἐν Τατοΐῳ καὶ δραχμὰς 4.500 ὑπὲρ τοῦ εὐαγοῦς ταμείου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΜΟΣΧΑ, 16' (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Παρουσίᾳ τοῦ κ. Στάλιν, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ὅλων τῶν Ἀρχῶν, ἐγένετο ἐπισήμως ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ καταρτίσῃ τελικῶς τὸ νέον σοβιετικὸν Σύνταγμα. Ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ὡμίλησε κατόπιν περὶ τοῦ νέου συνταγματικοῦ χάρτου τῆς χώρας ὁ κ. Καλίνιν.

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΘΕΝΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Ἰδ. ὑπηρ.)— Οἱ ἐνταῦθα ἐπίσημοι γερμανικοὶ κύκλοι ἠρνήθησαν σήμερον νὰ προβοῦν εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν σχετικῶς μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς γερμανικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν νέαν βρεταννικὴν διακοίνωσιν, τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὸ πρόβλημα τῶν ἀποστελλομένων εἰς Ἱσπανίαν ἐθελοντῶν. Ὁπωσδήποτε, πιστεύεται ἐνταῦθα ὅτι τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπιδοθῇ πρὸς τὴν βρεταννικὴν Κυβέρνησιν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, ἐτέθη ἤδη ὑπ' ὄψιν τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἀποτελεῖ δὲ τὸ κυριώτερον ἀντικείμενον τῶν συζητήσεων μεταξὺ τῶν κ.κ. Μουσσολίνι καὶ Γκαῖριγκ. Συνεπῶς ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ καστροφὴν τοῦ στρατηγοῦ Γκαῖριγκ, θορίσῃ ὁριστικῶς τὴν ἐν προκειμένῳ στάσιν της παρὰ μετὰ τὴν ἐπιὅστις καὶ θὰ ἐκθέσῃ πρὸς τὸν καγκελλάριον Χίτλερ τὰ τῶν συνομιλιῶν του μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι.

Σχολιάζουσα τὴν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Βουλῆς ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστολῆς ἐθελοντῶν ἐν Ἱσπανίᾳ ἡ «Γερμανικὴ Πολιτικὴ καὶ Διπλωματικὴ Ἀνταπόκρισις», ἐκφράζει τὴν χαράν της διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀναχώρησιν ἐθελοντῶν δι' Ἱσπανίαν, λυπεῖται ὅμως διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἐλήφθη ἐνωρίτερον καὶ διότι ἀπερρίφθη ἡ διάταξις, ἡ ἀφορῶσα τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐν Ἱσπανίᾳ ἤδη εὑρισκομένων ἐθελοντῶν. Τὸ αὐτὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον, ἐν συνεχείᾳ, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐρυθρὰ ἱσπανικὴ Κυβέρνησις φαίνεται ἀποφασισμένη ὅπως διευκολύνῃ τὴν πολιτογράφησιν τῶν ξένων ἐθελοντῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ νομιμοποιήσῃ τρόπον τινὰ τοὺς εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐρυθρῶν πολεμοῦντας ἤδη ξένους καὶ νὰ ἀποκλείσῃ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀνακλήσεώς των.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἰδιαιτ. Ὑπηρεσία).— Κατὰ πληροφορίας τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου, ἡ παμψηφία, μεθ' ἧς ἐψηφίσθη ὁ νόμος ὁ ἀπαγορεύων τὴν μετάβασιν ἐθελοντῶν εἰς Ἱσπανίαν ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καί, κατὰ τοὺς γαλλικοὺς κύκλους, ἀποδεικνύει τὴν ἀποφασιστικότητα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν πρὸς ἐντοπισμὸν τῆς Ἱσπανικῆς συρράξεως.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἐν Ρώμῃ καὶ Βερολίνῳ χαρακτηρίζεται ἡ ψήφισις τοῦ νόμου τούτου παρὰ τῶν Γάλλων κομμουνιστῶν, ὡς χαρακτηριστικὴ τῆς πεποιθήσεώς των, καθ' ἣν τὸ κείμενον τοῦ νόμου θὰ μείνῃ γράμμα κενόν. Ἀντιθέτως, ἡ ὑπερψήφισις ταύτης, κατὰ τοὺς γαλλικοὺς κύκλους δυσηρέστησε τόσον τὴν Ρώμην, ὅσον καὶ τὸ Βερολῖνον.

Κατὰ τὰς γαλλικὰς πληροφορίας ἡ Γερμανία δὲν θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν διακοίνωσιν πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἑβδομάδος, ἐνῷ ἡ ἀπάντησις τῆς Ρώμης ἀναμένεται κατὰ τὴν δευτέραν ἢ Τρίτην.

Εἰς σημερινὸν ἄρθρον του, ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» πλέκει τὸ ἐγκώμιον τῆς Κυβερνήσεως Μπλούμ, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ὡς τὴν ἰσχυροτέραν ὅλων ὅσων εἶχεν ἡ Γαλλία ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Μεγάλου Πολέμου, καθότι κατώρθωσε νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἀποτελεσματικῶς ἐναντίον πλείστων ἀντιξόων περιστάσεων καὶ κρίσεων σοβαρωτάτων.

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακ.) — Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς μεταδίδει ὅτι ὁ ἰταλικὸς τύπος ἐπικρίνει ζωηρῶς τὸν διὰ παμψηφίας ψηφισθέντα χθὲς ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Βουλῆς νόμον διὰ τοὺς ἐθελοντάς. Αἱ ἐπικρίσεις στρέφονται κυρίως κατὰ τοῦ νόμου διότι οὗτος ἀφήνει ἔδαφος εἰς τὴν συνέχισιν τῆς προπαγάνδας ὑπὲρ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως ἐν Ἱσπανίᾳ ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνονται μέτρα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθελοντῶν, οἵτινες εὑρίσκονται ἤδη ἐν Ἱσπανίᾳ. Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» περιορίζεται εἰς τὸ ν' ἀναδημοσιεύσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπικρίσεις γαλλικῶν τινων ἐφημερίδων. Ἡ Λαβόρο Φασίστα» ἐκφράζεται εἰς δριμύτερον ἔτι ὕφος. Ἡ ἐφημερὶς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Γαλλία παίζει διπλοῦν παιγνίδιον, ὅτι δὲ τὸ νομοσχέδιον καθιστᾷ τὴν μὴ ἐπέμβασιν τῆς Γαλλίας ὀνομαστικὴν καὶ μεταχειρίζεται ἐκφράσεις διὰ τῶν ὁποίων χαρακτηρίζει τὴν πρᾶξιν τῆς γαλλικῆς βουλῆς ὡς «ὑποκριτικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ γαλλικοῦ κοινοβουλίου». Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος εἶνε εἰς θέσιν, ὡς λέγει, νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἂν ἡ Γαλλία δὲν τηρήσῃ πιστῶς τὰ καθήκοντα τῆς οὐδετερότητος, ἡ Ἰταλία, ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ ἐπανεξετάσουν τὴν κατάστασιν.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς μεταδίδει, ὅτι αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἐκφράζονται περὶ τοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς γαλλικῆς βουλῆς νόμου «ὡς νόμου συμβατικοῦ ὑποκρύπτοντος ὑστεροβουλίαν». Ἡ «Ἄγκριφ» ἀναδημοσιεύει φαντασιώδεις εἰδήσεις καθ' ἃς δῆθεν ἡ Γαλλία προπαρασκευάζεται διὰ νὰ καταλάβῃ τὸ ἱσπανικὸν Μαρόκον. Ἡ «Διπλωματικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» γράφει:«Ἀπὸ τῆς γερμανικῆς πλευρᾶς ἡ γαλλικὴ ἀπόφασις γίνεται δεκτὴ μὲ εἰλικρινῆ ἱκανοποίησιν. Εἶνε θλιβερὸν ὅμως διότι τὸ ζήτημα δὲν ἐξητάσθη ἐνωρίτερον».

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΙΣ

ΡΩΜΗ, 16. (Ἰδιαιτ. Ὑπηρεσία).—Ἡ «Τριμπούνα» παρατηρεῖ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὅτι δύο ἐμπόδια μόνον παρεμβάλλονται εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἡ γαλλο-γερμανικὴ ἀντίθεσις καὶ ἡ μπολσεβικικὴ προπαγάνδα. Συναφῶς, ἡ Ἰταλικὴ ἐφημερὶς λέγει ὅτι τὸ Γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον ἐνίσχυσε σημαντικῶς τὴν Ρωσίαν, φρονεῖ δὲ ὅτι μία γαλλο-γερμανικὴ κυβέρνησις θ' ἀπεγοήτευε τὴν Ρωσίαν καὶ θὰ ἔθετε τέρμα εἰς ὅλα της τὰ σχέδια. Μία εἰλικρινὴς δὲ συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἀστικῶν κρατῶν θὰ ἐκαθάριζε διὰ παντὸς τὸν διεθνῆ ὁρίζοντα καὶ θὰ ἐξησφάλιζε τὴν Εὐρώπην ἀπὸ παντὸς κινδύνου.

ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀγορανομίας κ. Μαγιάκος προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἐλαίου:

Ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον διεξάγει τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀγορανομίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐλαίου, εἶνε ἀγὼν τραχύς, διότι θέλει νὰ συμβιβάσῃ συμφέροντα καὶ ἀνάγκας φυσικῶς μεταξύ των ἀντικρουομένων. Τὸ κράτος ὀφείλει νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐλαιοπαραγωγήν, ἡ προστασία δὲ αὐτῆς ἔγκειται εἰς τὴν δυνατότητα τῆς ἐλευθέρας ἐξαγωγῆς, διότι οὕτω θὰ ἐπιτευχθοῦν τιμαὶ ὑψηλαί. Ἐξ ἄλλου ἔχει ὑποχρέωσιν τὸ Κράτος νὰ περιφρουρήσῃ τὸν καταναλωτήν, ὁ ὁποῖος ἀξιοῖ νὰ εὑρίσκῃ ἔλαιον εἰς τιμὰς χαμηλάς. Παραλλήλως δὲ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας τοῦ Κράτους ὑφίσταται καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς τονώσεως τοῦ συναλλάγματος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ συντελεσθῇ διὰ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐγχωρίου τούτου προϊόντος.

»Ὅταν λοιπὸν ἡ ἐνέργεια τοῦ Κράτους ἐμφανίζεται μὲ πολλαπλοῦς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς εἶνε φυσικὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἡ αἰσχροκέρδεια τῶν ἐμπόρων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὰς τοιαύτας ἀνωμάλους καταστάσεις διὰ νὰ κερδοσκοποῦν καὶ ἡ βουλιμία αὐτῶν τῶν παραγωγῶν ζητούντων νὰ ὠφεληθοῦν ἀνωτέρων τιμῶν.

»Τὸ Ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀγορανομίας διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὰ διάφορα συμφέροντα εἰσηγήθη τὸν σχετικὸν νόμον, ὁ ὁποῖος νομίζει, ὅτι θὰ ἐπιφέρῃ μίαν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τοὺς ἐμπόρους νὰ εἰσαγάγουν σπορέλαιον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ λόγῳ τῆς μικρᾶς ἐσοδείας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἀφ' ἑτέρου ἐλλείποντος ἀπὸ τὴν κατανάλωσιν ἐλαίου.

»Ζητῶ ἀπὸ τὴν κατανάλωσιν μικρὰν πίστωσιν χρόνου, μέχρις ὅτου κομισθῇ τὸ σπορέλαιον. Τοῦτο θὰ ἐξευγενισθῇ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῆς χημικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑφυπουργείου τῆς Ἀγορανομίας καὶ θὰ εἶνε, δύναμαι νὰ εἴπω, ἀνώτερον καὶ τοῦ ἐλαιολάδου».

Η 100ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Οἰκονόμου καὶ Καλιτσουνάκη τὸ κείμενον τῆς εἰς ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν συντεταγμένης προσκλήσεως, ἡ ὁποία θὰ σταλῇ εἰς τὰ ξένα Πανεπιστήμια, τὰς Ἀκαδημίας καὶ τὰ λοιπὰ ἀνώτατα πνευματικὰ ἱδρύματα.

Ἡ ἐν λόγῳ πρόσκλησις ἐκτυπουμένη ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου, θὰ ἀποσταλῇ εὐθὺς μετὰ τὴν τελικὴν ἔγκρισίν της ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἑκατονταετηρίδος.

Ἀφ' ἑτέρου καταρτίζεται κατ' αὐτὰς τὸ ἀναμνηστικὸν λεύκωμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ περιληφθοῦν φωτογραφίαι τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν κτιρίων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο κ. ΝΤΡΑΜΟΝΤ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἰδ. ὑπηρεσία).— Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς τῆς Μεγ. Βρεταννίας Σὲρ Ἔρρικ Ντράμμοντ, ὅστις ἐσημείωσε τελευταίως σημαντικὴν ἐπιτυχίαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς «Συμφωνίας τῶν Κυρίων», πρόκειται νὰ μετατεθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς Παρισίους.

ΕΥΡΕΘΗ ΑΠΗΝΘΡΑΚΩΜΕΝΟΣ

Ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Σοφίας 87 οἰκίας του ἀνευρέθη χθὲς ἀπηνθρακωμένος ὁ Σταμ. Στραμπάκος, ἐτῶν 70, συνταξιοῦχος τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Ὑποτίθεται ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας. Τὸ πτῶμα του μετεφέρθη εἰς τὸ νεκροτομεῖον πρὸς ἐνέργειαν νεκροψίας ἐπ' αὐτοῦ. Ἀνακρίσεων ἐπελήφθη τὸ 15ον ἀστυνομικὸν τμῆμα.

ΑΝΕΤΙΜΗΘΗ Ο ΒΑΜΒΑΞ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης «περὶ συγκεντρώσεως τοῦ βάμβακος» ἐπετεύχθη ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τῆς ἀνυψώσεως τῆς τιμῆς αὐτοῦ. Οὕτω εἰς διάφορα βαμβακοπαραγωγικὰ κέντρα, ὅπως εἰς τὴν Βέρροιαν, τὴν Λειβαδιὰν κλπ., ἡ τιμὴ τοῦ ἀνεκκοκκίστου βάμβακος ἀνῆλθεν εἰς 19 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Ὁ κ. Μαγιάκος, ἐπανελθὼν χθὲς ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅπου μετέβη πρὸ τριημέρου, προέβη, ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς δημάρχου τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης, καθ' ἣν ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὁ κ. Μερκουρίου:

«Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης εἶνε ἐνδεικτικὸν ὅτι ἡ Βόρειος Ἑλλὰς ἀποβλέπει μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ πίστιν εἰς τὴν νέαν κατάστασιν καὶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

»Τὸ μετὰ τὴν ἐκλογὴν παρατεθὲν πρὸς τιμήν μου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου πρόγευμα, αἱ πρωτοφανεῖς εἰς ἐνθουσιασμὸν ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ, ἀπέδειξαν ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς Θεσσαλονίκης κατενόησε τὴν ἐθνικὴν γραμμὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι θὰ ἐργασθῇ ἔξω πάσης παρελθοντολογικῆς ἰδέας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ νέου Κράτους.»

Ὁ κ. ὑπουργός, ἐρωτηθεὶς ἂν ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ ἐνισχύσῃ τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης, εἶπεν ὅτι «θὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως πᾶν μέτρον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῇ ὁ Δῆμος νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπόν του».

Βεβαίως, προσέθεσεν,ὁ Δῆμος αὐτός, διοικηθεὶς ὡς διωκήθη, παρουσιάζει οἰκονομικὴν ἀναπηρίαν καὶ διοικητικὴν ἀτασθαλίαν. Ἐλπίζω —κατέληξεν ὁ κ. ὑπουργὸς— ὅλα νὰ διορθωθοῦν. Τοῦτο ἐγγυᾶται καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ νέου δημάρχου καὶ ἡ σύμπνοια τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς Θεσσαλονίκης.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Χθὲς τὴν 11ην π. μ. συνῆλθε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς δίωρον συνεδρίασιν καὶ ἠσχολήθη μὲ καθαρῶς ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΝ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΩ

Τὸν προσεχῆ Αὔγουστον συνέρχεται ἐν Ἐδιμβούργῳ τὸ παγκόσμιον συνέδριον Πίστεως καὶ Τάξεως ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν Λωζάννῃ πρὸ ἐτῶν συγκροτηθέντος τοιούτου.

Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ λάβουν μέρος καὶ ὅλα τὰ ὀρθόδοξα πατριαρχεῖα καὶ αἱ αὐτοκέφαλοι ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι ἀποστέλλουσαι ἀντιπροσωπείας.

Κατὰ θετικὰς πληροφορίας, τὸ συνέδριον τοῦτο συγκροτεῖται κατὰ πρωτοβουλίαν κυρίως τῶν προτεσταντικῶν ἐκκλησιῶν. Διὰ τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον συνεισφέρουν σεβαστὰ ποσὰ πολλὰ καθιδρύματα τῆς Ἀμερικῆς.

Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου κατ' ἀρχὰς ἦτο ἡ σύσφιγξις τῶν δεσμῶν τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅμως ἔλαβε χαρακτῆρα παγκοσμίου πίστεως, διότι κατὰ τὴν πρώτην σύγκλησιν αὐτοῦ συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα τὴν πίστιν καὶ ἰδίως τὸ δόγμα.

Εἰς τὸ προηγούμενον συνέδριον αἱ προτεσταντικαὶ ἐκκλησίαι ἀντεπροσωπεύθησαν μὲ ὅ,τι ἐκλεκτὸν ὑπῆρχε ἀπὸ ἀπόψεως καθηγητῶν θεολογικοῦ κύρους.

Αἱ συζητήσεις ἀντὶ νὰ περιορισθῶσι εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐνισχύετο ἡ ἀλληλεγγύη τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν παρεξέκλιναν ἴσως ἀσυναισθήτως καὶ εἰσῆλθον ἐπὶ δογματικῶν θεμάτων καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως.

Εἰς τοὺς θεολογικοὺς κύκλους καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς τοιούτους τόσον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ τῶν ἐκκλησιῶν Ρουμανίας καὶ Σερβίας, ἡ ἀπασχόλησις τοῦ συνεδρίου εἰς ζητήματα πίστεως ἐθεωρήθη ὡς ὑπερβαίνουσα τὴν ἁρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν του, ἀκόμη δὲ καὶ ἐπιζήμιος διὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθοδοξίας, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἀποδίδεται εἰς αὐτὸ παγκόσμιος θεολογικὸς χαρακτὴρ καὶ ἐφ' ὅσον τὰς ὀρθοδόξους ἐκκλησίας κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξεπροσώπησαν ἀντιπρόσωποι ἂν μὴ ὑπολειπόμενοι θεολογικῆς μορφώσεως, οὐχὶ ὅμως καὶ ἴσοι πρὸς τοὺς προτεστάντας θεολόγους καθηγητὰς ἀρτιώτατα μορφωμένους.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐφ' ὅσον ἐν τῇ ἱερᾷ συνόδῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρουσιασθῇ ζήτημα ἐκπροσωπήσεως αὐτῆς εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο τοῦ Ἐδιμβούργου, συνοδικοί τινὲς θὰ ζητήσωσι νὰ λάβωσι συγκεκριμένας πληροφορίας περὶ τῶν θεμάτων μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθῇ τοῦτο.

Ἐὰν δὲ ἀποφασισθῇ νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἡ ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ τεθῇ ὅρος ἀπαράβατος, ὅπως τὸ συνέδριον μὴ ἀσχοληθῇ μὲ ζητήματα τάξεως.

Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἐκκλίνῃ τὸ συνέδριον τῆς γραμμῆς ταύτης θὰ λάβουν ὁδηγίας οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ ἀποχωρήσωσι τοῦ συνεδρίου.

Τὰς ἀπόψεις ταύτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θὰ υἱοθετήσῃ πιστεύεται καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΝΤΩΝΕΣΚΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακ.) — Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγκύρας ὅτι κατὰ τὰς ὑπαρχούσας αὐτόθι πληροφορίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Ἀντωνέσκου θὰ φθάσῃ εἰς Ἄγκυραν τὴν 10ην Φεβρουαρίου καὶ θὰ παραμείνῃ αὐτόθι 2 ἡμέρας. Ἀκολούθως οἱ κ.κ. Ἀντωνέσκου καὶ Ρουσδῆ Ἀρὰς θὰ μεταβοῦν εἰς Ἀθήνας, φθάνοντες τὴν 15ην Φεβρουαρίου, ὅπως παραστοῦν εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς Διασκέψεως ὁ κ. Ρουσδῆ Ἀρὰς θὰ παραδώσῃ τὴν προεδρείαν εἰς τὸν κ. Στογιαντίνοβιτς,

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σάββατον, 16 Ἰανουαρίου 1937

Ἐπ.	Ἀγορὰ	Πώλησις
Λονδίνου	546.—	550.—
Ν. Ὑόρκης	111.10	112.10
Ζυρίχης	25.50	25.75
Παρισίων	5.15	5.23
Ἀλεξανδρείας	560.—	564.—
Ἀμστερνταμ	60.70	61.30
Στοκχόλμης	28.15	28.40
Βρυξελλῶν	3.75	3.79
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βαρσοβίας	21.—	21.25
Βουκουρεστίου	0.80	0.85
Σόφιας	1.35	1.40
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ		
Παρισίων	5.14	5.23
Μιλάνου	5.88	5.94
Βερολίνου	40.50	41.50
Ζυρίχης	25.45	25.75
Βρυξελλῶν	3.74	3.79
Κωνσταντινουπόλεως	88.70	90.—
Βελιγραδίου	2.58	2.63
Πράγας	3.90	3.95
Βουδαπέστης	23.46	23.95

Ξένα Χρηματιστήρια

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τηλεγρ.) — Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἤνοιξαν χθὲς εἰς τὰ 385 φράγκα καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 380.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Τηλεγρ.) — Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι τιμάς:

5% 1881—84 £ 26½, 4% 1887 £ 21¼, 4% 1889 £ 21, 5% 1890 £ 25, 5% 1893 £ 27, 4% 1902 £ 20, 5% 1907 £ 30, 4% 1910 £ 21, 5% 1914 £ 28, 7% 1924 £ 40, 6% 1928 £ 31¾, 4¾% 1927-30 £ 76, 6% 1928 £ 30¾, 6% 1931 £ 34.

Ξέναι Χρηματαγοραὶ

Ν. ΥΟΡΚΗ (κλείσιμον 15ης). Λονδίνου 491 5)32, Παρισίων 467 1)8, Βερολίνου 40.23, Ὁλλανδίας 54.76, Βρυξελλῶν 16.87 1)4, Ἰταλίας 526 1)4, Ζυρίχης 22.96 3)4.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (ἄνοιγμα 16ης). Ν. Ὑόρκης 491.06, Παρισίων 105.13, Βερολίνου 12.205, Ἰσπανίας 47.00, Ἄμστερνταμ 8.96.75, Βρυξελλῶν 29.115, Ἰταλίας 93.28, Ἐλβετίας 21.382, Μοντρεὰλ 491.25.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κλείσιμον 16ης). Ν. Ὑόρκης 491.06, Παρισίων 105.13, Βερολίνου 12.205, Ἰσπανίας 47.00, Ἄμστερνταμ 8.96.75, Βρυξελλῶν 29.117, Ἰταλίας 93.28, Ἐλβετίας 21.382, Κοπεγχάγης 22.43, Στοκχόλμης 19.395, Ὄσλο 19.90.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 16|1	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 15|1
Ὑδρεύσεως	80.000	79.800	80.000	79.000
Ἀπαλ. πολλαπλ.	65	64.75	65	64.75
Μεταναστ.	248.50	247.50	247.50	247.50
Ἑλλ. ὑπηκ.	333.50	333	333	332
Ἀνταλ. προθ.	699	698	699	696.50
Ἀνταλ. μετρ.	699.50	698	699	696.50
Ἀναγκ. 6½%	69	68.75	68.75	68.50
Ἀναγκ. 6 %	64.75	64.50	64.50	64.25
Τρ. Ἑλλάδος	7820	7800	7820	7800
Τρ. Ἀθηνῶν	227	222	222	218
Ἐμπορ. Τραπ.	465	462	465	458
Ἠλεκτρ. Σιδ.	617	610	615	615
Σιδ. Θεσσαλ.	837	805	835	798
Σ. Π. Α. Π.	138	129	130	141
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	103	100	101	99
Λιπασμάτων	1480	1465	1470	1460
Πυριτιδοποιείου	2560	2550	2560	2540
Χρωματουργ.	995	990	995	985
Ἐριουργίας	303	301	301	299
Χρυσαλλίδος	165	162	162	162
Ἑνώσεως	100	98	100	99
Καμπᾶ	310	300	300	326
Οἰνοπνευματοπ.	299	288	298	282
Ζυμῶν	522	520	520	527
Βιὸ	88.50	87	88.50	87.50
Προμηθέως	432	425	428	420

Ἐμπορικὰ Χρηματιστήρια

Κλεισίμου 15ης Ἰανουαρίου 1937.

ΒΑΜΒΑΞ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 12.44, Μάϊος 12.32 Ἰούλιος 12.24, Ὀκτώβριος 11.87 Δεκέμβριος 11.90.

Λίβερπουλ. Ἰανουάριος 6.94, Μάρτιος 6.93, Μάϊος 6.90, Ἰούλιος 6.82, Ὀκτώβριος 6.53.

Ἀλεξάνδρεια. Ἰανουάριος 18.66 Φεβρουάριος 13.86, Μάρτιος 18.33, Ἀπρίλιος 13.82, Μάϊος 18.19, Ἰούνιος 13.77, Ἰούλιος 17.97, Αὔγουστος 13.72, Σεπτέμβριος 13.45, Νοέμβριος 17.81.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Ἰανουάριος 2.96, Μάρτιος 2.87, Μάϊος 2.86, Ἰούλιος 2.84, Σεπτέμβριος 2.84.

Λονδῖνον. Ἰανουάριος 7, Μάρτιος 6.4 1)2, Μάϊος 6.3 1)4, Ἰούλιος 6.3 1)4, Αὔγουστος 6.3 3)4, Σεπτέμβριος 6.3 1)2, Ὀκτώβριος 6.3 1)2.

ΣΙΤΟΣ. Σικάγον. Μάϊος 132 3)4, Ἰούλιος 115 1)4, Σεπτέμβριος 111 1)4.

Βίννιπεγκ. Μάϊος 125 1)2, Ἰούλιος 120 3)4, Ὀκτώβριος 110 7)8.

Λίβερπουλ. Μάρτιος 8.9 1)4, Μάϊος 8.9 3)8, Ἰούλιος 8.9 1)8.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 7.40, Μάϊος 7.50, Ἰούλιος 7.58, Σεπτέμβριος 7.62.

ΧΑΛΚΟΣ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 52)17)6—53, τρίμηνος 52)17)6—53.

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 232)5—232)10, τρίμηνος 233—233)5.

ΜΟΛΥΒΔΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 27)13)9.

ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΣ ΚΟΙΝΟΣ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 22)1)3.

Ἄνοιγμα 16ης Ἰανουαρίου 1937.

13.86, Μάρτιος 18.37, Ἀπρίλιος 13.82,

13.86, Μάρτιος 18.37, Ἀπρίλιος 13.82.

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Φεβρουάριος Μάϊος 18.19, Ἰούνιος 13.77.

Λίβερπουλ. Μάρτιος 6.93, Μάϊος 6.89—90, Ἰούλιος 6.81 Ὀκτώβριος 6.51—53.

Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 12.46—47, Μάϊος 12.35. Ἰούλιος 12.26, Ὀκτώβριος 11.90. Δεκέμβριος 11.91—93.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Λονδῖνον. Ἰανουάριος 7, Μάρτιος 6.4 1)4 Μάϊος 6.3 1)4, Ἰούλιος 6.3 1)2, Αὔγουστος 6.3 1)4, Σεπτέμβριος 6.3 1)2.

ΣΙΤΟΣ. Σικάγον. Μάϊος 132 1)4, Ἰούλιος 114 7)8, Σεπτέμβριος 111 1)4.

Βίννιπεγκ. Μάϊος 125. Ἰούλιος 120 1)2, Σεπτέμβριος 110 1)2.

Λίβερπουλ. Μάρτιος 8.8 1)2 Μάϊος 8.8 3)4, Ἰούλιος 8.8 1)2.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 7.41, Μάϊος 7.52, Ἰούλιος 7.60.

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Λονδῖνον. Φεβρουάριος 10 5)8, Μάρτιος 10 5)8, Ἀπρίλιος 10 5)8 Ἰούλιος 10 1)2, Ὀκτώβριος 10 7)16.

Κλείσιμον 16ης Ἰανουαρίου 1937.

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Ἰανουάριος 18.63, Φεβρουάριος 13.87, Μάρτιος 18.31, Ἀπρίλιος 13.84, Μάϊος 18.16. Ἰούνιος 13.82, Ἰούλιος 17.98, Αὔγουστος 13.77, Σεπτέμβριος 13.57, Νοέμβριος 17.87.

Λίβερπουλ. Ἰανουάριος 6.94 Μάρτιος 6.93, Μάϊος 6.90, Ἰούλιος 6.82, Ὀκτώβριος 6.52.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ. Μάρτιος 8.7 3)4, Μάϊος 8.8 1)8, Ἰούλιος 8.8 1)4.

Σάββατον, 16 Ἰανουαρίου. ΔΕΛΤ. ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ. Κλείσ. μεσ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσόν	
1881	3450
1884	3450
Μονοπωλ.	2940
Παγίου	2800
Σιδηρ. Π. Λ.	3350
Κεφαλαιώσ.	3300
Θεσσ. Μοναστ.	1645
Θεσσ. Κωνστ.	350
Ἠγγυημένοι	84000
Ἑλλ. Σιδηρ.	2790
Ἐθν. Ἀμύνης	700
110 ἑκατομμ.	2870
500 ἑκατομμ.	3700
Προσφυγ. 7%	4725
Πρ. 7% 1924	22500
Ὑδρεύσεως	80.000
Σταθερ. 6%	3900
Σταθ. 1928	19900
Παραγ. 1928	4075
Παραγ. 1931	4655

Εἰς δραχμάς	
Ἑνοποιήσεως	41.—
Ζύμ. Μελιγ.	45.—
Ναυτ. Χορ.	30.—
Ἐπιτάξεως	51.50
75 ἑκατομμ.	48.—
Ἀπ. σειρ. Α-1	65.25
Ἀπ. πολλαπλ.	65.—
Μεταναστ.	247.50
Τέκτονος	73.—
Ἐντ. Γραμμ.	66.75
Ἑλλ. ὑπηκ.	333.—
Ἀνταλλ. 8%	699.—
Ἀνταλλ. 6%	696.—
Πολεμοπαθῶν	53.—
Ἀποζ. Ἀγρ.	510.—

Λαχειοφόρα	
Πατριωτικοῦ	4.50
300 ἑκατομ.	117.50
Ἀναγκ. 6½%	68.75
Ἀναγκ. 6 %	64.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Λιπασμ. 7½%	10525
Ἐκκαθαρίσεως	130
Ἐκκ. Προνομ.	647

Λαχειοφόρα	
2½% 1904	85.—
2½% 1912	75.—
Κτηματ. 7%	310.—
Κτηματ. 7%	305.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	
Ἑλλάδος	7820
Ἀθηνῶν	220
Ἐθνικῆς	58400
Ἐμπορ. Πίστ.	100
Ἐμπορικῆς	465
Καραβασίλη	2150
Κτηματικῆς	1125
Λαϊκῆς	5800
Λακωνίας	420
Πειραιῶς	215
Χίου	1050

Σιδηρόδρομοι	
Ἠλ. Σιδ.	615
Θεσσαλίας	835
Σ.Π.Α.Π.	130

Ναυτιλίας	
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	101
Διώρυγος	225
Μιχαλινὸς	575
Κορκόδειλος	65

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βάμβαξ Ἔρια	
Βάμβαξ	190
Βέρμιον	295
Ἑλ. Λεβαδ.	245
Ἔρια	8
Ἐριουργία	301
Πατραϊκὴ	1000
Ὑφαντουργικὴ	1780
Ὑφ. Τρικκ.	144

Μέταξα	
Ἀθηναΐς	128
Ναθαναὴλ	1310
Χρυσαλλὶς	162

Οἰκοδ. Ἐπιχειρ	
Γεν. Ἐπιχ.	475
Ἐργοληπτικὴ	38
Ἔργον	238
Ἔρθα	650
Καψαμπέλης	28
Κέκροψ	275
Πρώτη Οἰκοδ.	170
Τέκτων	69

Οἰκοδ. Ὑλῶν	
Ἄτλας	60
Ἡρακλῆς	1380
Κύκλωψ	145
Τιτὰν	1450

Κινητ. Δυνάμ.	
Ἀεριόφωτος	10000
Ἠλ. Ἑταιρ.	245
Ἠλ. τίτλ. Ἐπ	30
Λαμπτήρων	500
Παγ. Πατησ.	160
Ψυγ. Θεσσ.	170
Ψυγ. Πειραιῶς	330

Ἐμπορίου	
Λοτ. «Ἀθηνᾶ»	40
Γεν. Ἀποθ.	460
Ὑπεγγ. Προσ.	4600
Προμηθεὺς	428

Χημ. Προϊόντων	
Ἀνατολὴ	180
Αἴολος	360
Λιπασμάτων	1470
Π. «Ἀθηνᾶ»	575
Πυριτιδοπ.	2560
Χημικῆς	223
Χρωματουργ.	995

Κατεργ. Ξύλου	
Ἑλλοὺλ	33
Σέκκερης	65

Μηχ. Ἐπιχειρ.	
Βασιλειάδης	950
Ἑστία	375
Μεταλλουργ.	435

Οἰνοποιητικαί	
Ἕνωσις	100
Θεσσαλικὴ	220
Καμπᾶ	300
Οἰνοπνευματοπ.	298
Οἴνων	1410

Ἀλευροποιητ.	
Εὐρώτας	185
Ζῶμαι	520
Κυλινδρόμυλοι	220

Διάφοροι	
Κονσερβῶν	660
Φὶξ	600

Μεταλλείων	
Ἀλιβερίου	6
Ἐπιχ. Κοιναὶ	115
Ἐπιχ. Προνομ.	130

Καπνοβιομηχ.	
Βιομ. Καπνοῦ	385

Διάφ. Βιομηχαν	
Ἑρμῆς	395
Χαρτοποιΐας	262
Βιὸ	88.50
Γεωργ. Βιομηχ.	242

Β' ΕΚΔΟ

ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ

ΝΕΑΝ ΣΦΟΔΡΑΝ

ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ

ΑΠΕΒΙΒΑΣΘΗΣΑΝ Κ

ΙΤΑΛΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρα
θὲν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀμύνης τῆς Μ
ὅτι εἰς τὸν τομέα τοῦ Ἀραγκου
μετώπου, τὸ πυροβολικὸν τῶν ἐθν
βομβάρδισε τὰς θέσεις, τὰς ὁποία
βερνητικοὶ εἰς Κουέντα ντὲ λα
στρατεύματα — κατὰ τὸ ἀνακοινω
πόψε σφοδρὰν ἐπίθεσιν ἐφ' ὁλοκλ
μετώπου τῆς Μαδρίτης. Εἰς τὰ λο
τὸ ἀξιοσημείωτον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακ
ἐκ Μαδρίτης, ὅτι ἡ ἐκεῖ Ἐπιτρο
ρει, ὅτι οἱ ἐθνικισταὶ ἐνήργησαν ἐ
τικὰς δυνάμεις τὴν παρελθοῦσαν
ρους τομεῖς τοῦ μετώπου τῆς Μαδ
τὸ Καραμπανθὲλ καὶ τὴν Πανε
Οἱ ἐρυθροὶ ἰσχυρίζονται, ὅτι προύχ
χιλιόμετρα ἐπὶ μετώπου πέντε χιλ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἀθην. Πρ.)
ρίας τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ, ἡ
τὴν ὁποίαν εἶχον ἀρχίσει τὰ ἐθνι
πρὸς κύκλωσιν καὶ κατάληψιν εὐρ
φέσει. Ἀντεπιθέσεις τινὲς τῶν κυβ
ξαν ὡρισμένας θέσεις ἐκ τῆς μεγ
ὁποίαν ἤσκουν αἱ ἐθνικαὶ δυνάμ
κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητ
μέτωπον τῆς Μαδρίτης.

ΣΑΛΑΜΑΝΚΑ, 16. (Ἀθην. Π
νωθὲν τοῦ στρατηγείου ἀναφέρει,
κὰ στρατεύματα κατέλαβον τὸ Σα
καντάρα, ὅπερ εὑρίσκεται εἰς ἀπο
μέτρων ἀνατολικῶς τῆς Ἐστέπονα
τῆς Μαδρίτης παρετηρήθη δρᾶσις
βολικοῦ εἰς τὸν τομέα τῆς Λὰς Ρο
Χόντα. Οἱ κομμουνισταὶ ἀφῆκαν
μάχης πεντήκοντα νεκρούς. Ὁ ἐρ
κὸς σταθμὸς τῆς Μαδρίτης μετέδω
ρίαν, ὅτι ἡ κλινικὴ τῆς Πανεπιστ
κατελήφθη ὑπὸ τῶν ἐρυθρῶν. Τοῦτ
πρὸς τὰ γεγονότα. Συνελήφθησαν
ὁποῖοι ἐκρύπτοντο εἰς τὸ Ποθουέλο
Οἱ συληφθέντες ἐξεπλάγησαν διότι
θησαν, ἐνῷ εἰς τὴν Μαδρίτην τοὺς
ἐθνικισταὶ σφάζουν ὅλους τοὺς α
ἀξιωματικὸς ὡδήγησε τοὺς δέκα
διάφορα σημεῖα τοῦ μετώπου ὅπω
ὅτι οὐδεὶς ξένος μάχεται εἰς τὰς τ
κῶν στρατευμάτων. Ὁ ἀξιωματικὸ
ρους τοὺς δέκα ἐρυθροὺς καὶ μάλι
αὐτοὺς ἂν ἤθελον νὰ ἐπανέλθουν εἰ
Μετά τινα λεπτὰ ἓξ ἐκ τῶν ἐν λ
νῆλθον καὶ ἐζήτησαν νὰ τοὺς ἐπι
σουν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐθνικῶν σ

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανσόσεα
ἐκ Γιβραλτὰρ ὅτι ἡ ἐπίθεσις τῶν
μάτων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς
μεγάλας προόδους. Εἴκοσι χιλιάδ
ροῦν κατὰ μῆκος τῆς παραλιακῆς
ἀπὸ Γιβραλτὰρ εἰς Μαλάγαν καὶ
τὸν κόλπον τῆς πόλεως Μαρμπέλας
ται εἰς ἀπόστασιν 36 χιλιομέτρ
να. Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Μ
τὸ τελευταῖον στήριγμα τῶν
πρὸς τὴν Μαλάγαν, ἤρχισε
σκευῆς. Ἡ πτῶσις τῆς Μαλ
μένη. Ὁ ἐκεῖ πρόξενος τῶν
νων ἀεροπλάνου μετὰ τεσσάρ
νείου, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ
εἰς Βαρκελώνην.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἀθην. Πρ
ἀγγλικῆς ἐπιτροπῆς βοηθειῶν
Ἱσπανίαν ὅπως διευκολύνουν τὴ
γυναικοπαίδων ἐκ τῆς Μαδρίτης

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΕΘ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἀθην. Π
βραλτὰρ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς
Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι κατ' ἀξιο
ρίας Ἄγγλου αὐτόπτου μάρτυρος
ρὸν ἀπόσπασμα Ἰταλῶν ἐθελοντῶ
Γάδειρα τὴν ἑσπέραν τῆς 12ης
λόγῳ αὐτόπτης μάρτυς ἀναβιβάζ
ἀποβιβασθέντων εἰς τέσσαρας χι
δὲ ὅτι ἀπεβιβάσθησαν οὗτοι εἰς
τμόπλοιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔφερεν
σημαίαν.

ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΝ ΒΑΡΚ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανσόσεα
γραφήματα ἐκ Παρισίων, εἰδήσεις
Βαρκελώνης ἀναφέρουν ὅτι μεγάλ
τοίκων ἔχει ταχθῆ παρὰ τὸ πλευρ
παναστάσεως, ἐκ μέρους δὲ τῶν
στηρικτῶν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο
ταίως σχέδιον γενικωτέρας ἐξεγέρ
ἀπεκαλύφθη εἰς τὴν Καταλωνικὴν
νος ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης ἐκ
πρώην διοικητὴν τῆς πολιτοφυλακῆς
θε τυχαίως εἰς χεῖρας τῶν Ἀρχῶν
ἐθνικιστῶν συνίστατο εἰς τὸ νὰ κα
ρα στρατηγικὰ σημεῖα ἐν τῇ πόλ
νης καθ' ἣν στιγμὴν θὰ εἰδοποιοῦ
στρατεύματα θὰ ἐνήργουν αἰφνι
σιν. Αἱ καταλανικαὶ Ἀρχαὶ προέβ
ἀποκαλύψεως ταύτης εἰς λεπτομερ
τέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ σ
σάρων ἀτόμων ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα
κοὶ οἵτινες, ὡς λέγεται, προέβησα

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΜΠΙΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Ἀθην. Πρ.)
μον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον πληρ
ρισίων, ὅτι, καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐκ
χαὶ ἐξερράγησαν σήμερον εἰς τὴν
εἴδησις ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἐξ ἄλλ
ναφέρει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσω
σκων ἐδήλωσεν, ὅτι ἐκυκλοφόρησ
ἀπὸ μέρους ταραχοποιῶν. Αἱ ἐρ
Μπιλμπάο ἀδυνατοῦν πλέον νὰ συ
τάξιν. Ἡ ἀστυνομία ἐνήργησε σω
ἐπί τινων γυναικῶν, αἵτινες ἤθελ
σουν ἐκ Μπιλμπάο καὶ ἀφήρεσεν
τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα. Μεξικαν
πρόσφυγες ἀφοχθέντες ἐκ Σαντάν
ἀνέφεραν, ὅτι εἰς Σαντάντερ ἐτυφ
σιοι πεντήκοντα ὅμηροι, ἀπαχθέντ
ων των, ἐνῷ ἐκοιμῶντο καὶ χωρὶς
κἂν νὰ ἐνδυθοῦν.

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΣΥΝΗΨΕΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΜΕ ΤΗ

Η ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἰδιαιτέρα
ἐμπορικὴ συμφωνία ἡ ὑπογραφεῖσα
νίας καὶ Αὐστραλίας, ἐξασφαλίζ
ταίαν τὴν ἐτησίαν εἰσαγωγὴν ἐξ
κερῶν ὑφασμάτων ἀξίας 30.000.000
σματα ταῦτα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴ
ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκῶν τελωνειακῶν
Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ», σχ
βασιν ταύτην, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ
Αὐστραλίας, ἑνὸς τῶν κυριωτέρων
κρατορίας, ἀποτελεῖ κακὴν ἀρχὴν
γωγὴν εἰς τὴν ὑπὸ σύγκλησιν διάσ
νικῆς Αὐτοκρατορίας, ἥτις θὰ συνε
Ἰούνιον, δεδομένου ὅτι τὰ τριάκοντα
μύρια στρελινῶν τὰ ὁποῖα θὰ πλη
Αὐστραλία εἰς τὴν Ἰαπωνίαν εἰσ
τοῦδε ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν βιομ
κασάϊρ.